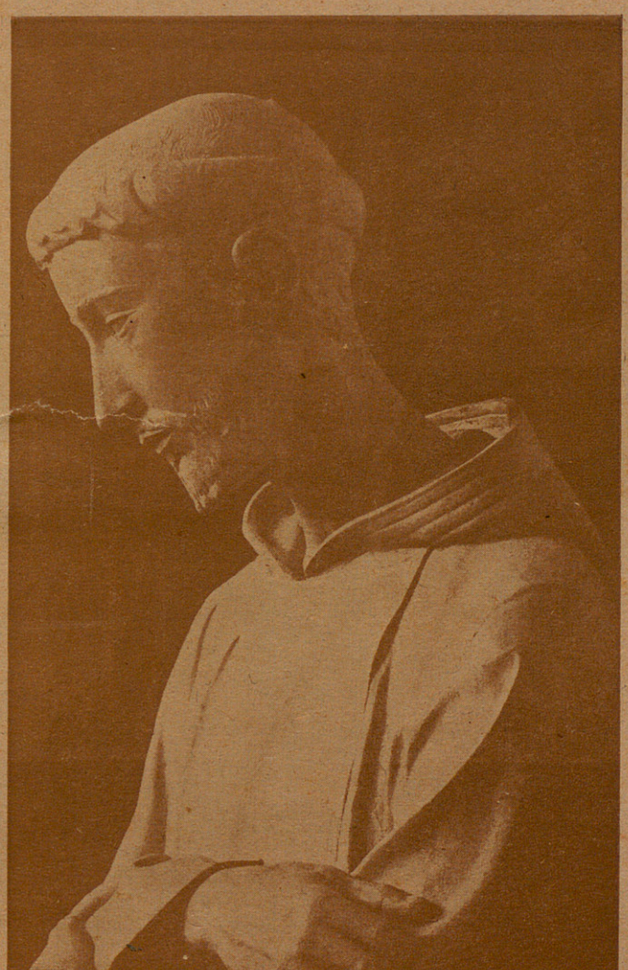
II/340

CANTUS FRANCISCANUS

CANTS FRANCISCANS

CONCURS MUSICAL FRANCISCÀ DE 1927

1928

/340

CANTS FRANCISCANS

:: ::

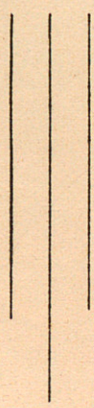
COMPOSICIONS PREMIADES EN EL

CONCURS MUSICAL FRANCISCÀ DE 1927

:: ::

BLANCAFORT - PÉREZ MOYA

MN. ROMEU - SAMPER - ALFONSO

EDITORIAL FRANCISCANA
RIERA DE SANT MIQUEL, 1 BIS
BARCELONA

1928

A

FRANCESC D'ASSÍS

CANTAIRE DE DÉU,

DE GOIGS I ALEGRIES TROVADOR JOIÓS,

ADOLORIT SUSCITADOR D'HARMONIA ENTRE ELS HOMES,

QUI TAST PROVÀ DE CÈL·LIQUES MELODIES

OFERIM AQUEST APLEC

PÒRTIC

No hauria pas estat cosa gaire escaient que en el magnífic concert d'homenatges que la nostra Catalunya ha tributat a la memòria set voltes centenària del trànsit del *Poverello d'Assissi*, la veu dels nostres Mestres en l'Art musical hagués romàs mig apagada. Calia que també ells s'adunessin a l'entusiasme que, religiós, científic i artístic, ha florit esplendorosament a casa nostra per glòria i honorança de l'amable Sant Francesc, l'enamorat del cant i de la joia; i que el seu aport fos vistent i tingués tots els caires de noble gest i desinteressat per tal de celebrar la data memorable del Patriarca dels pobres i dels humils.

Els nostres músics responqueren amatents al convit que els fou fet a darrers de 1926, però no fóra bo que aquesta col·laboració restés velada amb negres ombres d'ignorat.

Aquests són els motius que de bell començament ens impel·liren a publicar els treballs presentats al Concurs Musical Franciscà i premiats amb premi establert i encara alguns amb premi extraordinari. Causes, però, que millor serà callar, no ens havien permès de realitzar el nostre projecte fins avui. La qual cosa, tanmateix, no ens reca gens ni mica, puix que aquest retard ha fet possible l'aparició de *Cants Franciscans* — bella eclosió del Conc. M. F. — l'any en el qual convenen el setè centenari de la Canonització del Sant i el quart de l'aprovació de les Constitucions Franciscano-Caputxines.

Aquest aplec conté composicions dels Mestres Blancafort, Samper, Alfonso, Mn. Romeu i Pérez Moya, ben coneguts de la nostra gent filharmònica. Ningú no hi ha que no pronunciï amb respecte el nom de Mn. Romeu, ni qui desconegui l'ampla activitat de Pérez Moya i els mèrits d'educador d'Alfonso i l'elegantíssim encert de Samper i la delitosa inquietud artística de Blancafort. La llur aportació ha enriquit considerablement i doble el repertori de música catalano-franciscana. I no dubtem que la crítica musical, fent justícia, lloarà les obres que integren aquest recull, les quals revelen les qualitats i experiència dels autors, interessants i, algunes, captivadores i altament emocionants.

Abans de finir aquestes ratlles ens plau de donar les més sinceres gràcies als Mestres Millet, Cumelles i Mn. Baldalló, els quals formaren el Jurat del Concurs, pel treball que implica l'examen de les obres presentades al Concurs i per la tria justa i escollidíssima que saberen fer; també als membres de la Comissió de Música pro C. M. F.

Rebin, també, l'expressió del nostre profund agraïment les persones que ens han prestat ajut per tal de dur a terme el nostre desig, particularment el generós Sots-Prior del Venerable Terç Orde Dominicà, senyor Domingo Pujadas Amigó.

L'obra acomplerta sigui a major glòria de Déu i a major coneixença i estimació del seu fidelíssim Seguidor i Pare nostre, l'estigmatitzat Sant Francesc d'Assís.

NICOLAU M.ª DE BARCELONA
Caputxí

Composicions premiades amb premi establert

Himne del VII Centenari de la mort de Sant Francesc d'Assís . . . . . PÉREZ MOYA

Camí de Siena . . . . . BLANCAFORT

Càntics franciscans . . . . . MOSSÈN ROMEU

La riquesa és el vil mot...
Pobret, pobrissó...
Fred, fred és el meu cor...
Lloat sia el Senyor!
Eixut el meu cor...

Cançons franciscanes . . . . . SAMPER

Romanç de les mans obertes.
Cançó de l'aigua.
Cançó de les engrunes.

Goigs a llaor del Seràfic Pare Sant Francesc . MOSSÈN ROMEU

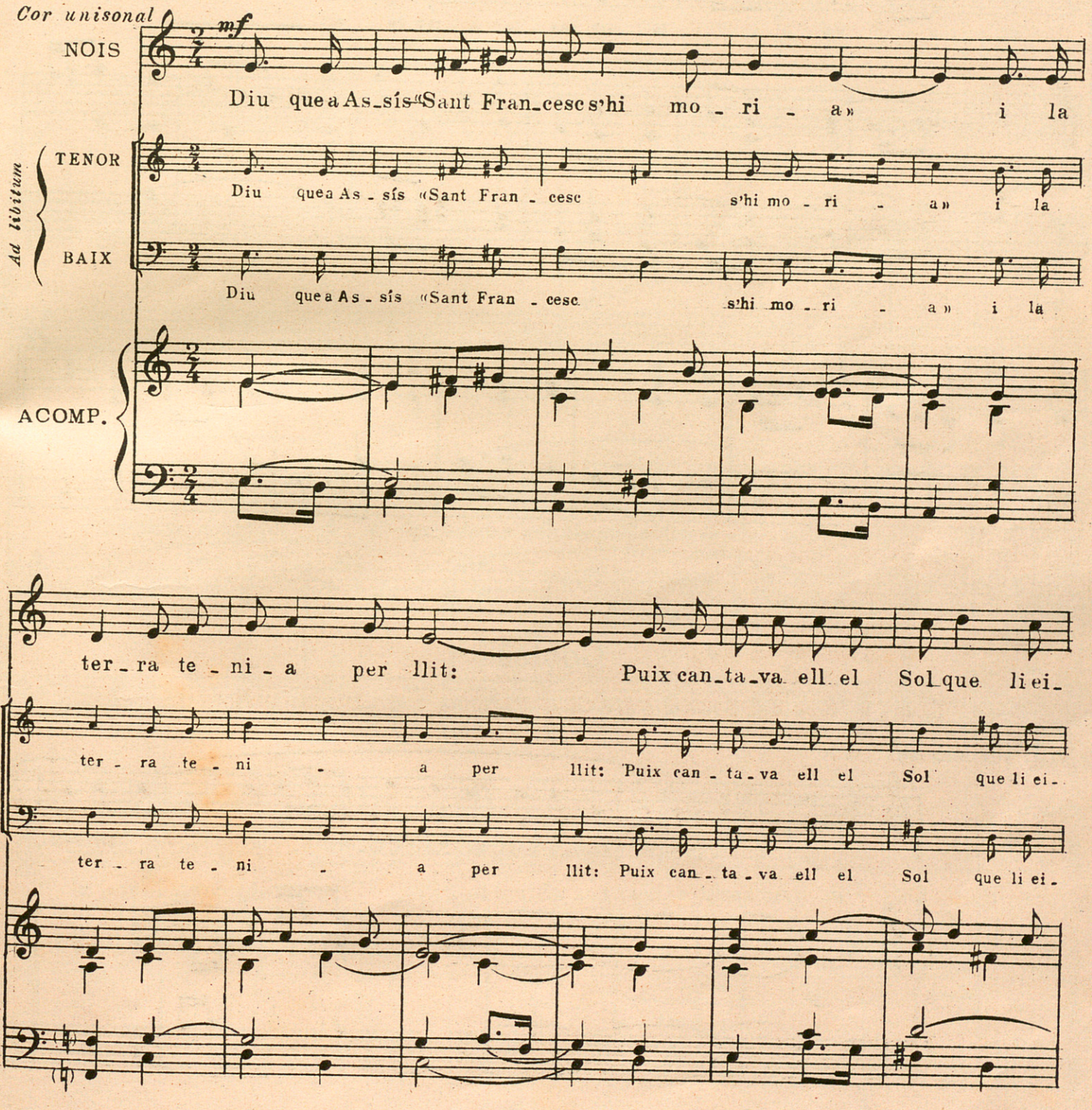
HIMNE

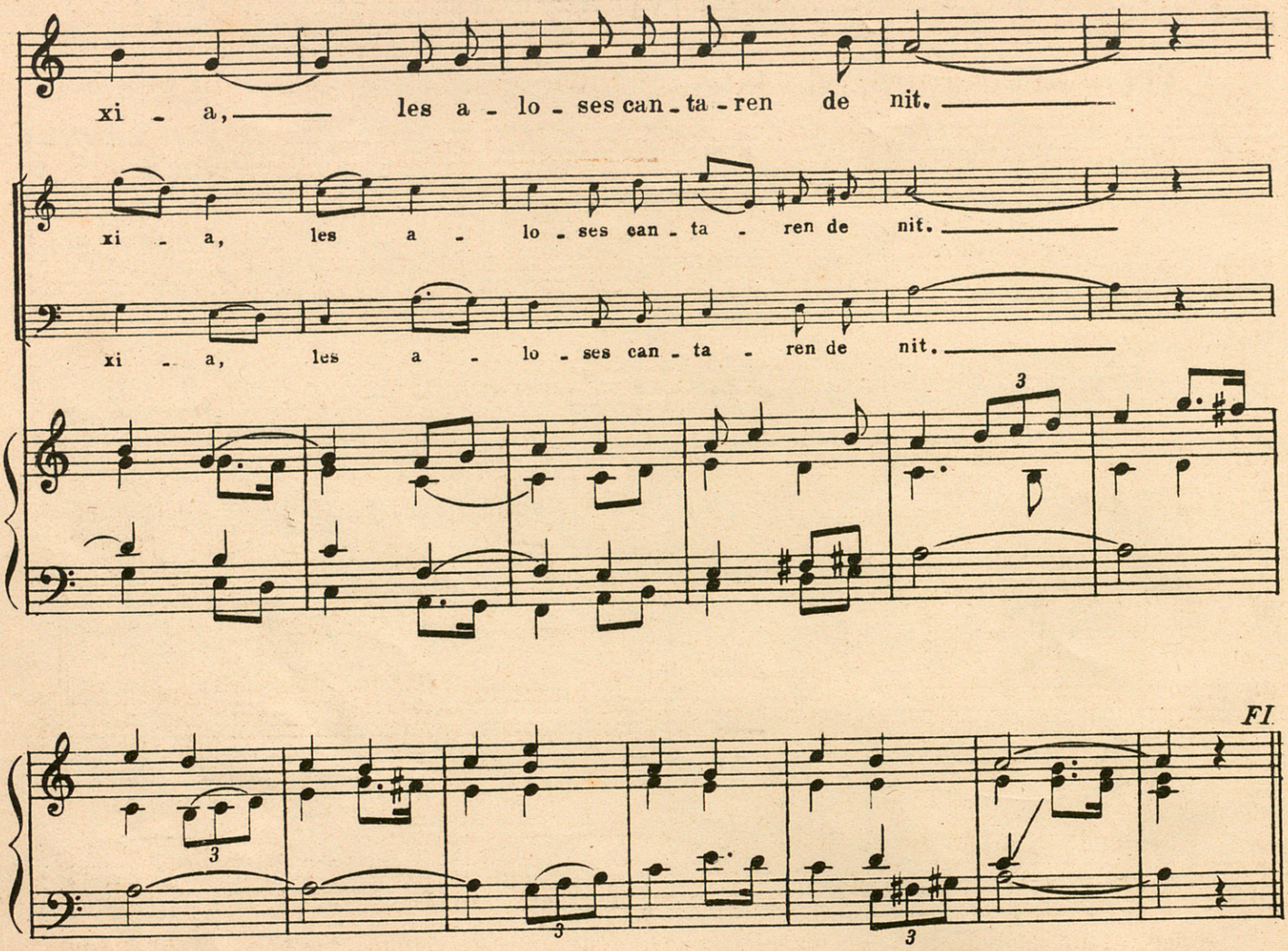
del VII centenari de la mort de Sant Francesc d'Assís

Lletra de LLORENÇ RIBER

Música de A. PEREZ MOYA
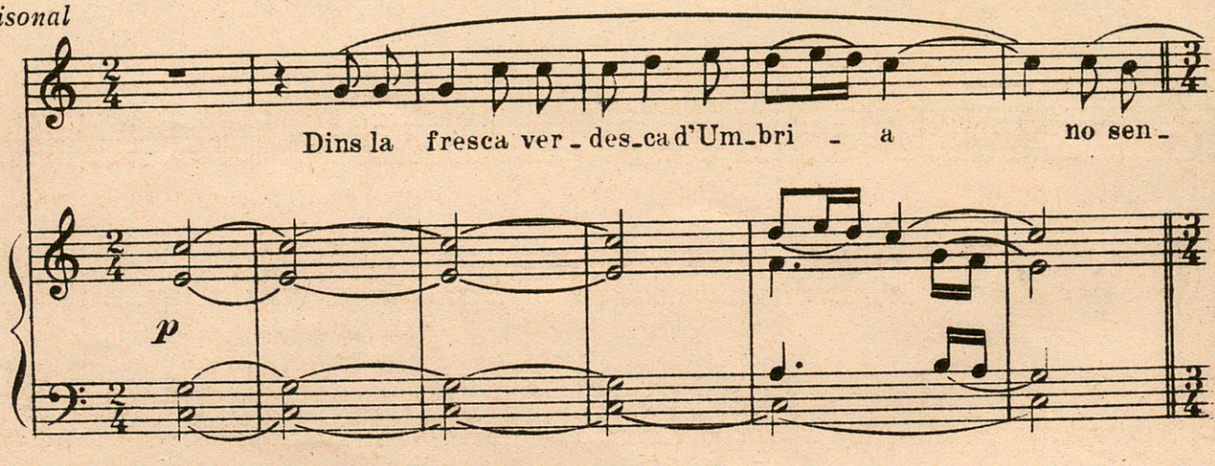
TORNADA

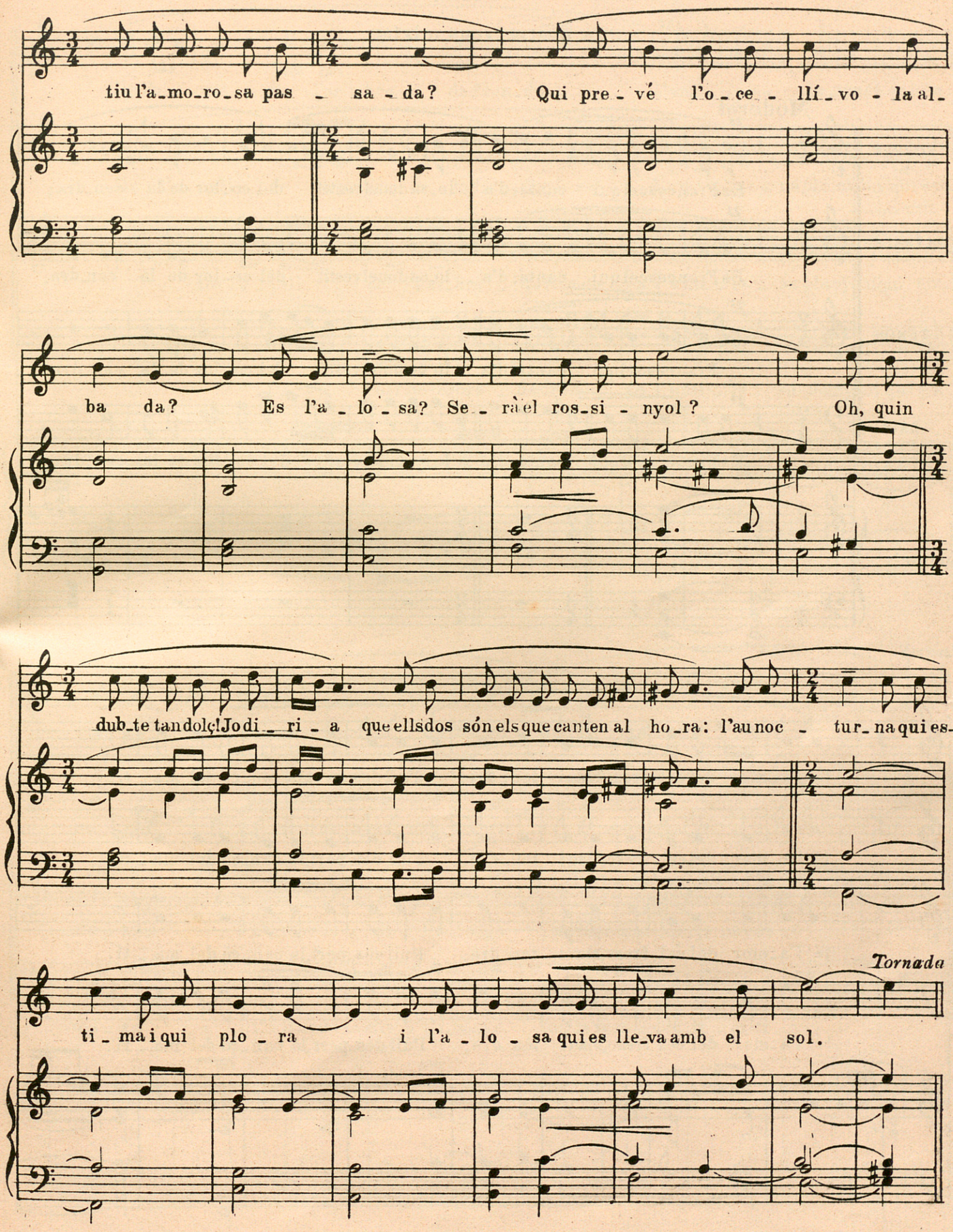

Cobles

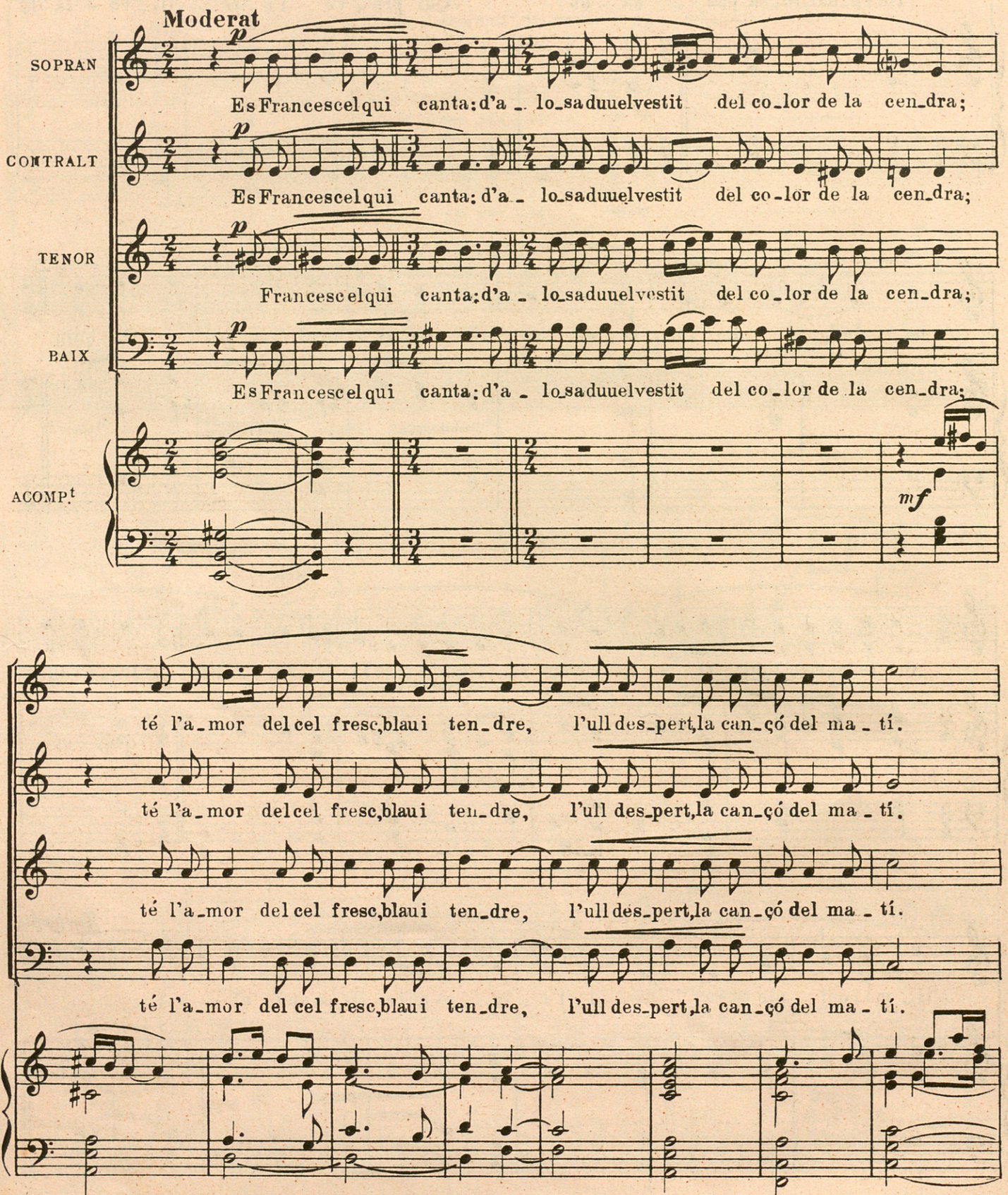
Petit cor unisonal
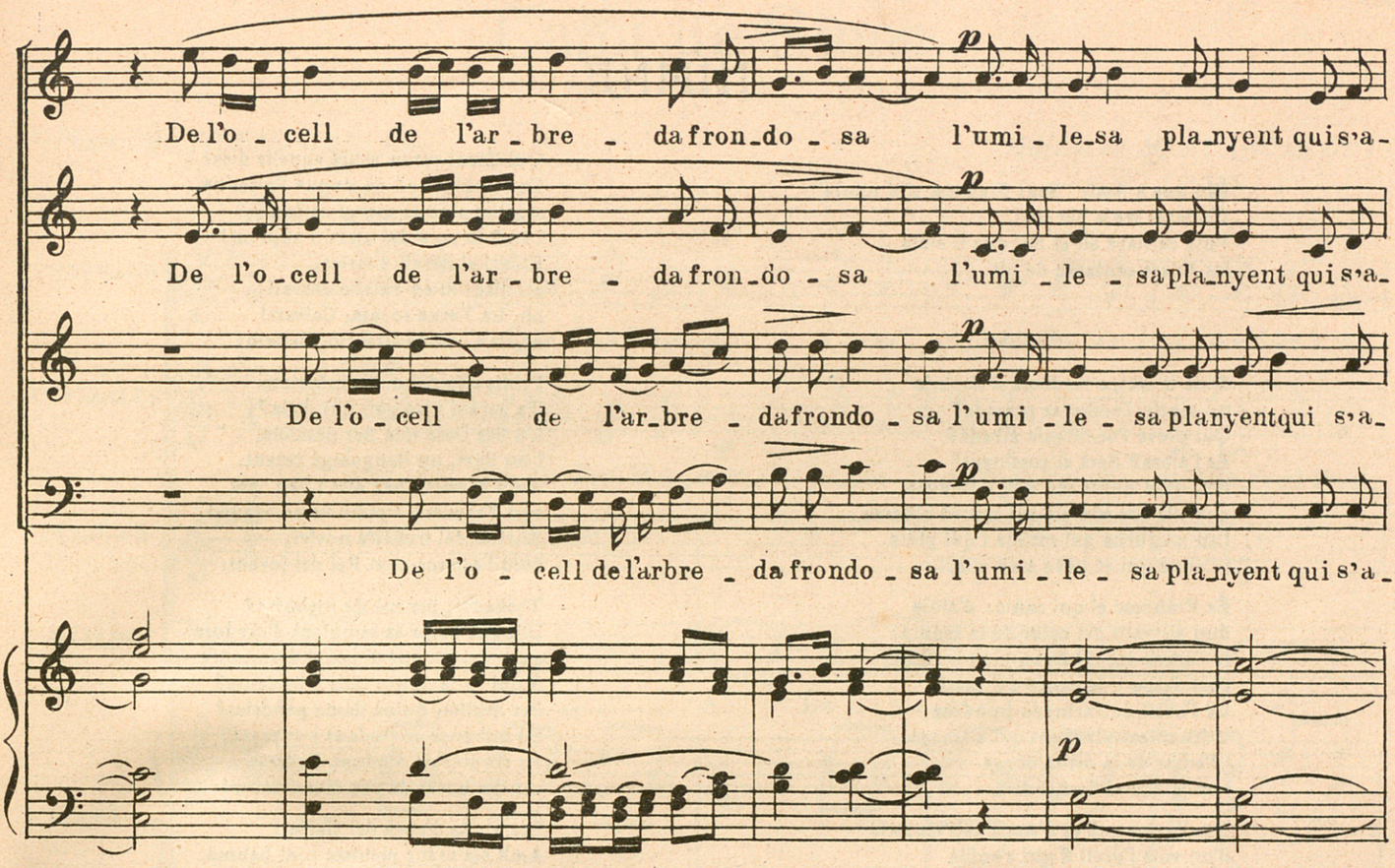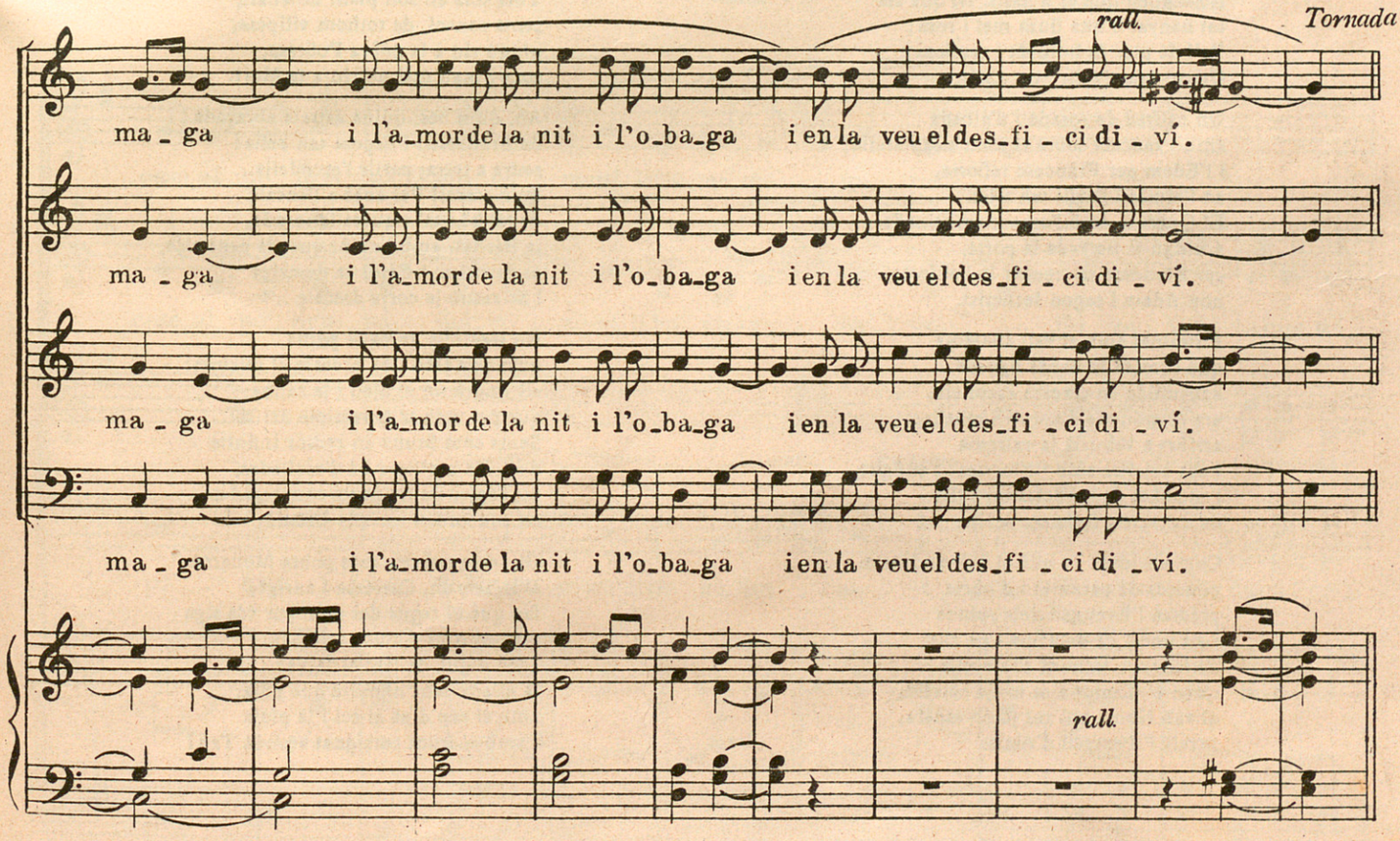

tiu l'a_mo_ro_sa pas - sa - da? Qui pre_vé l'o_ce - llí_vo - la al_
ba da? Es l'a_lo_sa? Se_ràel ros_si - nyol? Oh, quin
dub_te tandolç! Jo di_ri_a que ells dos són els que canten al ho_ra: l'au noc - tur_na qui es-
Tornada
ti_ma i qui plo_ra i l'a_lo_sa qui es lle_va amb el sol.

Cobla

a quatre veus mixtes

De l'o - cell de l'ar - bre - da fron - do - sa l'umi - le - sa pla - nyent qui s'a -
De l'o - cell de l'ar - bre - da fron - do - sa l'umi - le - sa pla - nyent qui s'a -
De l'o - cell de l'ar - bre - da frondo - sa l'umi - le - sa planyent qui s'a -
De l'o - cell de l'arbre - da frondo - sa l'umi - le - sa pla - nyent qui s'a -
p
p
p
p

Tornada
rall.
ma - ga i l'a - mor de la nit i l'o - ba - ga i en la veu el des - fi - ci di - ví.
ma - ga i l'a - mor de la nit i l'o - ba - ga i en la veu el des - fi - ci di - ví.
ma - ga i l'a - mor de la nit i l'o - ba - ga i en la veu el des - fi - ci di - ví.
ma - ga i l'a - mor de la nit i l'o - ba - ga i en la veu el des - fi - ci di - ví.
rall.

HIMNE

Diu que a Assís "Sant Francesc s'hi moria"
i la terra tenia per llit:
Puix cantava ell el Sol que li eixia,
les aloses cantaren de nit.

COBLES

Dins la fresca verdesca d'Umbria
no sentiu l'amorosa passada?
Qui prevé l'ocellívola albada?
Es l'alosa? Serà el rossinyol?
Oh, quin dubte tan dolç! Jo diria
que ells dos són els qui canten alhora:
l'au nocturna qui estima i qui plora
i l'alosa qui es lleva amb el sol.

És Francesc el qui canta: d'alosa
duu el vestit del color de la sendra;
té l'amor del cel fresc, blau i tendre,
l'ull despert, la cançó del matí.
De l'ocell de l'arbreda frondosa
la humilesa planyent qui s'amaga
i l'amor de la nit i l'obaga
i en la veu el desfici diví.

No digueu que és d'Assís de l'Umbria
d'on volà l'ocell fi qui s'enfila
a la llum, ni l'ocell que refila
la cançó del perdut Paradís.
No digueu que és d'Assís. Ni que sia
tot banyat d'una llum mel i rosa;
Vall de plor és humida i resclosa:
Orient heu de dir; no Assís.

Un calfred de rosada i d'albada
amb Francesc sobre el món s'explandia;
i l'Edem per Francesc refloria,
en l'ermàs i l'exili tan trist.
El Querub, amb l'espasa embeinada,
a ningú ja no veda la porta,
car Francesc va trencar la llei forta,
nou Adam i segon Jesucrist.

Fulminat amb el vell anatema
que corseca la borda figuera
expandida en eixorca esponera,
era el món ple d'abrull i rabells:
arribat a vellúria ja extrema
heus ací que amb "Floretes" s'enflaira
i es poblà de miracles tot l'aire,
de miracles, feréstecs ocells.

Com els jorns en què el Fill de Maria.
poderós de paraules i d'obres
predicà l'Evangeli dels pobres
i els nodrí de doctrina i pa alís;
de frisança tothom s'estremia
quan el Temps a sa mitja carrera,
al vell Home qui res ja no espera,
revelà l'Evangeli d'Assís.

Qui Croat varen veure aquells dies!
De semblant no en tingué Palestina,
segellat amb la marca divina
i amb la creu del martiri suprem!
El ferí el Serafí d'Isaïas,
arrapant-lo en extàtic desvari...
oh, La Verna rocosa, Calvari!
oh, la Cova de Greccio, Betlem!

Primavera del món, infantesa.
Ta gerdor virginal, qui diria?
Un bes fresc tota flor descloïa,
i tot llavi, un llenguatge recent.
Amb bandera ben alta i ben tesa
surt Francesc, i promou un seguici.
Encisat del trobaire novici,
hom l'aclama com Rei del jovent.

Trobador, per mi fas joglaries?
Diu que amor és semblant d'oradura
quan del pit que el conté desmesura.
A qui va la dolçor dels teus cants?
Per muller, quina dama pendries?
De mil anys enviudada i vilpresa
ets corprès de Madona Pobresa...
¡Ai, les noces de dos Mendicants!

Era viuda d'ençà del Calvari.
Amb ses mans pietoses com baume,
davallà de la Creu a la Bauma
i regà, amb rou del ulls, el Cos mort.
Tota sola en son plant milenari,
sents consol, de tothom vilipesa,
ningú riu a la pobra Pobresa,
com ningú mai no riu a la Mort.

Ah, quin bes; quina estreta abraçada
de Francesc i l'Esposa tan bella!
seure a terra; partir l'escudella...
quin tresor! Per anar a l'encalç
de tal bé i tal riquesa ignorada,
ja Bernat, amb l'amor que els peus alça,
es descalça: i Egidi es descalça
i Silvestre ja corre descalç...
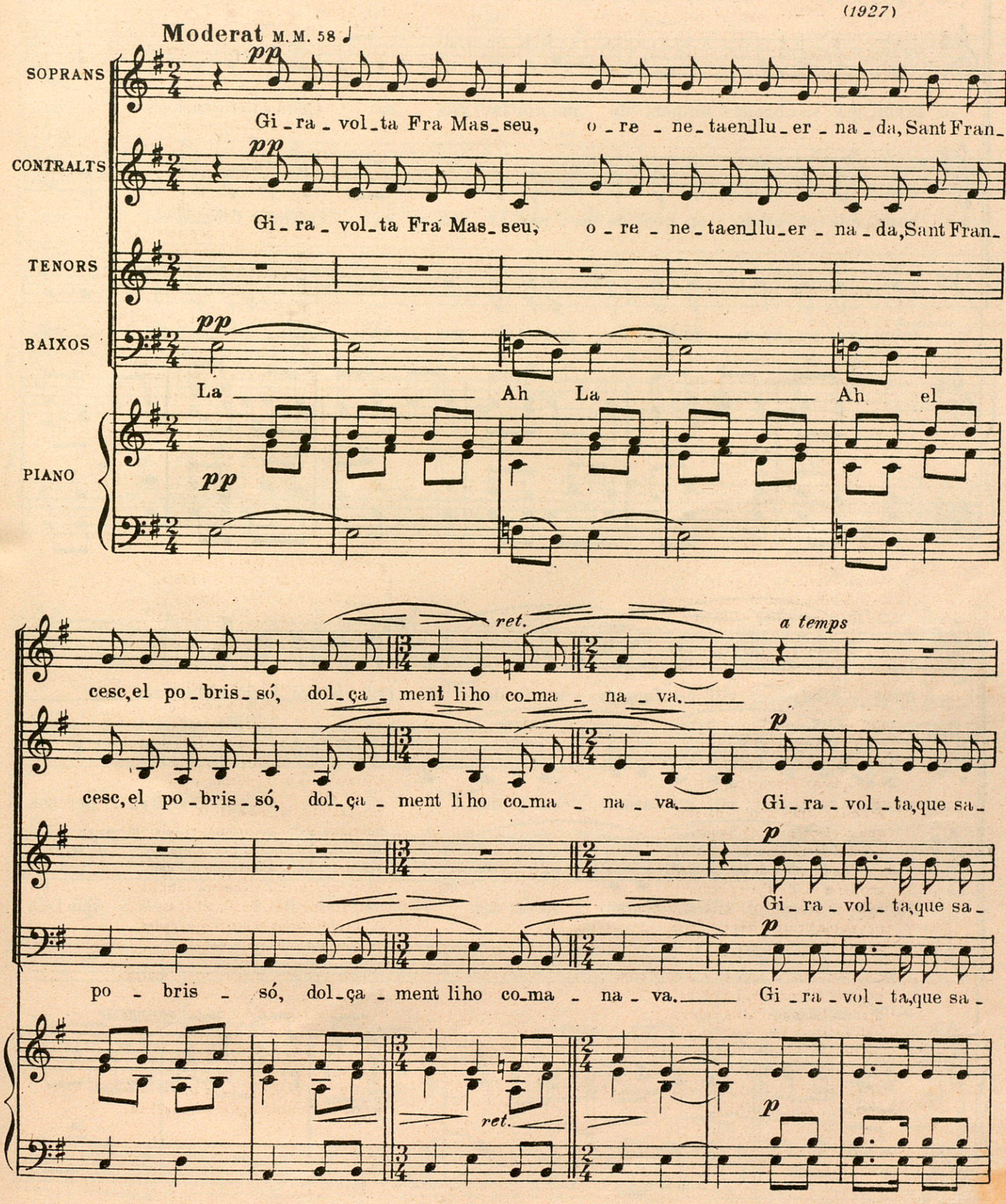
No tremolis, ramada petita,
puix que Déu t'ha promès el reialme:
ell tindrà tot el blau i la calma
que pel món té el reialme del cel.
Sents com brunz en remor infinita
d'aigües moltes o bé d'ocellades,
tot l'aplec de les gents congregades
en concorde i novella Babel?

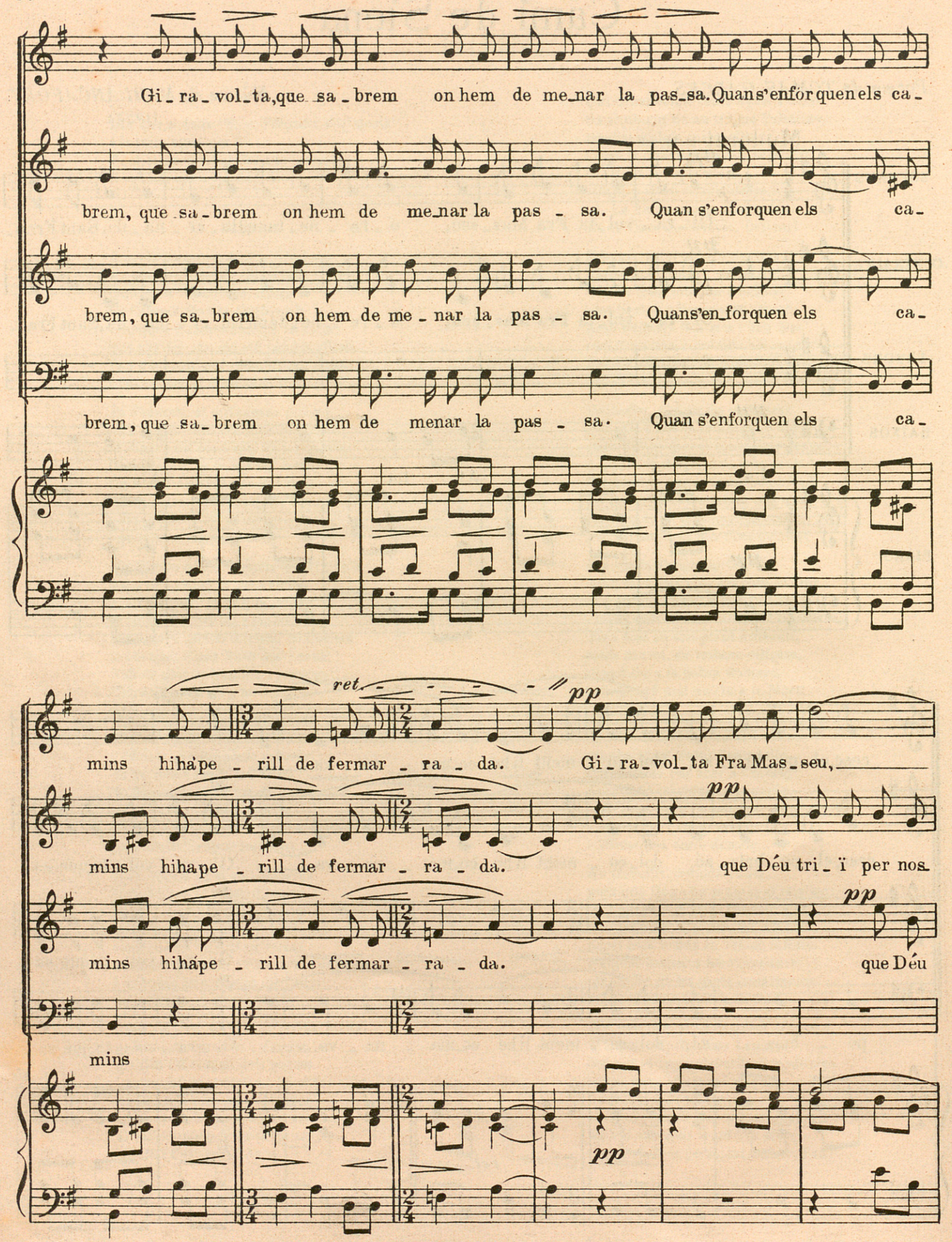
Oh, dels pobres, més pobre Monarca.
D'Israel, oh, Carrossa i auriga,
feu que el regne del món per vós siga
regne just, i d'amor i de pau.
I feu digna de tal Patriarca
la fillada sens nombre que puja,
amb el cap dins el sol i la pluja
i amb el front persignat amb la Tau!

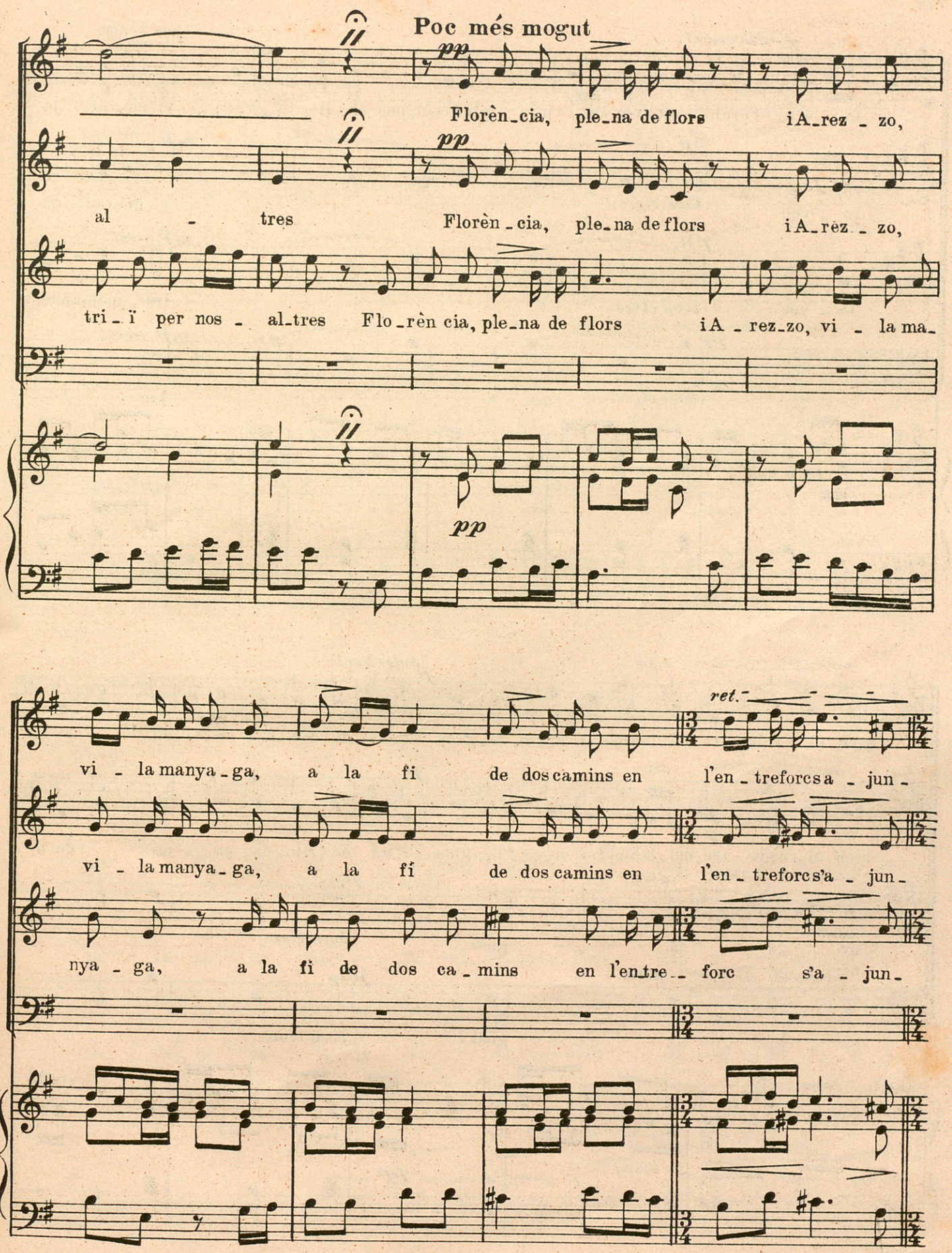
Camí de Siena

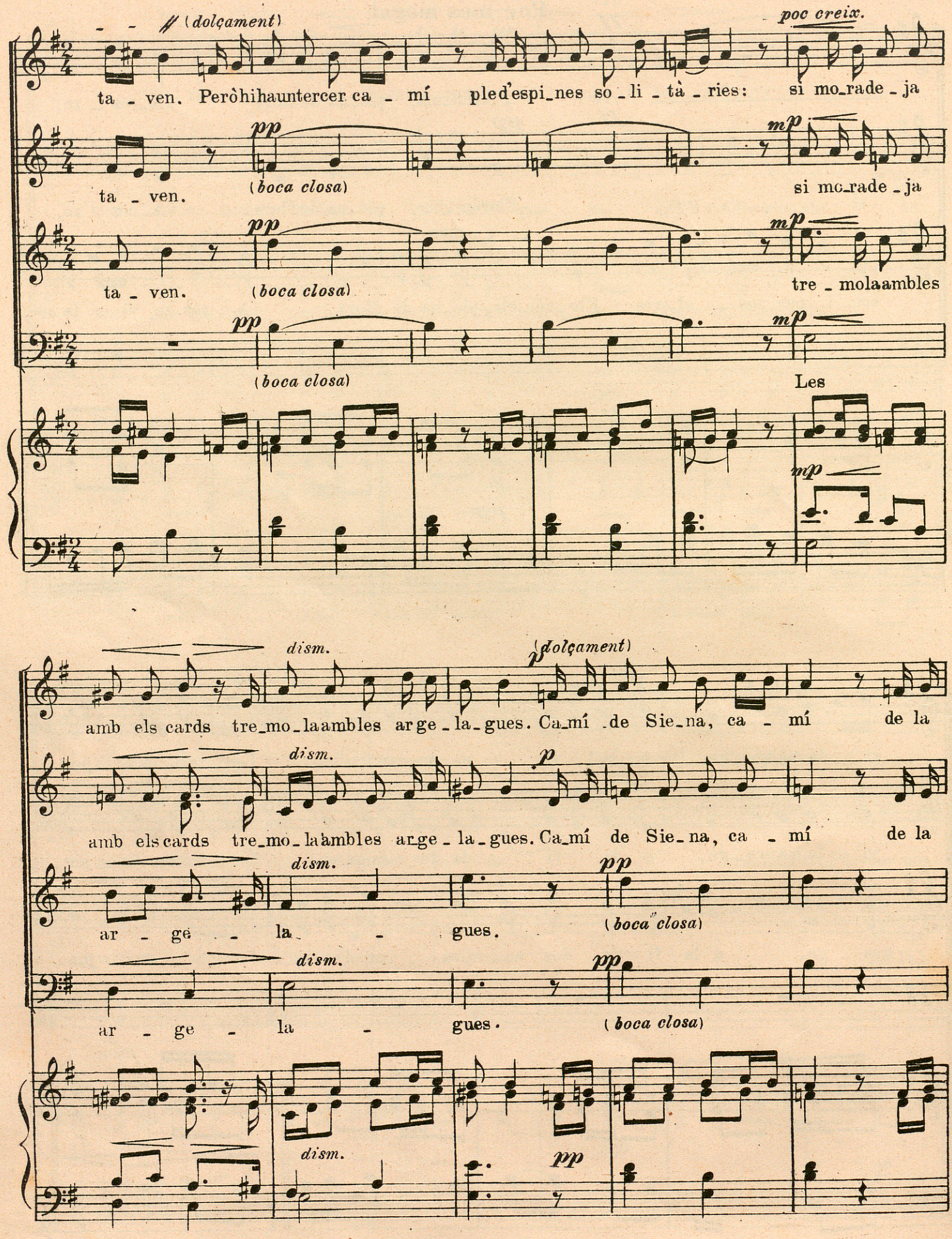
Poema de TOMAS GARCES

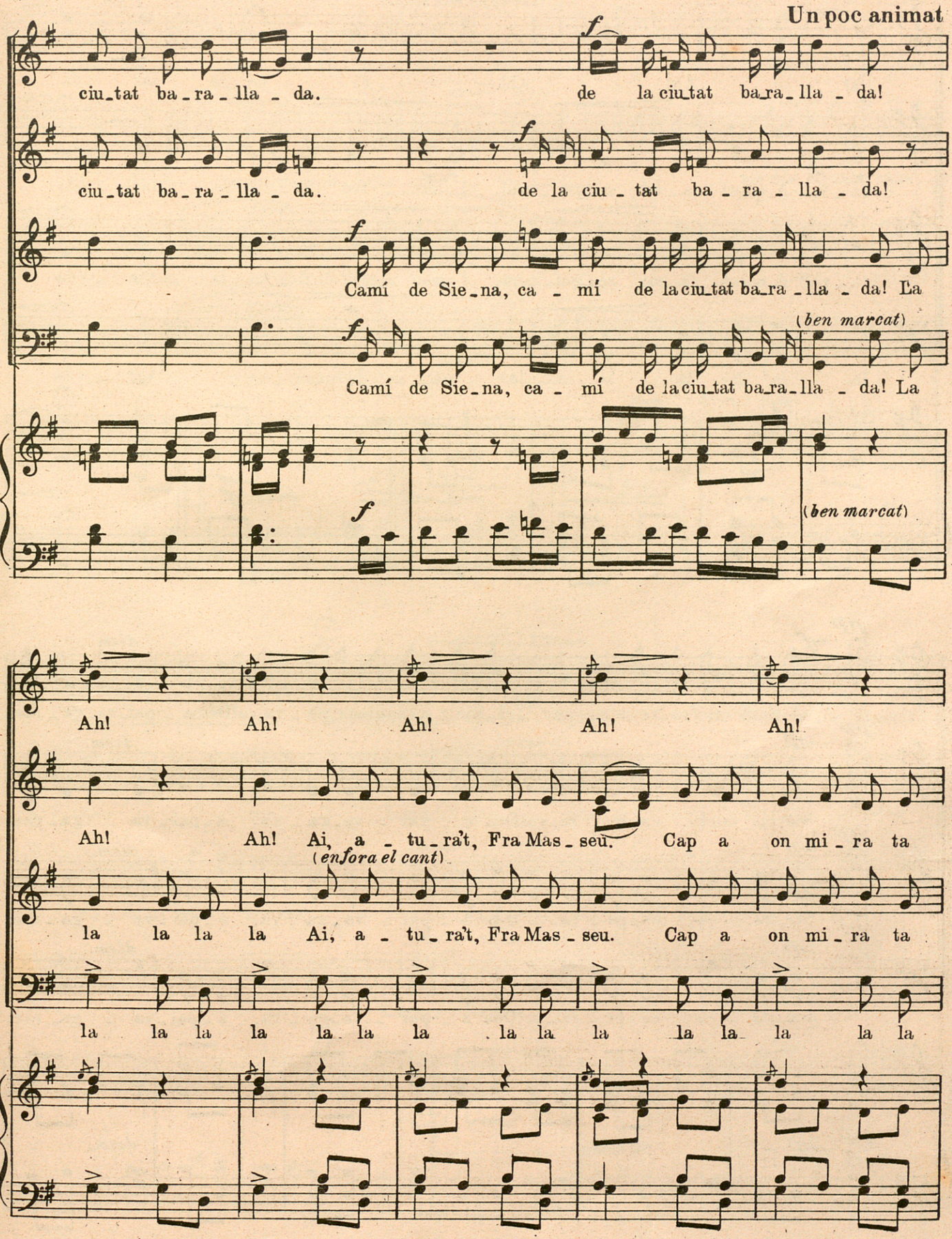
Música de M. BLANCAFORT
(1927)

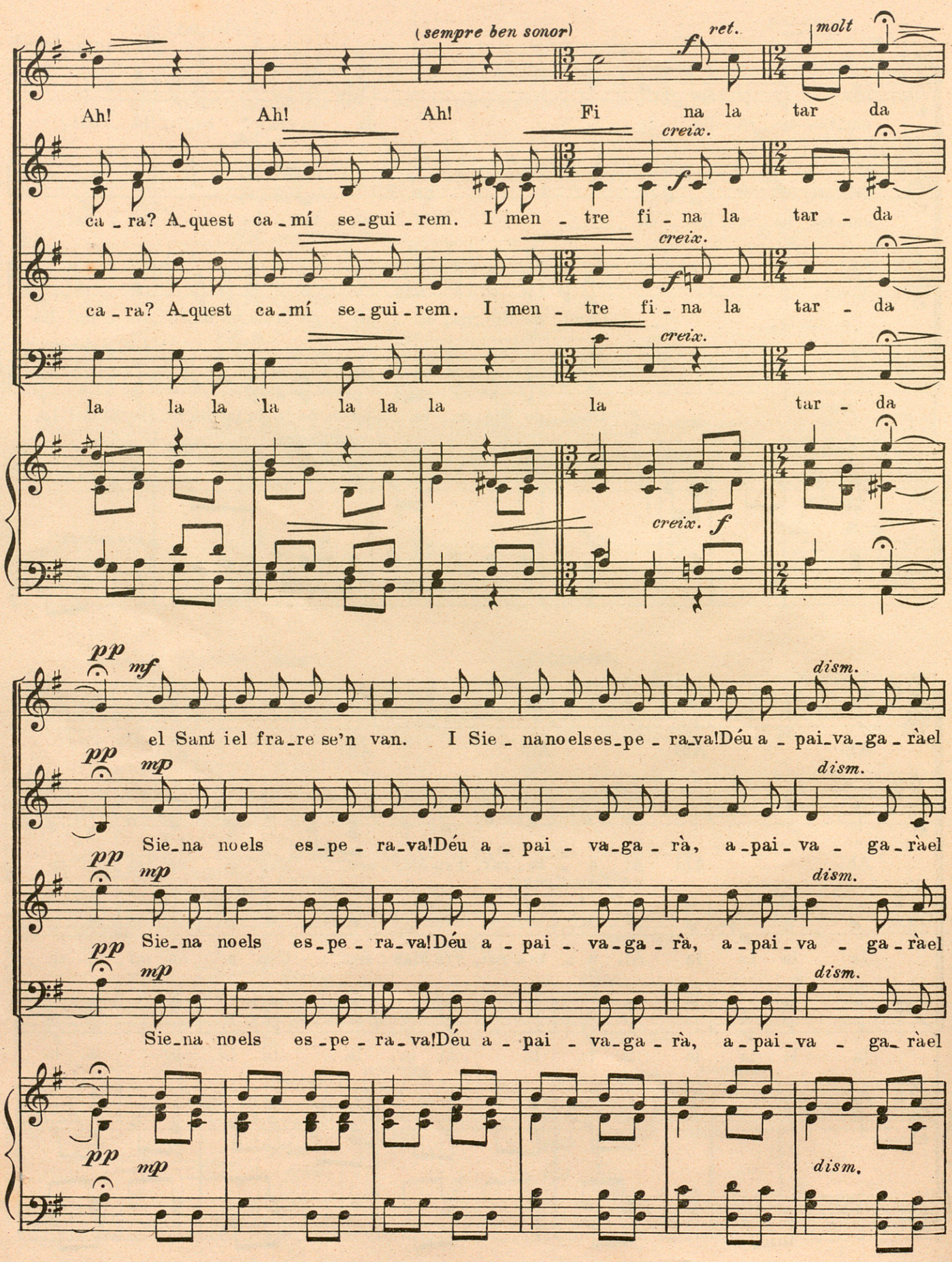

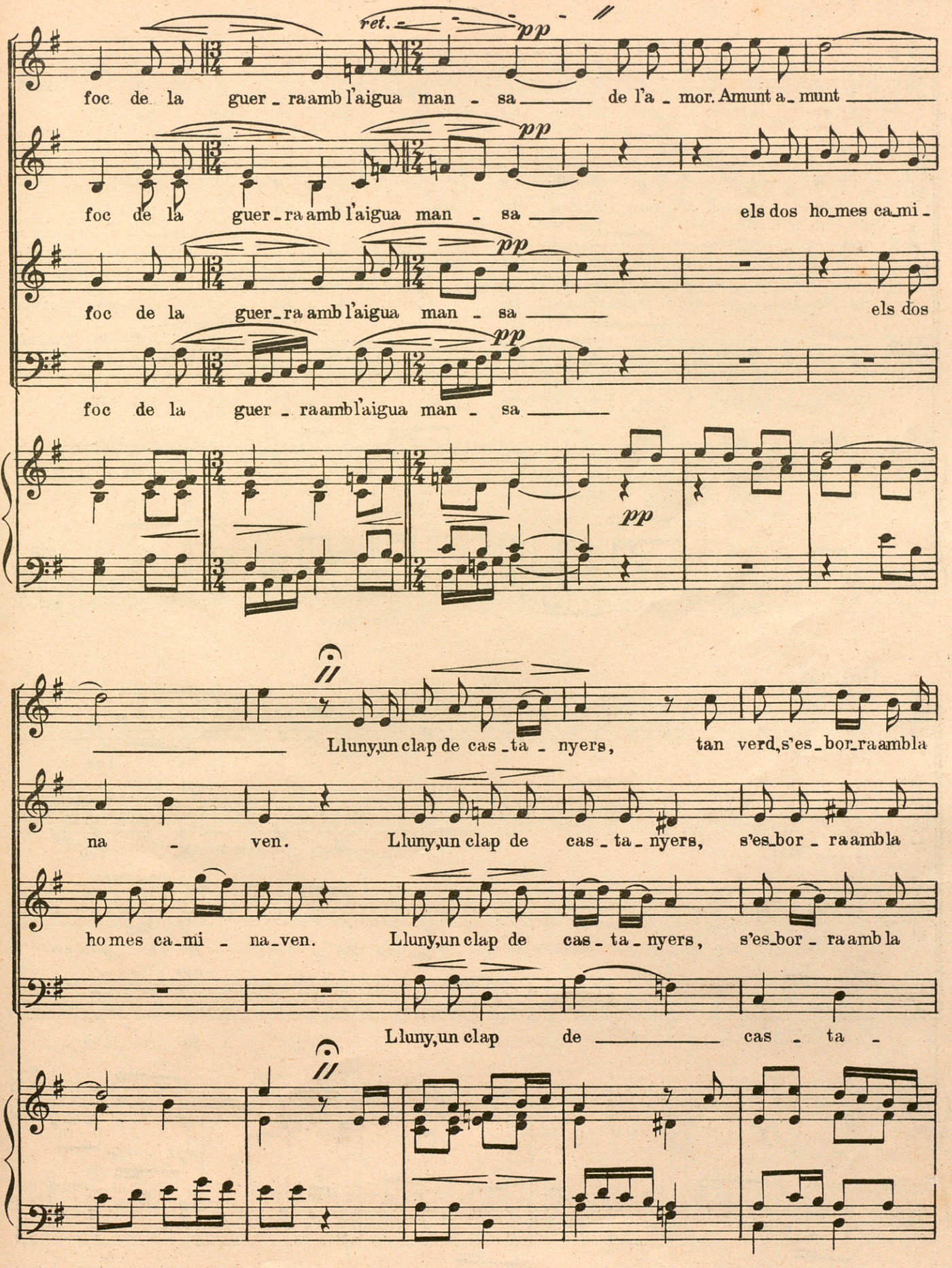

Gi_ra_vol_ta,que sa_brem on hem de me_nar la pas_sa.Quans'enforquenels ca_
brem, que sa_brem on hem de me_nar la pas_sa. Quan s'enforquen els ca_
brem, que sa_brem on hem de me_nar la pas_sa. Quans'en_forquen els ca_
brem, que sa_brem on hem de menar la pas_sa. Quan s'enforquen els ca_
ret.
pp
mins hihape_rill de fermar_ra_da. Gi_ra_vol_ta Fra Mas_seu,
pp
mins hihape_rill de fermar_ra_da. que Déu tri_ï per nos_
pp
mins hihape_rill de fermar_ra_da. que Déu
mins
pp
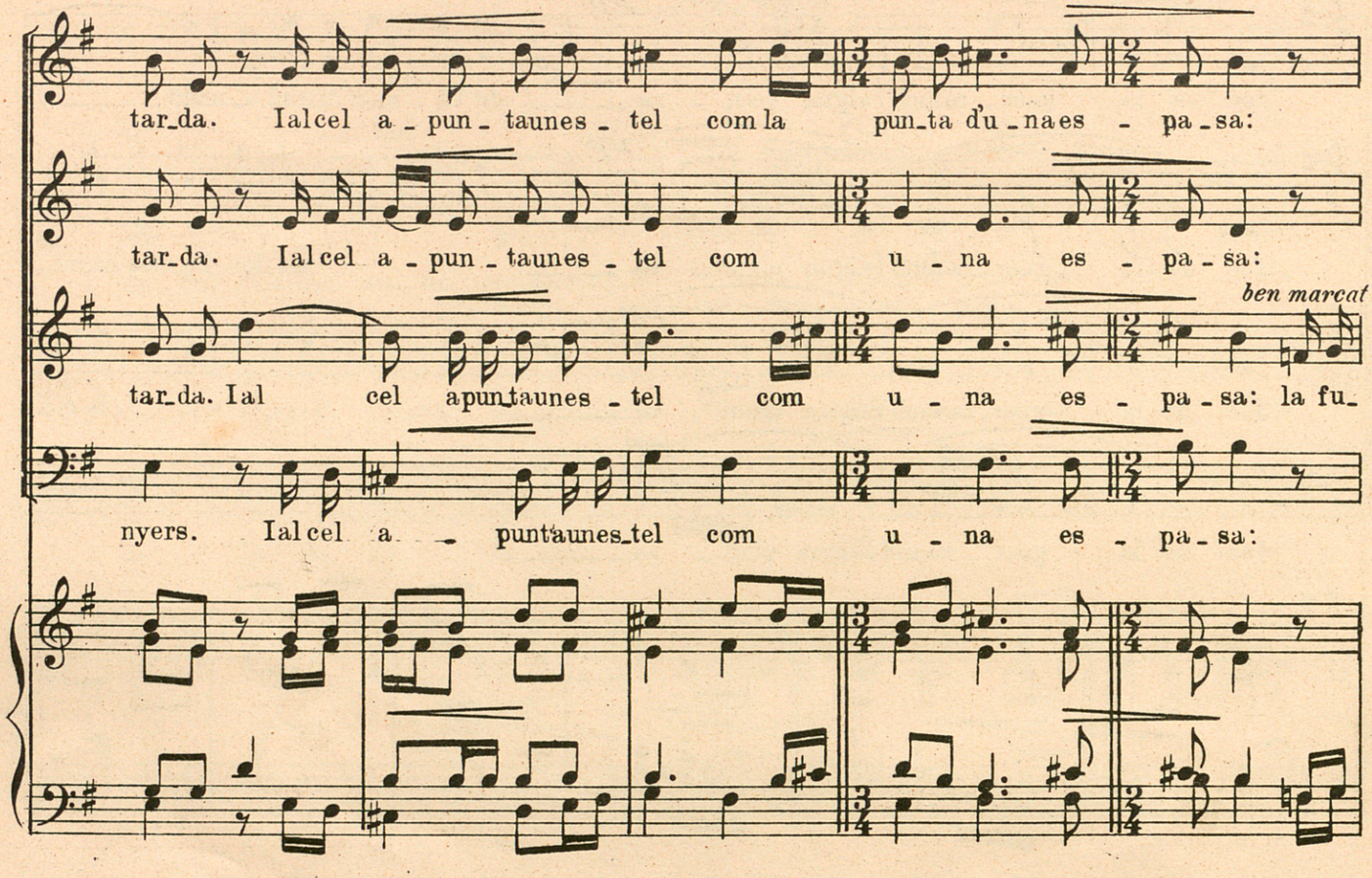

Poc més mogut
pp
Florèn_cia, ple_na de flors iA_rez _ zo,
al _ tres Florèn _ cia, ple_na de flors iA_rez _ zo,
tri_ï per nos _ al_tres Flo_rèn cia, ple_na de flors iA _ rez_zo, vi _ la ma_
vi _ la manya _ ga, a la fi de dos camins en l'en _ treforcs a _ jun _
vi _ la manya _ ga, a la fi de dos camins en l'en _ treforcs'a _ jun _
nya _ ga, a la fi de dos ca _ mins en l'en_tre _ forc s'a _ jun _
ret.

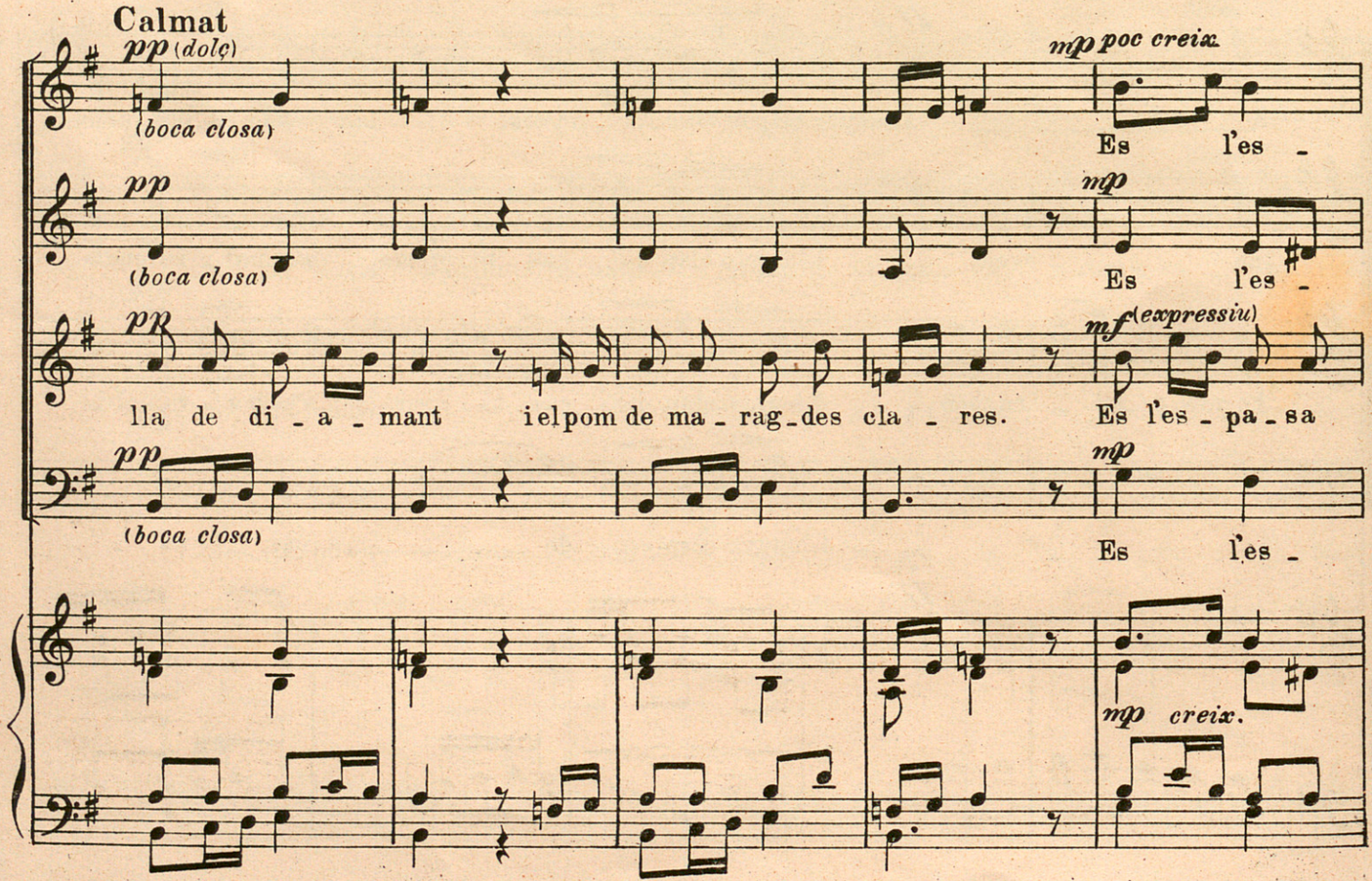

(dolçament)
poc creix.
ta - ven. Però hi ha un tercer ca - mí ple d'espi_nes so_li_tà_ries: si mo_rade_ja
pp
(boca closa)
mp
ta - ven. si mo_rade_ja
ta - ven. tre_mola ambles
Les
dism.
(dolçament)
p
amb els cards tre_mo_la ambles ar_ge_la_gues. Ca_mí de Sie_na, ca - mí de la
ar - ge - la - gues.
(boca closa)

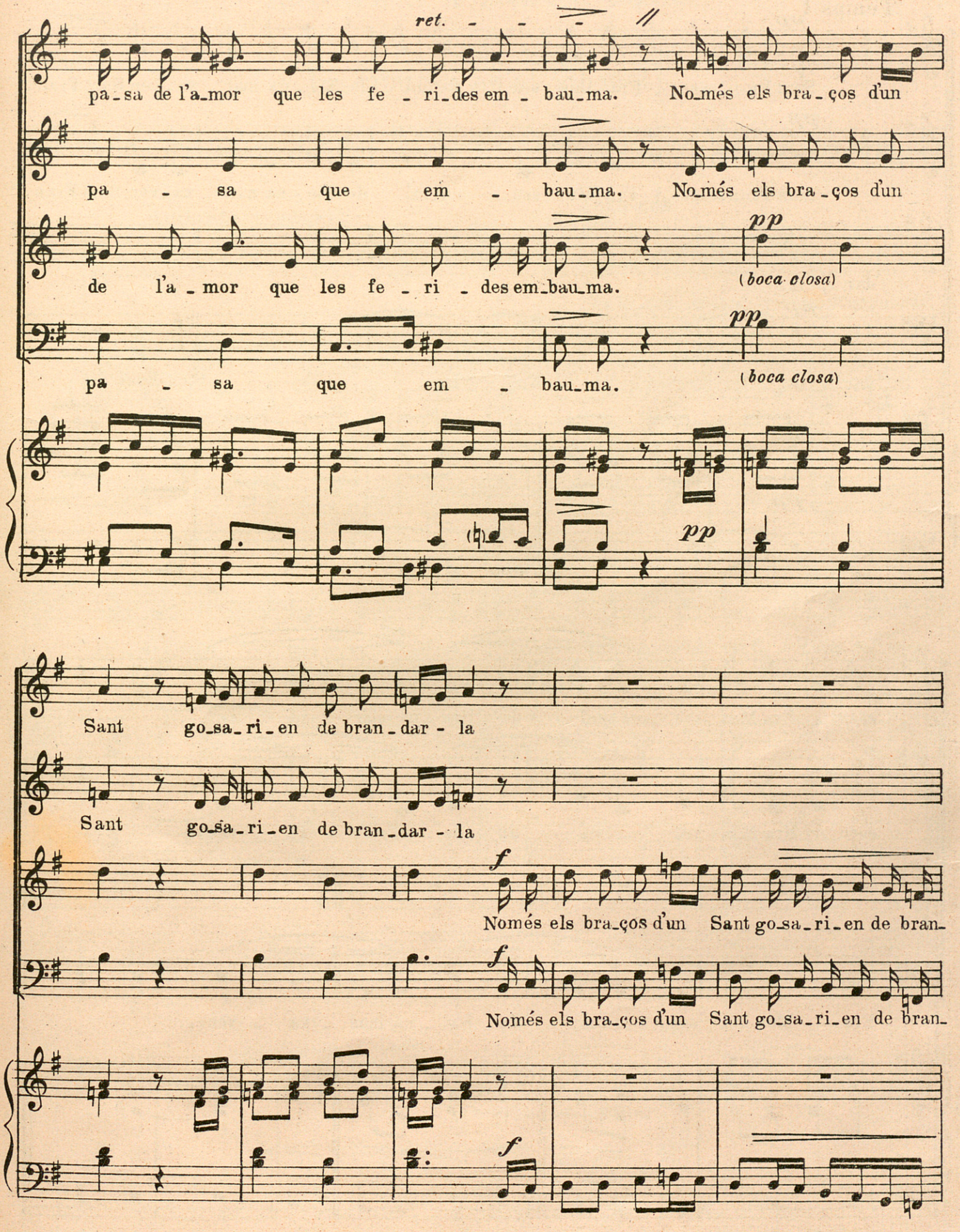

Un poc animat
ciu_tat ba_ra_lla_da. de la ciu_tat ba_ra_lla_da!
ciu_tat ba_ra_lla_da. de la ciu_tat ba_ra_lla_da!
Camí de Sie_na, ca_mí de la ciu_tat ba_ra_lla_da! La
(ben marcat)
Camí de Sie_na, ca_mí de la ciu_tat ba_ra_lla_da! La
(ben marcat)
Ah! Ah! Ah! Ah! Ah!
Ah! Ah! Ai, a_tu_ra't, Fra Mas_seu. Cap a on mi_ra ta
(enfora el cant)
la la la la Ai, a_tu_ra't, Fra Mas_seu. Cap a on mi_ra ta
la la la la la la la la la la la la la la
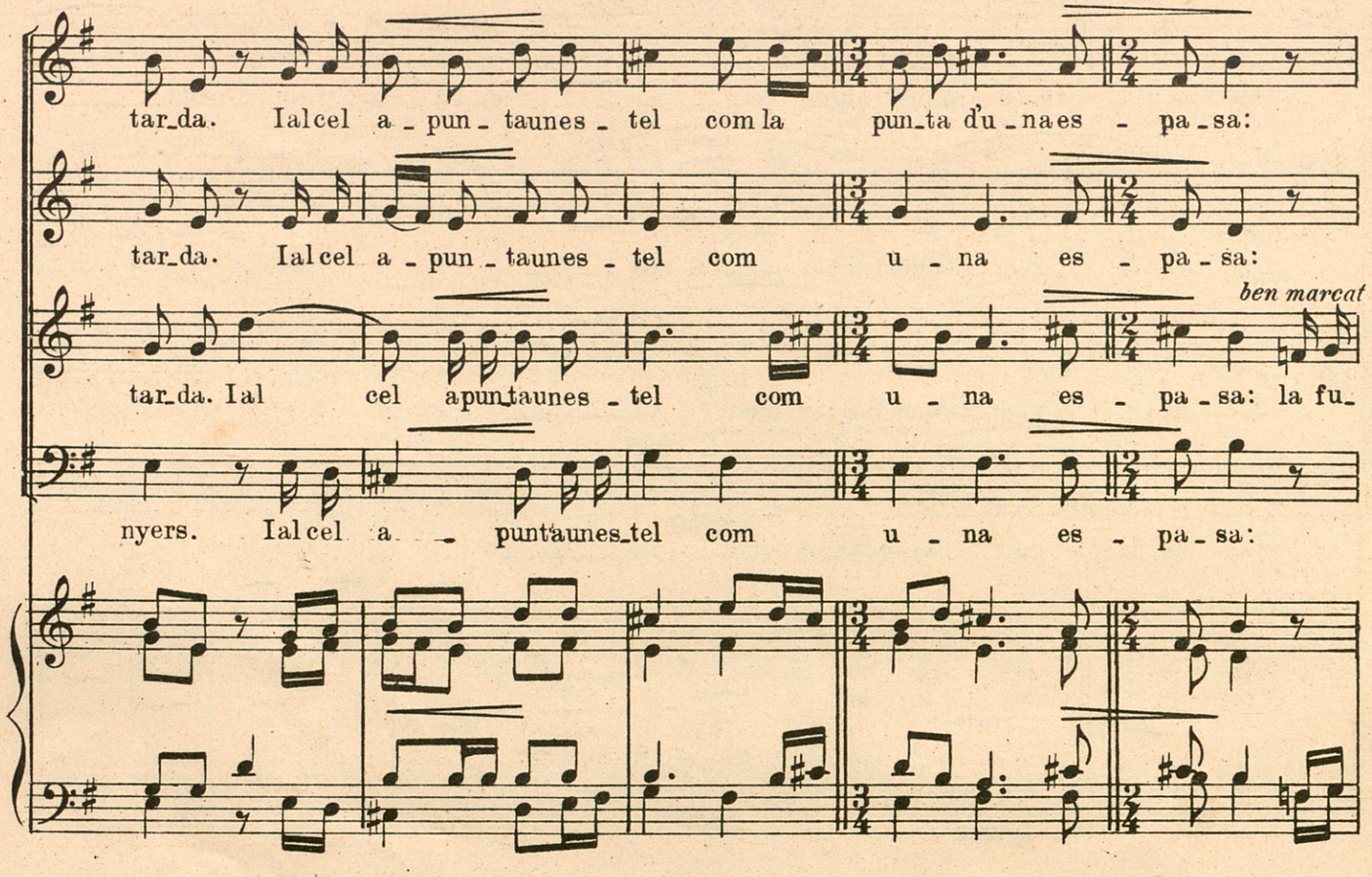

(sempre ben sonor)
ret.
molt
Ah! Ah! Ah! Fi na la tar da
creix.
ca_ra? A_quest ca_mí se_gui_rem. I men_tre fi_na la tar_da
creix.
ca_ra? A_quest ca_mí se_gui_rem. I men_tre fi_na la tar_da
creix.
la la la la la la la la tar_da
creix. f
pp mf
dism.
el Sant iel fra_re se'n van. I Sie_nanoelses_pe_ra_va!Déu a_pai_va_ga_ràel
pp mp
dism.
Sie_na noels es_pe_ra_va!Déu a_pai_va_ga_rà, a_pai_va_ga_ràel
pp mp
dism.
Sie_na noels es_pe_ra_va!Déu a_pai_va_ga_rà, a_pai_va_ga_ràel
pp mp
dism.
Sie_na noels es_pe_ra_va!Déu a_pai_va_ga_rà, a_pai_va_ga_ràel
pp mp
dism.

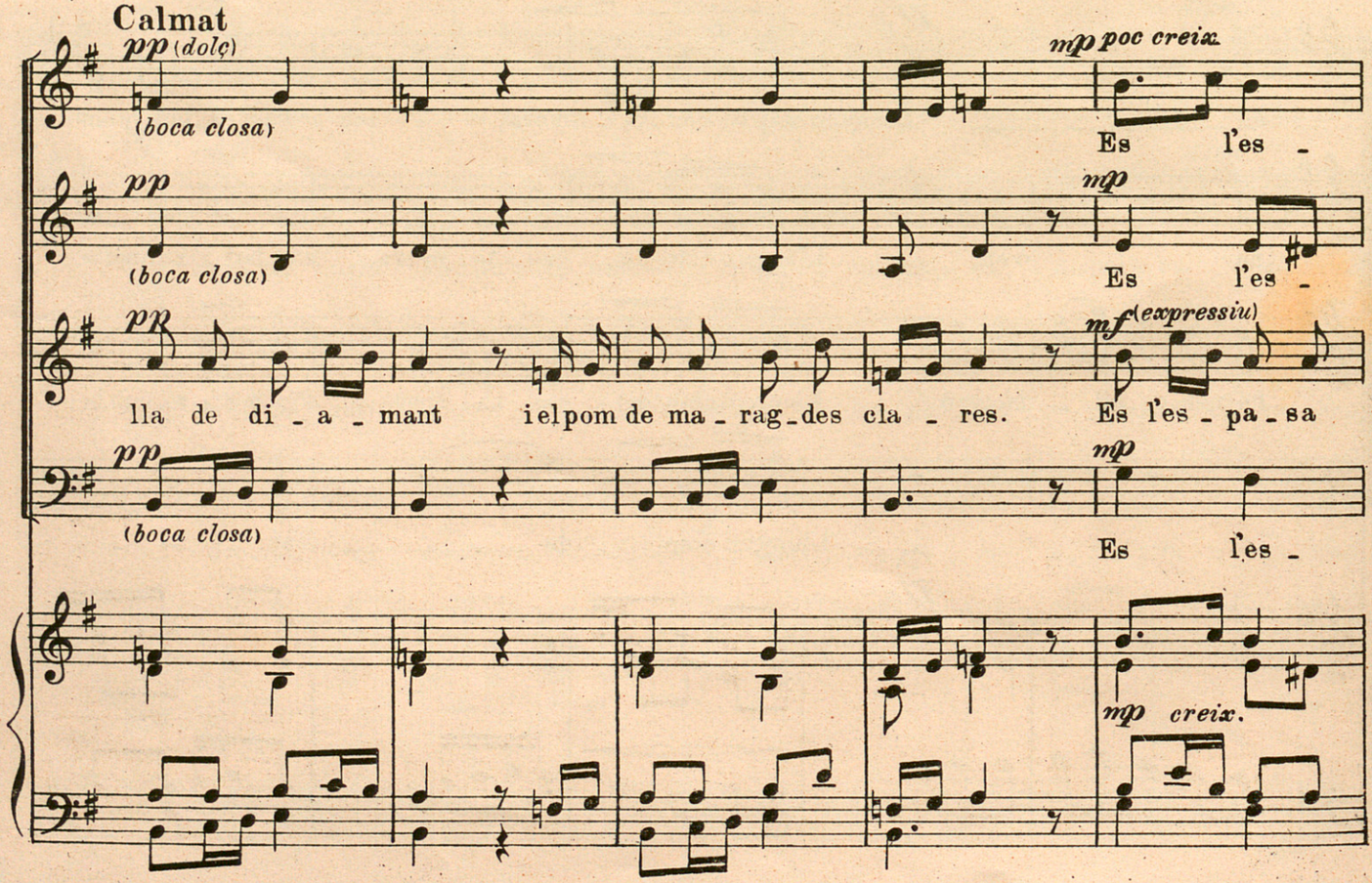

ret.
pp
foc de la guer - ra amb l'aigua man - sa de l'a - mor. Amunt a - munt
foc de la guer - ra amb l'aigua man - sa els dos ho - mes ca - mi -
foc de la guer - ra amb l'aigua man - sa els dos
foc de la guer - ra amb l'aigua man - sa
Lluny, un clap de cas - ta - nyers, tan verd, s'es - bor - ra amb la
na - ven. Lluny, un clap de cas - ta - nyers, s'es - bor - ra amb la
ho - mes ca - mi - na - ven. Lluny, un clap de cas - ta - nyers, s'es - bor - ra amb la
Lluny, un clap de cas - ta -

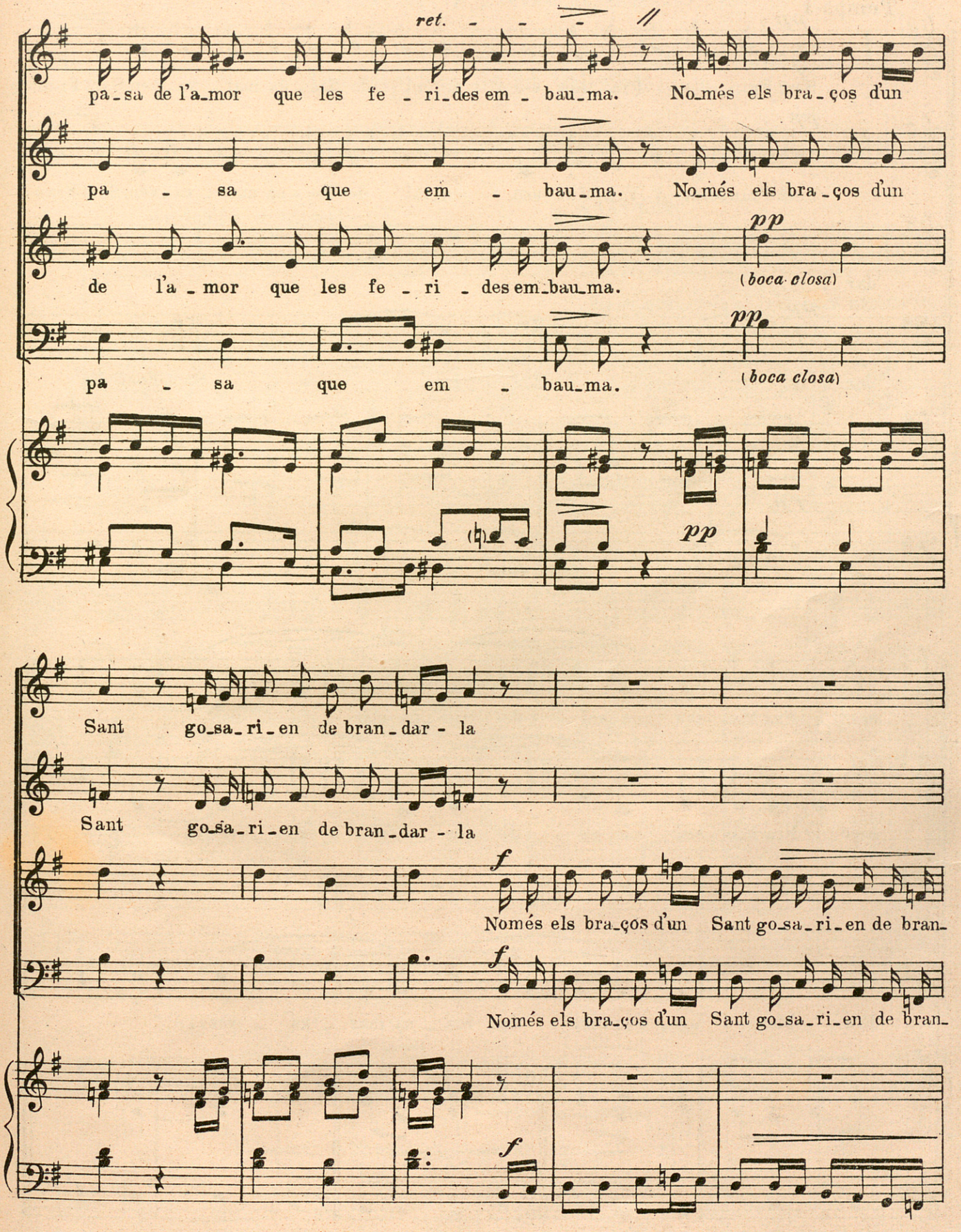

tar_da. Ialcel a_pun_taunes_tel com la pun_ta d'u_naes_pa_sa:
tar_da. Ialcel a_pun_taunes_tel com u_na es_pa_sa:
ben marcat
tar_da. Ial cel apuntaunes_tel com u_na es_pa_sa: la fu_
nyers. Ialcel a_puntaunes_tel com u_na es_pa_sa:

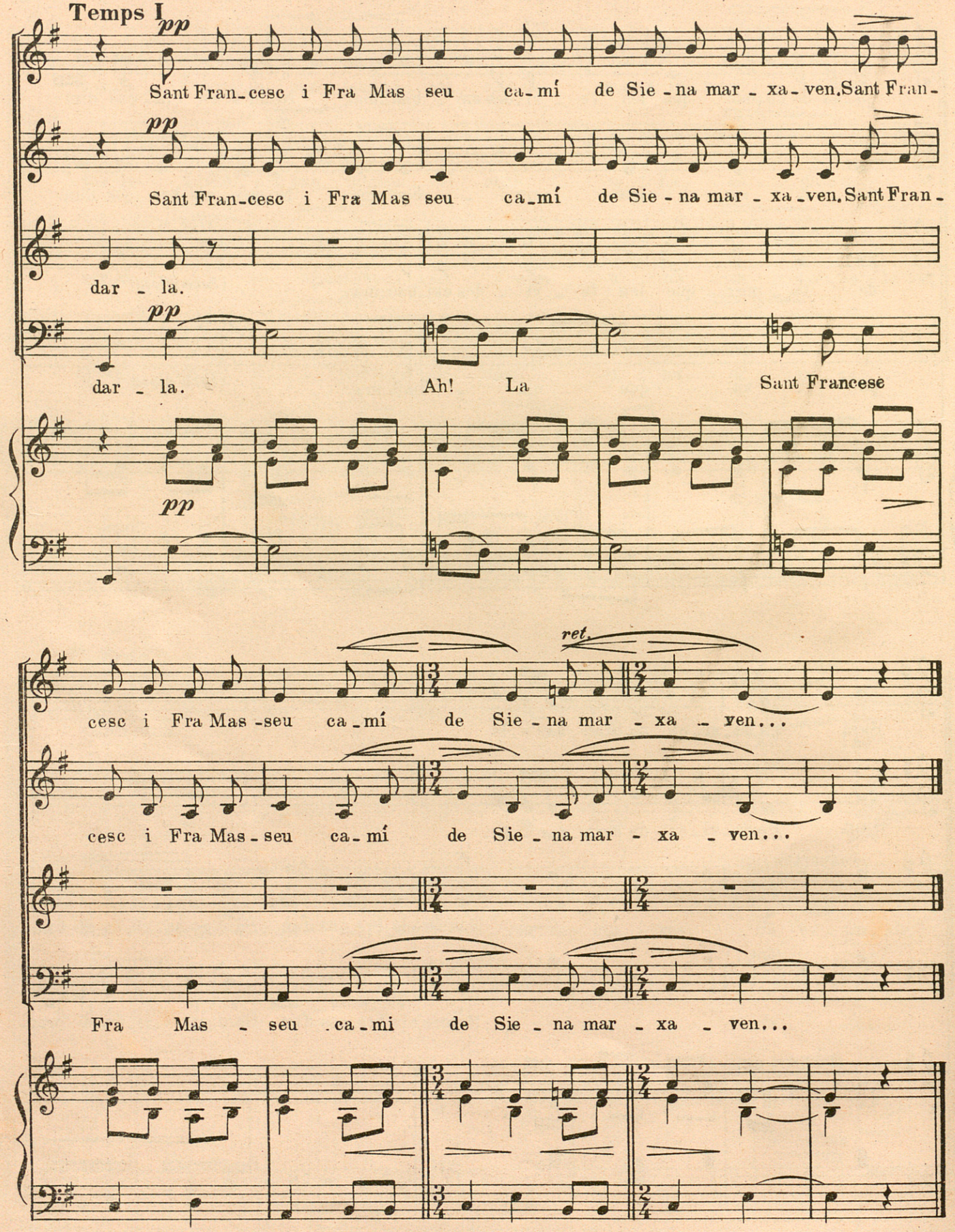

Calmat
pp (dolç)
(boca closa)
mp poc creix.
Es l'es_
pp
(boca closa)
mp
Es l'es_
pp
mf (expressiu)
lla de di_a_mant i el pom de ma_rag_des cla_res. Es l'es_pa_sa
pp
(boca closa)
mp
Es l'es_
mp creix.

ret.
pa_sa de l'a_mor que les fe_ri_des em_bau_ma. No_més els bra_ços d'un
pa_sa que em_bau_ma. No_més els bra_ços d'un
de l'a_mor que les fe_ri_des em_bau_ma.
pp
(boca closa)
pa_sa que em_bau_ma.
pp
(boca closa)
pp
Sant go_sa_ri_en de bran_dar_la
Sant go_sa_ri_en de bran_dar_la
f
Només els bra_ços d'un Sant go_sa_ri_en de bran_
f
Només els bra_ços d'un Sant go_sa_ri_en de bran_
f

tar_da. Ialcel a_pun_taunes_tel com la pun_ta d'u_naes_pa_sa:
tar_da. Ialcel a_pun_taunes_tel com u_na es_pa_sa:
ben marcat
tar_da. Ial cel apuntaunes_tel com u_na es_pa_sa: la fu_
nyers. Ialcel a_puntaunes_tel com u_na es_pa_sa:

Calmat
pp (dolç)
(boca closa)
mp poc creix.
Es l'es_
pp
(boca closa)
mp
Es l'es_
pp
mf (expressiu)
lla de di_a_mant i el pom de ma_rag_des cla_res. Es l'es_pa_sa
pp
(boca closa)
mp
Es l'es_
mp creix.

ret.
pa_sa de l'a_mor que les fe_ri_des em_bau_ma. No_més els bra_ços d'un
pa_sa que em_bau_ma. No_més els bra_ços d'un
de l'a_mor que les fe_ri_des em_bau_ma.
pp
(boca closa)
pa_sa que em_bau_ma.
pp
(boca closa)
pp
Sant go_sa_ri_en de bran_dar_la
Sant go_sa_ri_en de bran_dar_la
f
Només els bra_ços d'un Sant go_sa_ri_en de bran_
f
Només els bra_ços d'un Sant go_sa_ri_en de bran_
f

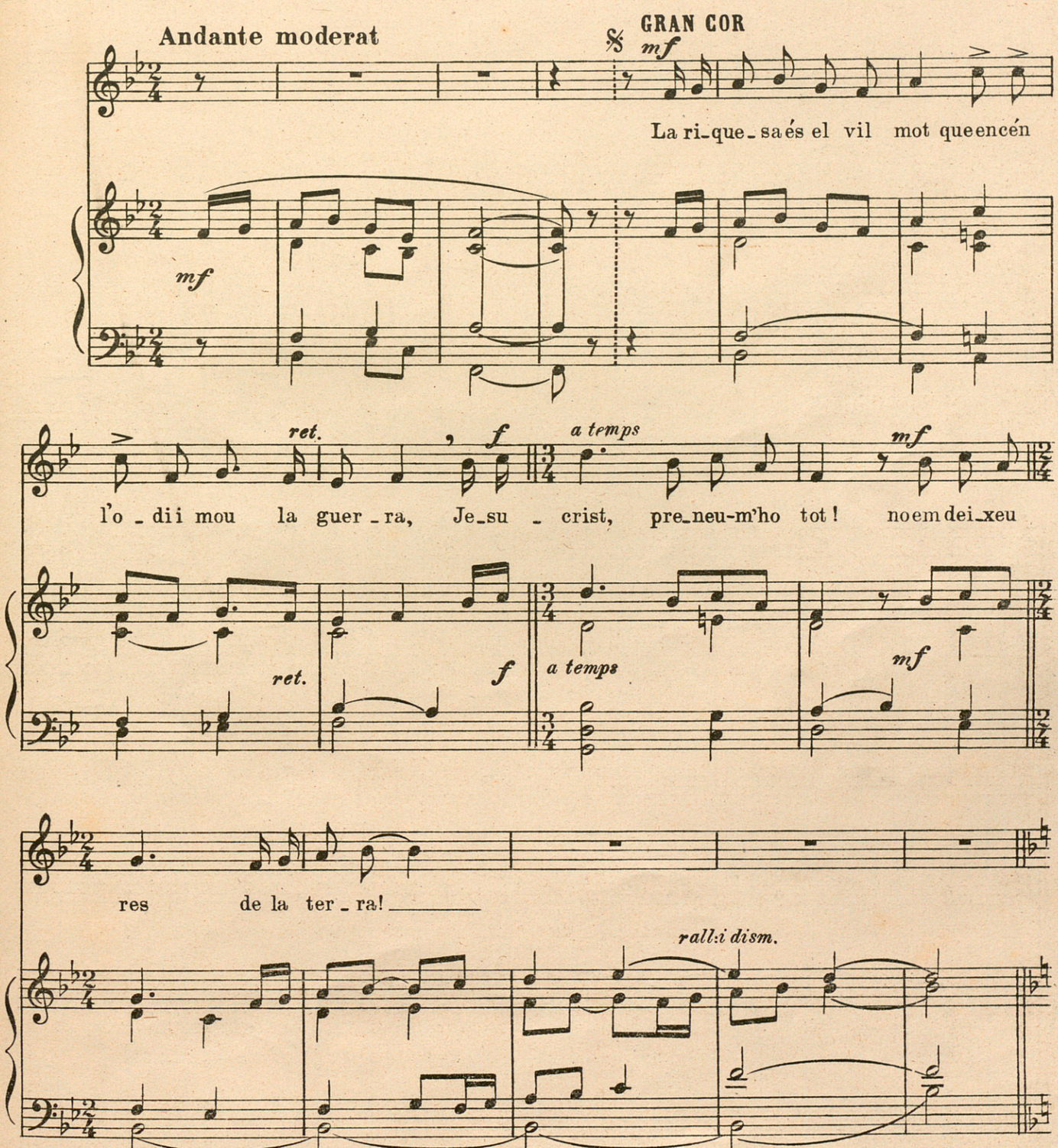

Temps I
pp
Sant Fran-cesc i Fra Mas seu ca-mí de Sie-na mar-xa-ven. Sant Fran-
Sant Fran-cesc i Fra Mas seu ca-mí de Sie-na mar-xa-ven. Sant Fran-
dar-la.
dar-la. Ah! La Sant Francesc
cesc i Fra Mas-seu ca-mí de Sie-na mar-xa-ven...
ret.
cesc i Fra Mas-seu ca-mí de Sie-na mar-xa-ven...
Fra Mas-seu ca-mi de Sie-na mar-xa-ven...

Càntics Franciscans[1]

I

La riquesa és el vil mot

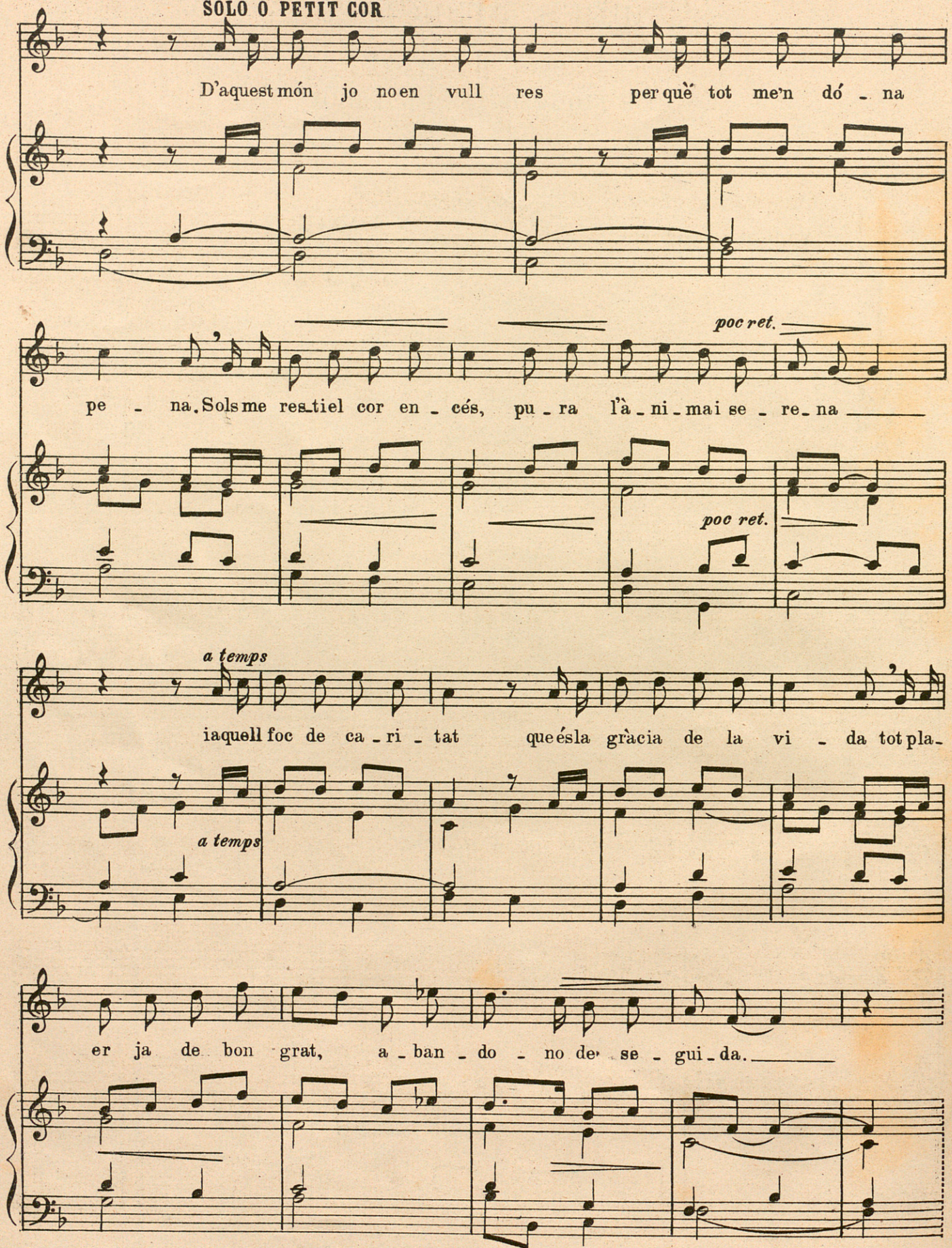
Lletra de JOAN LLONGUERES, T. F. *Música de LLUIS ROMEU*

(1) «Cantics Franciscans» formen volum a part amb lletra catalana i castellana. Els trobareu a Unión Musical Española Portal de l'Angel Nº 23

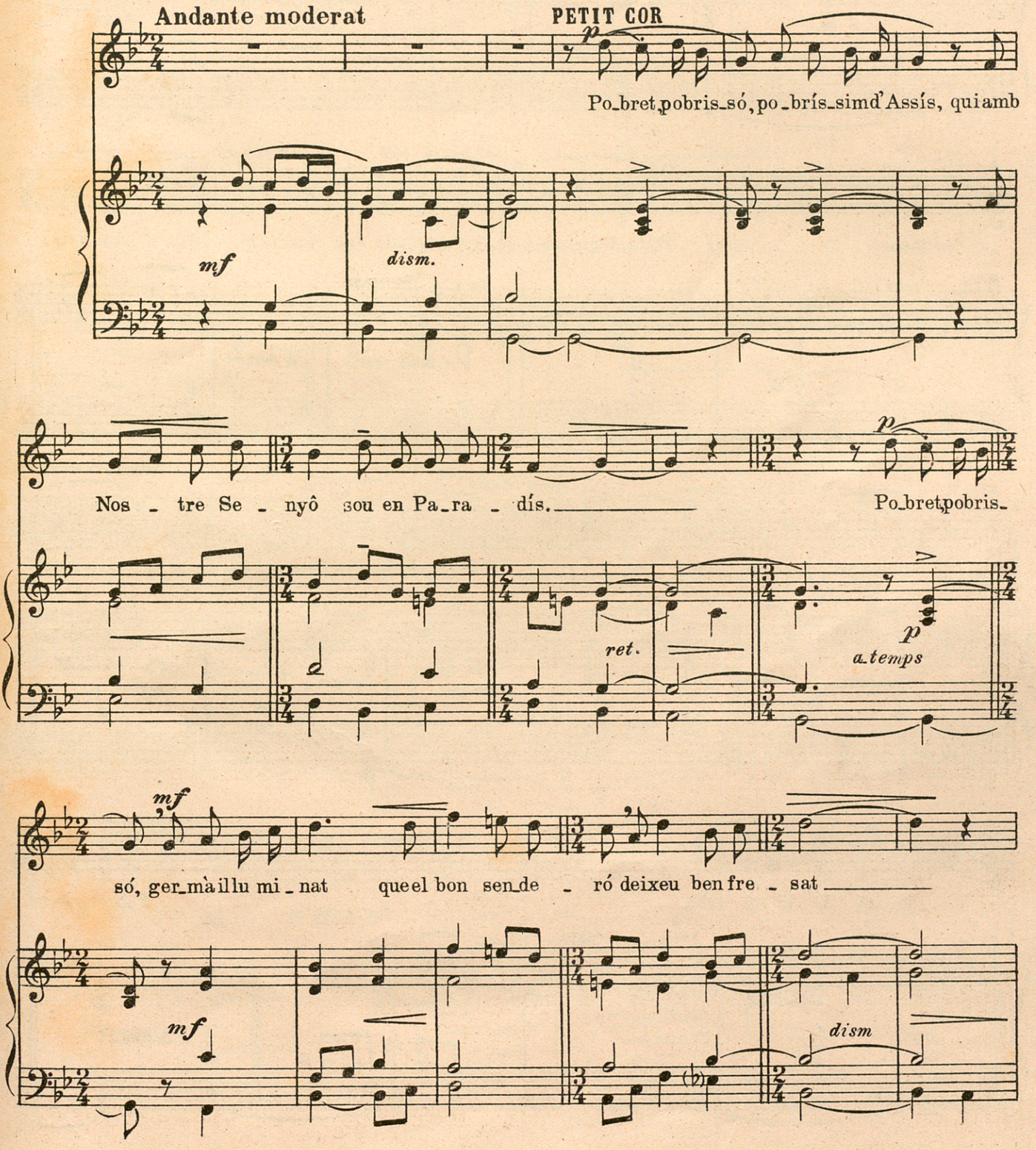
Mes moderat

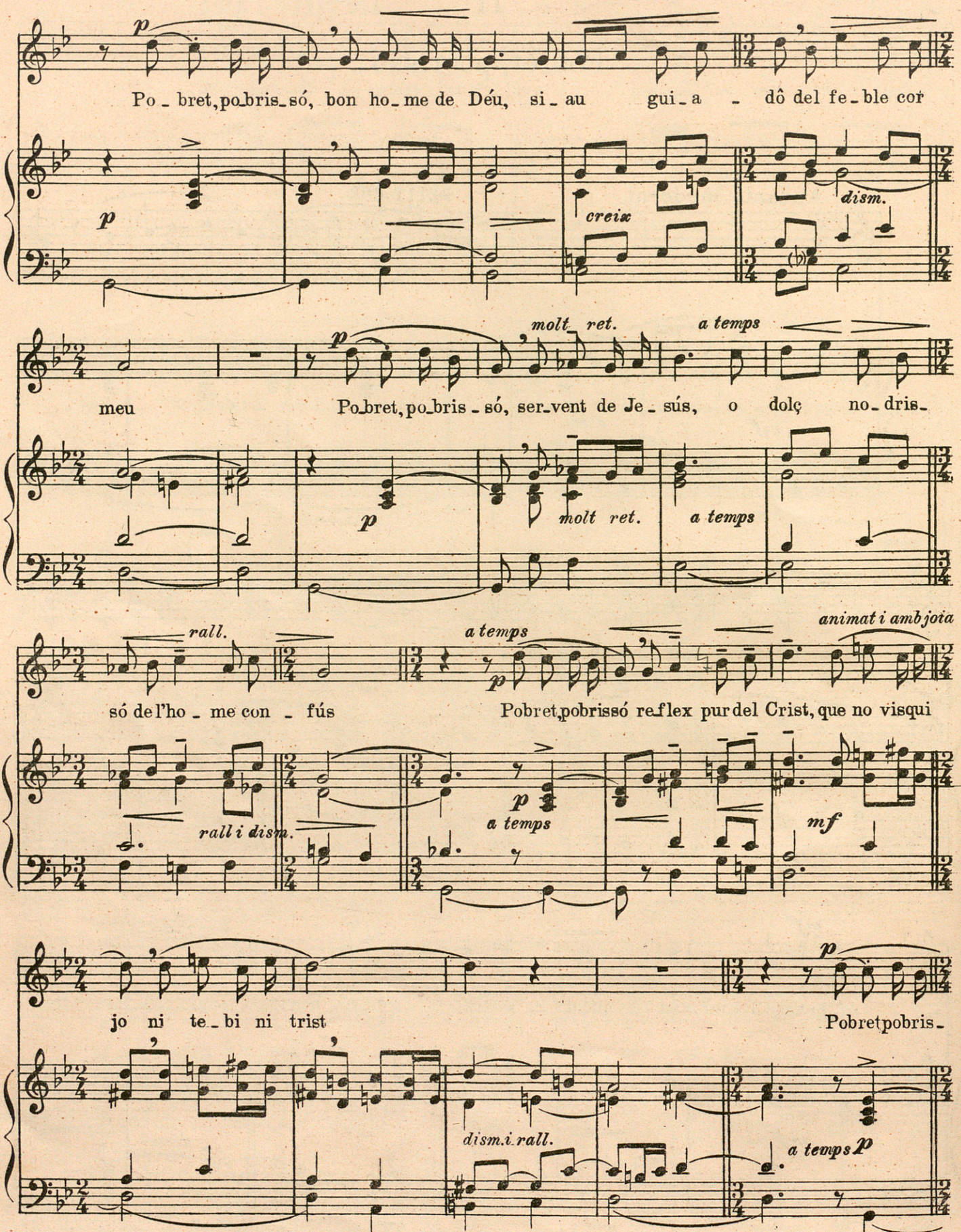
SOLO O PETIT COR

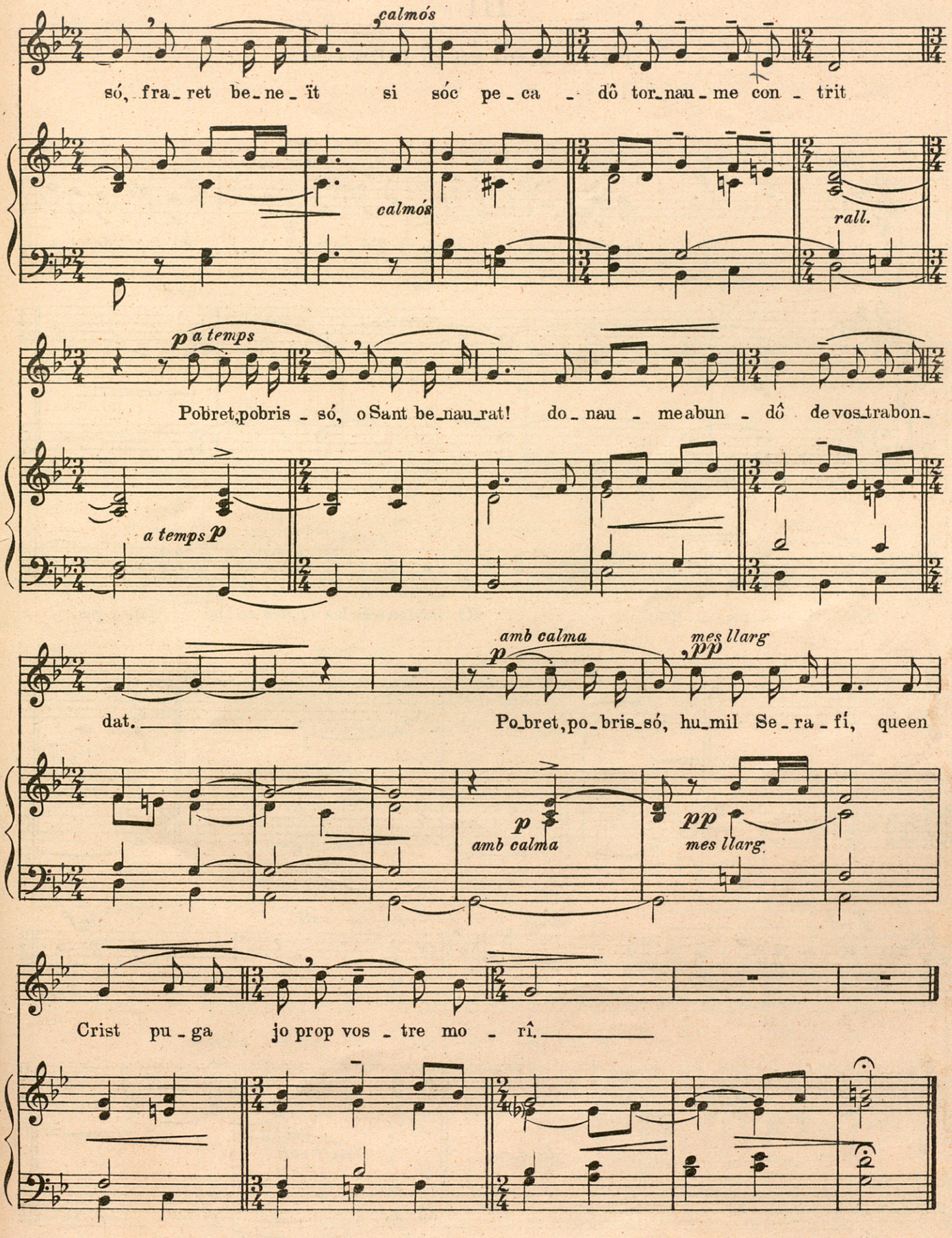

II

Pobret, pobrissó...
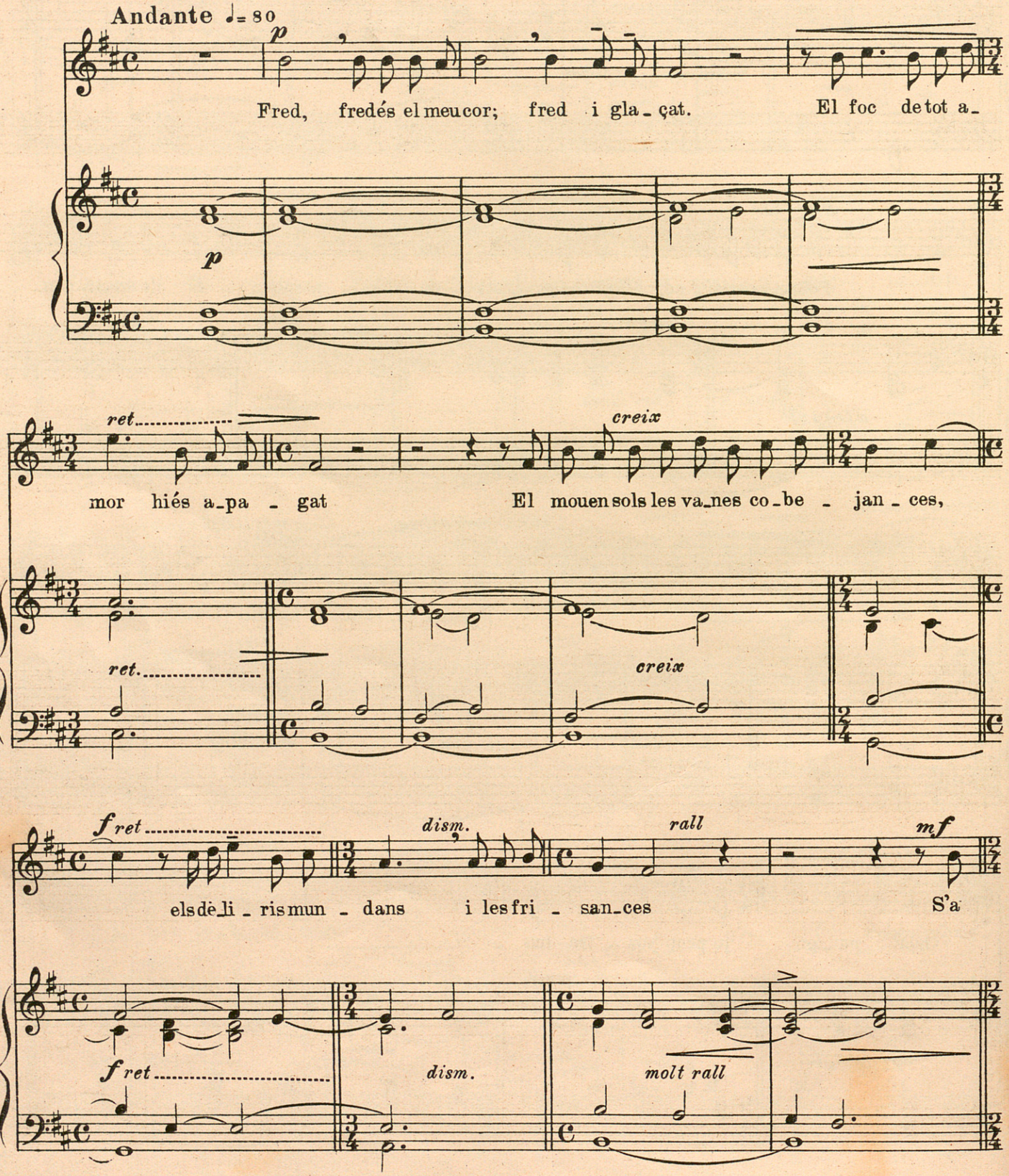

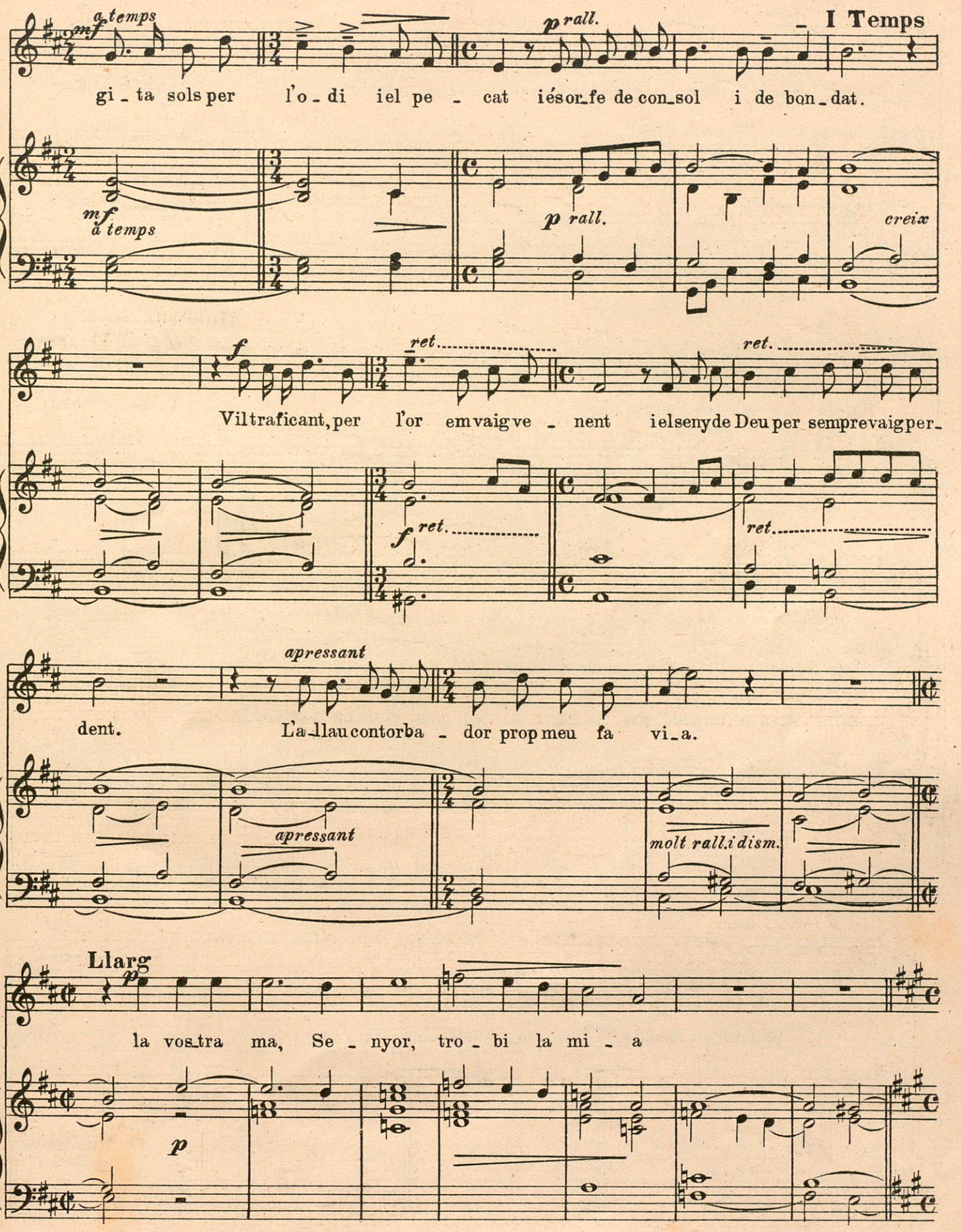

Po_bret, po_bris_só, bon ho_me de Déu, si_au gui_a _ dô del fe_ble cor
creix
dism.
meu
molt ret.
a temps
Po_bret, po_bris_só, ser_vent de Je_sús, o dolç no_dris_
molt ret.
a temps
rall.
só de l'ho_me con_fús
a temps
animat i amb joia
Pobret, pobrissó re_flex pur del Crist, que no visqui
rall i dism.
a temps
mf
jo ni te_bi ni trist
Pobret pobris_
dism. i rall.
a temps

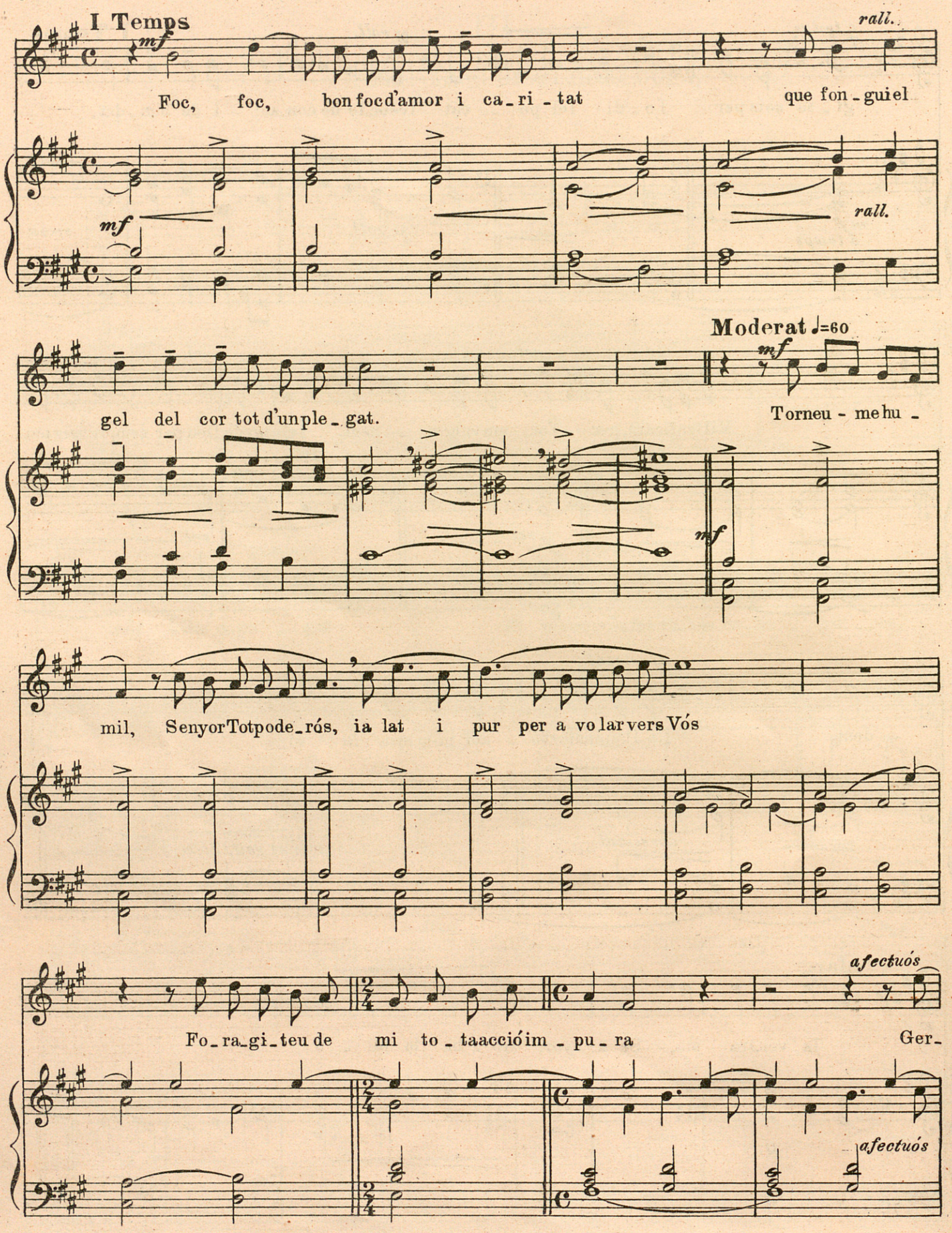

calmós
só, fra_ret be_ne_ït si sóc pe_ca_dô tor_nau_me con_trit
calmós
rall.
p a temps
Pobret,pobris_só, o Sant be_nau_rat! do_nau_me abun_dô de vos_trabon_
a temps p
dat.
amb calma
p
mes llarg
pp
Po_bret,po_bris_só, hu_mil Se_ra_fí, queen
p
amb calma
pp
mes llarg.
Crist pu_ga jo prop vos_tre mo_rî.

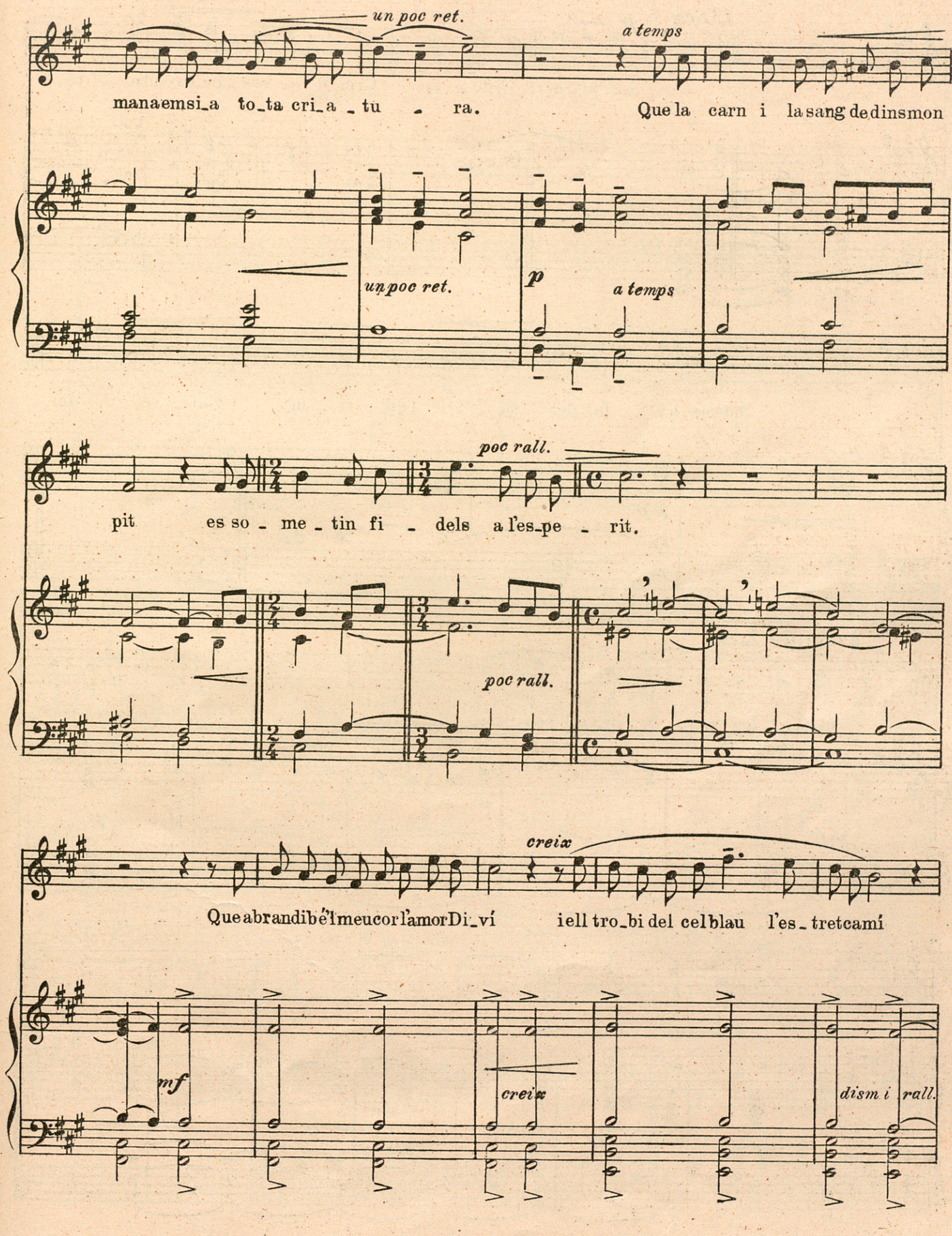
III

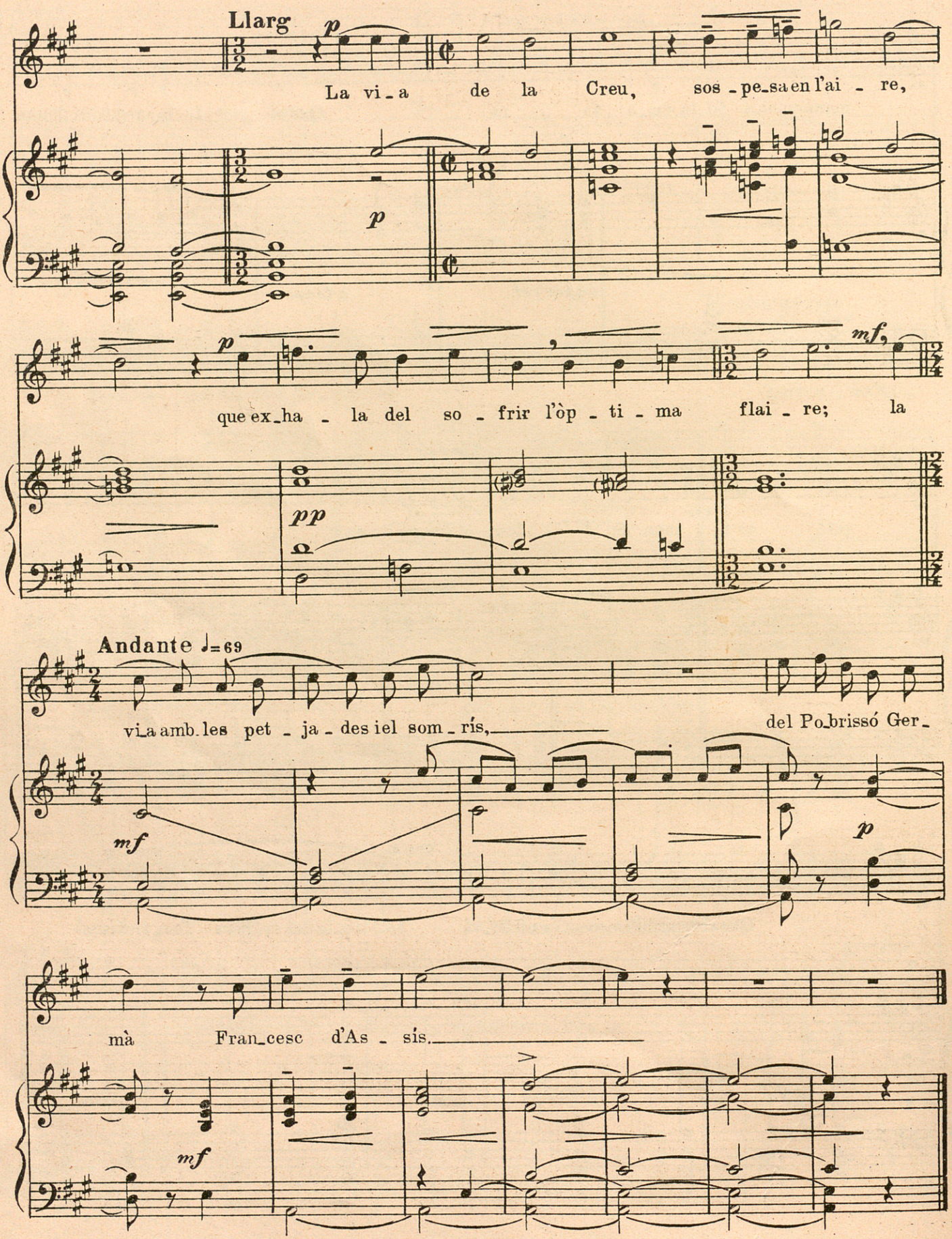
Fred fred és el meu cor...

mf a temps
p rall.
I Temps
gi - ta sols per l'o - di iel pe - cat iés or - fe de con - sol i de bon - dat.
mf a temps
p rall.
creix
f
ret.
ret.
Vil traficant, per l'or em vaig ve - nent iel seny de Deu per sempre vaig per -
f ret.
ret.
apressant
dent.
L'a - llau contorba - dor prop meu fa vi - a.
apressant
molt rall. i dism.
Llarg
p
la vos - tra ma, Se - nyor, tro - bi la mi - a
p

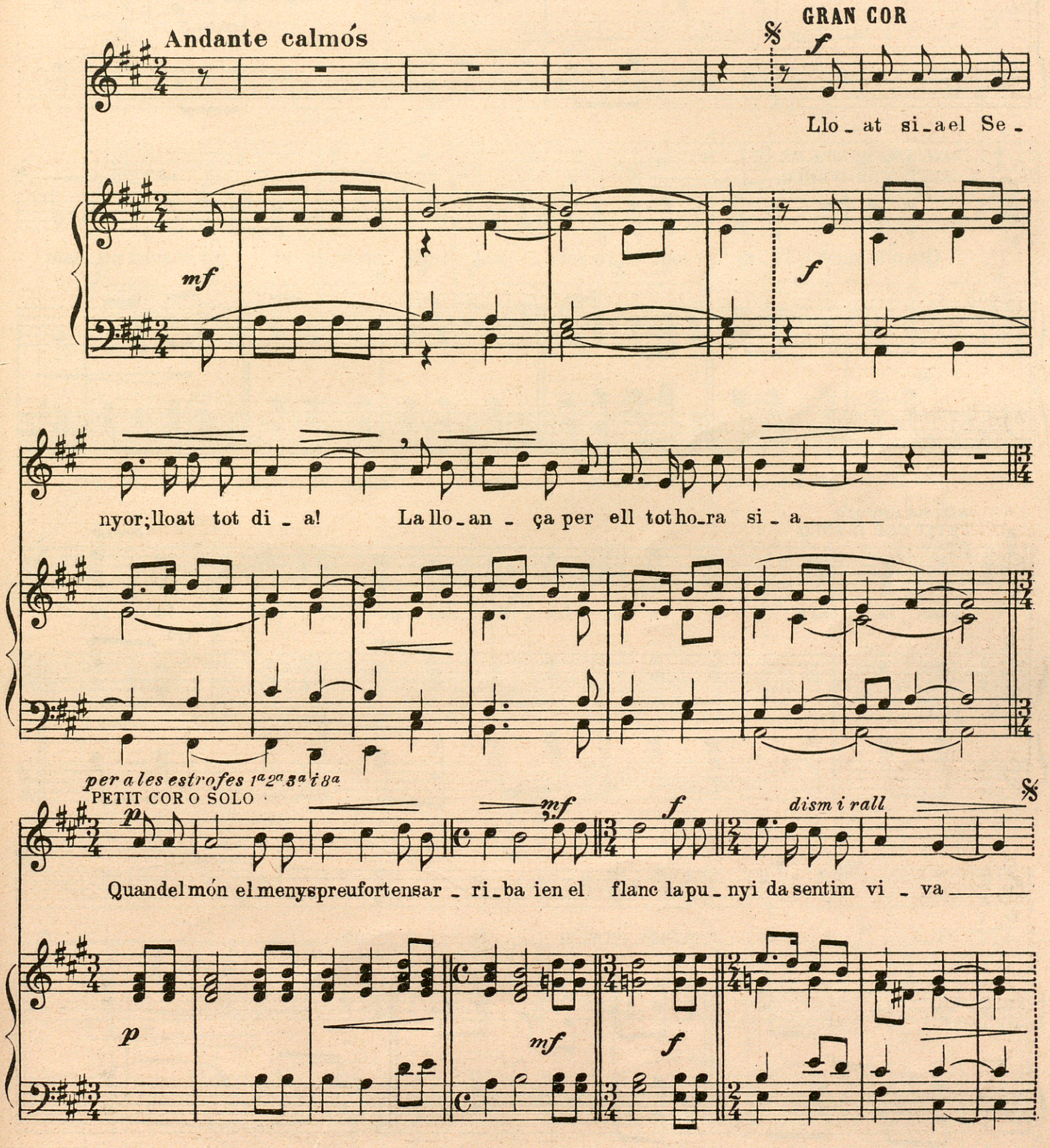

I Temps
mf
rall.
Foc, foc, bon foc d'amor i ca_ri_tat que fon_guiel
mf
rall.
Moderat ♩=60
mf
gel del cor tot d'un ple_gat. Torneu - me hu -
mf
mil, Senyor Tot pode_rós, ia lat i pur per a vo lar vers Vós
afectuós
Fo_ra_gi_teu de mi to_taacció im_pu_ra Ger_
afectuós

un poc ret.
a temps
mana emsi_a to_ta cri_a _tu ra.
Que la carn i la sang de dins mon
un poc ret.
p
a temps
poc rall.
pit es so _ me _ tin fi _ dels a l'es_pe _ rit.
poc rall.
creix
Que abrandi bé l'meu cor l'amor Di_ví i ell tro_bi del cel blau l'es_tret camí
mf
creix
dism i rall.

Llarg
La vi_a de la Creu, sos_pe_sa en l'ai_re,
que ex_ha_la del so_frir l'òp_ti_ma flai_re; la
Andante ♩=69
vi_a amb_les pet_ja_des iel som_rís,
del Po_brissó Ger_
mà Fran_cesc d'As_sís.

IV
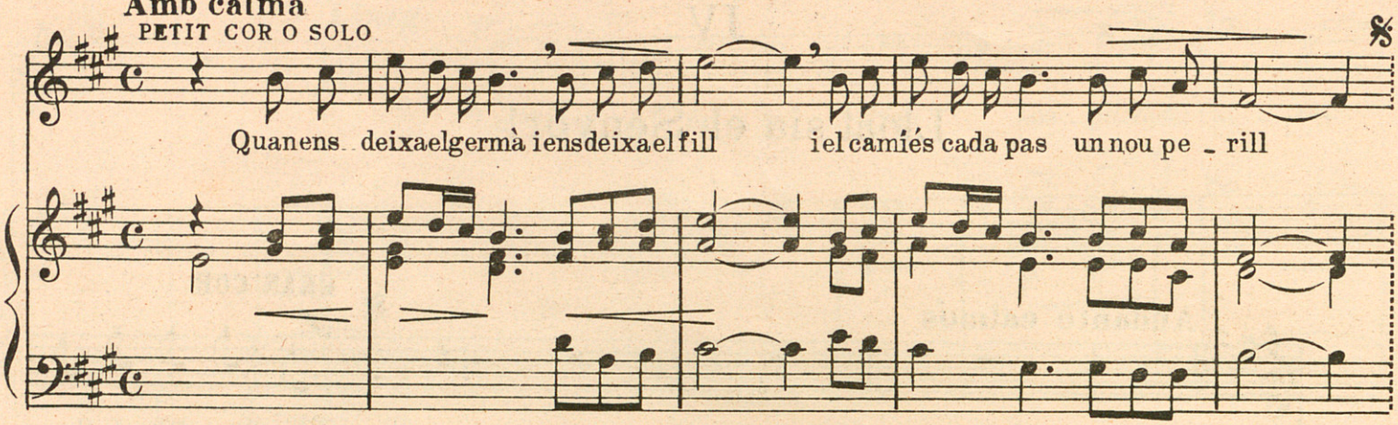
Lloat sia el Senyor!

per á les estrofes 4ª 5ª 6ª 7ª
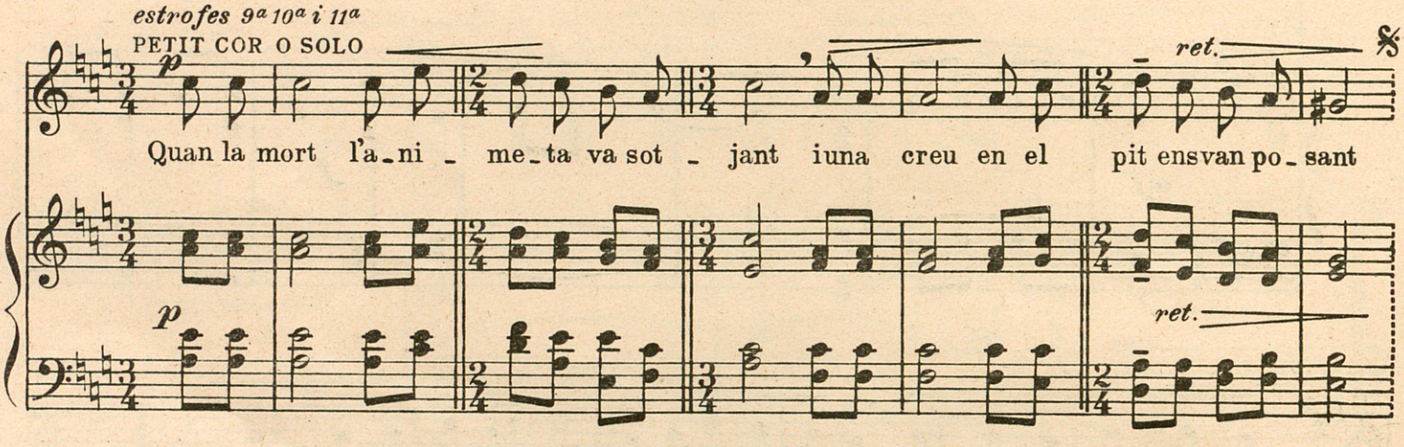
Amb calma

PETIT COR O SOLO
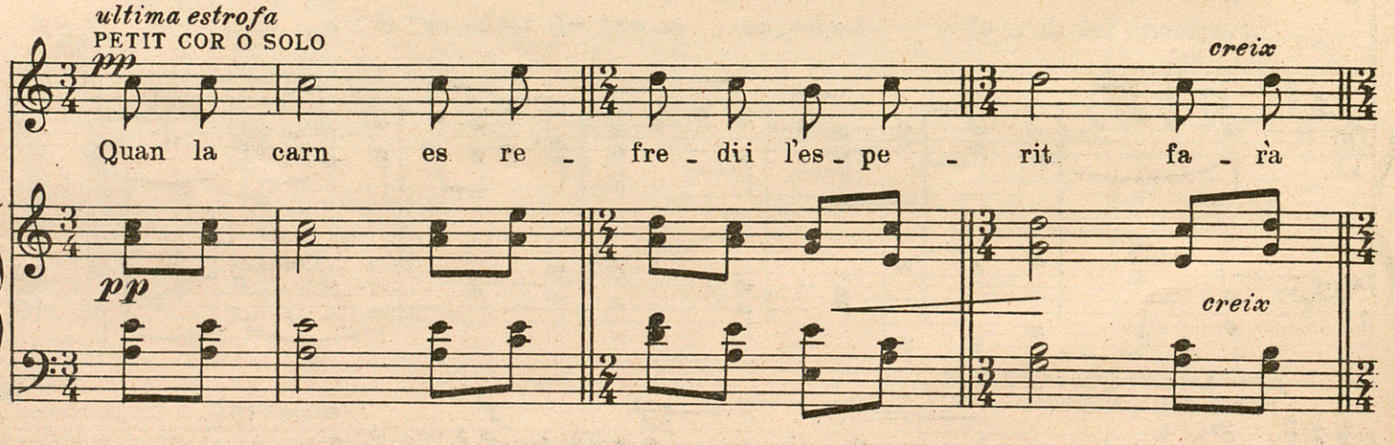

estrofes 9ª 10ª i 11ª
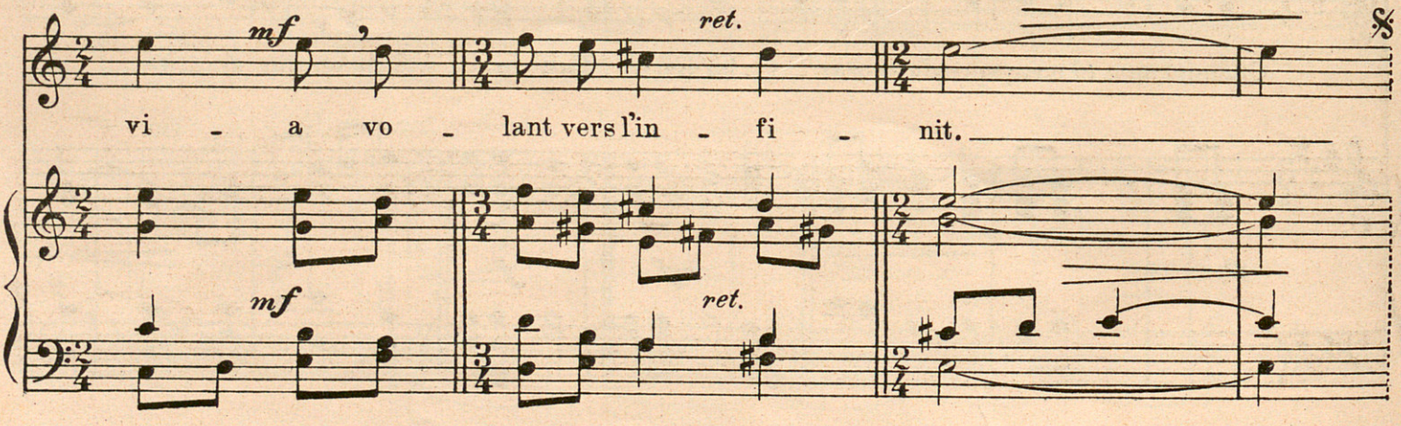
PETIT COR O SOLO

ultima estrofa

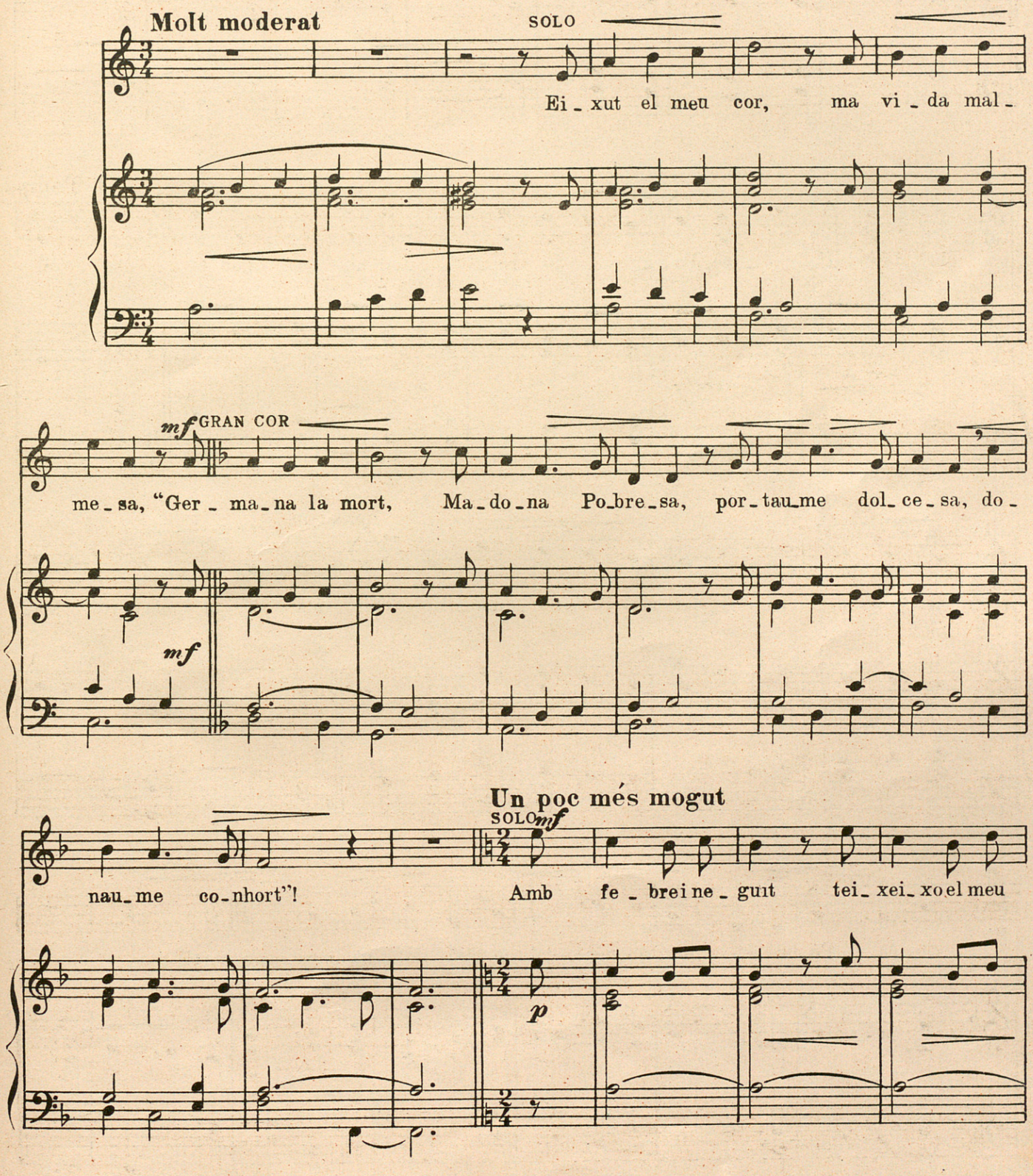
PETIT COR O SOLO

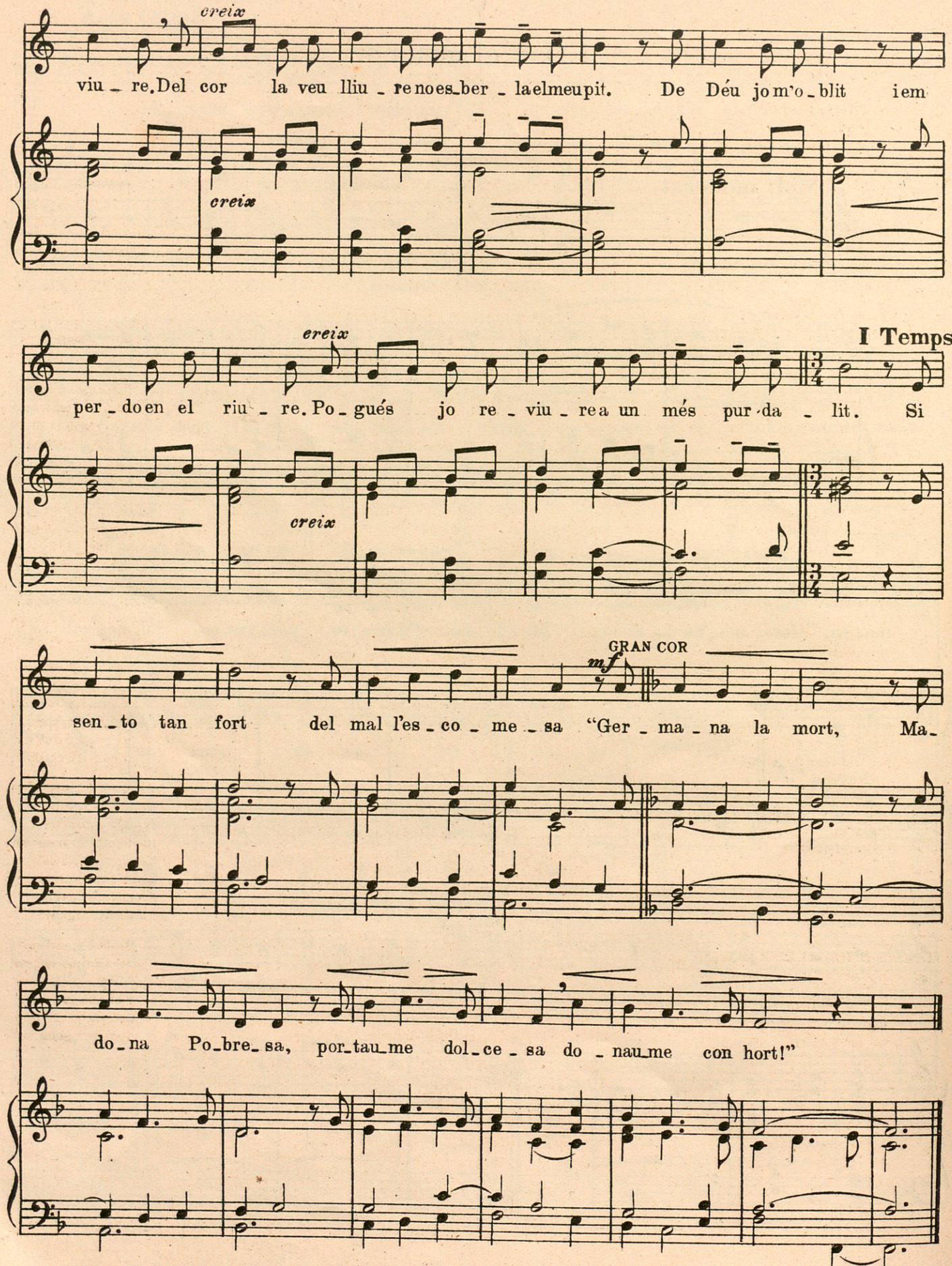

V

Eixut el meu cor

creix
viu - re. Del cor la veu lliu - re no es ber - la el meu pit. De Déu jo m'o - blit i em
creix
creix
per - do en el riu - re. Po - gués jo re - viu - re a un més pur - da - lit. Si
I Temps
creix
GRAN COR
mf
sen - to tan fort del mal l'es - co - me - sa "Ger - ma - na la mort, Ma -
do - na Po - bre - sa, por - tau - me dol - ce - sa do - nau - me con hort!"

CÀNTICS FRANCISCANS

I

La riquesa és el vil mot
que encén l'odi i mou la guerra.
Jesucrist, preneu-m'ho tot!
no em deixeu res de la terra!

D'aquest món ja no en vull res
perquè tot me'n dóna pena.
Sols me resti el cor encès,
pura l'ànima i serena
i aquell foc de caritat
que és la gràcia de la vida;
tot plaer ja, de bon grat,
abandono de seguida.

Resti en mi sols la bondat
i la fe sempre arborada;
l'afectuosa pietat
i la llum del cel sagrada.
No vull folles turpituds,
vanitats ni cobejances.
Seguiré vostres virtuts;
cantaré vostres lloances.

No altra cosa que el sofrir
vull portar en mon bagatge.
La vostra hombra vull seguir
i ésser jo la vostra imatge.
Veus del cel sento cantar,
serení del meu desvari,
ales d'or que em fan volar
per les vies del Calvari.

La riquesa és el vil mot
que encén l'odi i mou la guerra.
Jesucrist, preneu-m'ho tot!
no em deixeu res de la terra!

IV

Lloat sia el Senyor! Lloat tot dia!
La lloança per ell tothora sia!

Quan del món el menyspreu fort ens arriba
i en el flanc sa punyida sentim viva
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan perdem les honors i la riquesa
i el sofrî ens fa millors en la pobresa
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan sentim la dissort damunt la testa
i el plorar per consol només ens resta
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan ens deixa el germà i ens deixa el fill
i el camí és cada pas un nou perill
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan el viure és tot erm i desolat
i en el cor s'arrecera la bondat
Lloat sia el Senyor! etc. .

Quan la Creu fa pesant nostre sofrî
i reguem amb sang viva el llarg camí
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan veiem l'home vil entronitzat
i encarnit l'home bo i atropellat
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan sentim del diable l'ungla forta
esqueixant nostra carn sollada i morta
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan tots sols ens trobem en mig la nit
i els abims engoleixen l'esperit
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan la mort l'animeta va sotjant
i una creu en el pit ens van posant
Lloat sia el Senyor! etc...

Quan els ulls van cloent-se lentament
i els amors de la terra anem perdent
Lloat sia el Senyor! etc.

Quan la carn es refredi i l'esperit
farà via volant vers l'infinit
Lloat sia el Senyor! Lloat tot dia!
La lloança per ell tothora sia!

V

Eixut el meu cor,
ma vida malmesa,
"Germana la Mort,
Madona Pobresa,
portau-me dolcesa,
donau-me conhort!"

Amb febre i neguit
teixeixo el meu viure.
Del cor la veu lliure
no esberla el meu pit.
De Déu jo m'oblit
i em perdo en el riure.
Pogués jo reviure
a un més pur delit!

Si sento tan fort
del mal l'escomesa
"Germana la Mort,
Madona Pobresa,
portau-me dolcesa,
donau-me conhort!"

Aquest divagar
que em crema i rosega!
La set que m'ofega
i em fa delirar
no puc saciar
en mig d'eixa brega.
Tot em diu que crega
si és que em vull salvar!

Serà ma dissort
la Fe desapresa.
"Germana la Mort,
Madona pobresa,
portau-me dolcesa
donau-me conhort!"

Riqueses i afanys
eixorques frisances;
carnals cobejances
turment dels meus anys.
El cor sent els danys
d'aitals malaurances,
flagells d'esperances,
cruels desenganys!

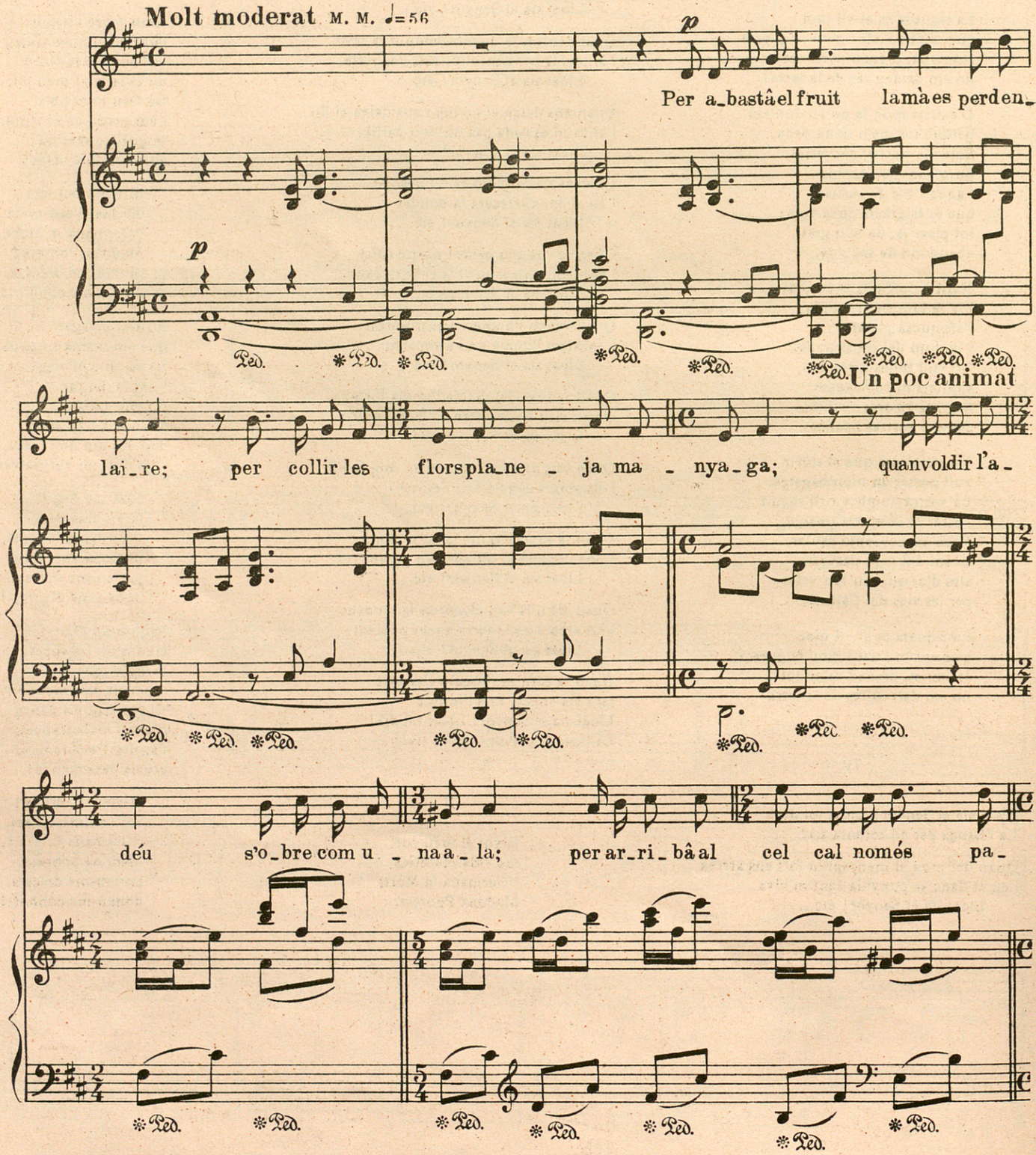
Desfê el camí tort
vol l'ànima encesa.
"Germana la Mort,
Madona pobresa,
portau-me dolcesa,
donau-me conhort!"
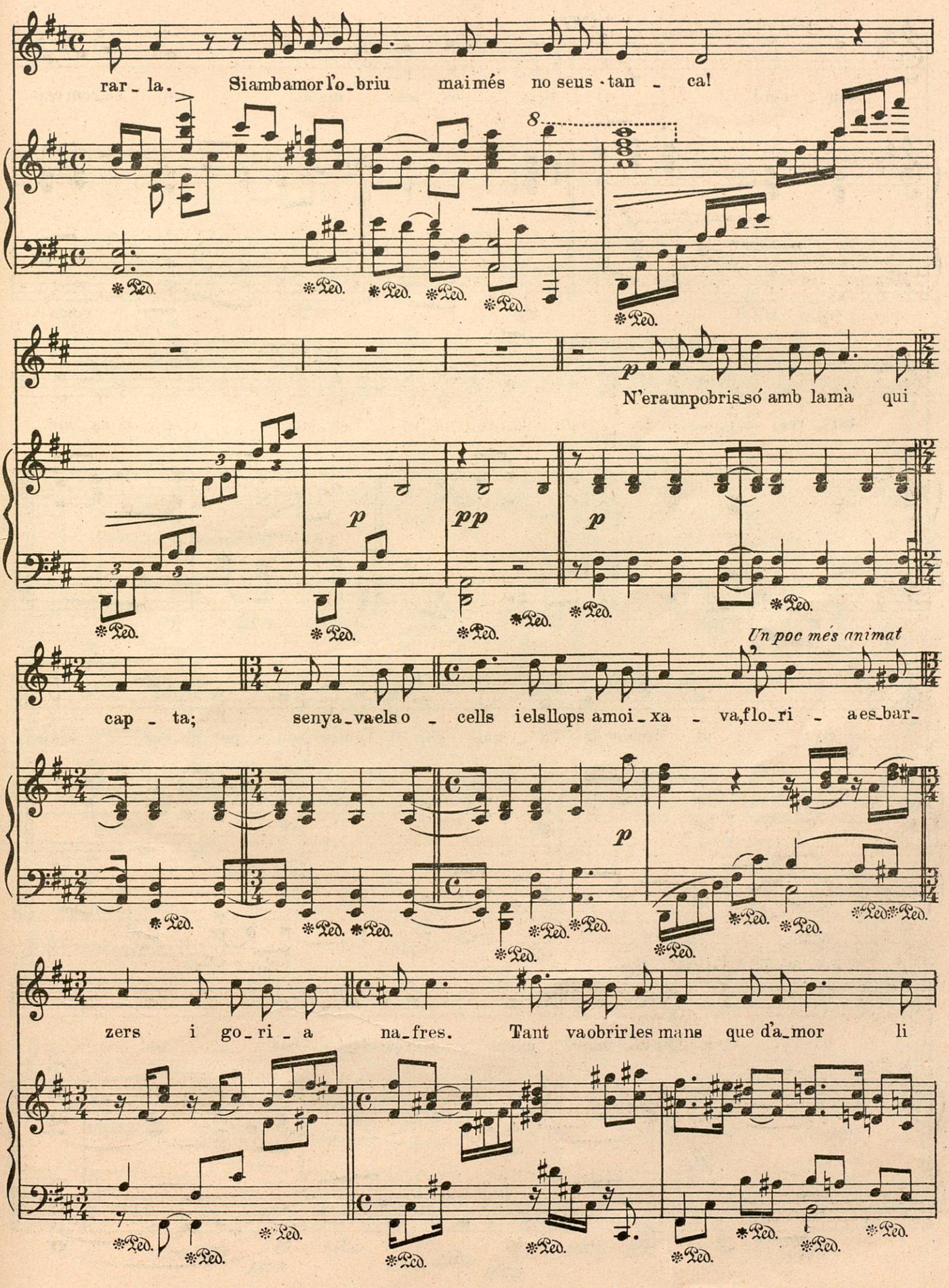
Cançons franciscanes

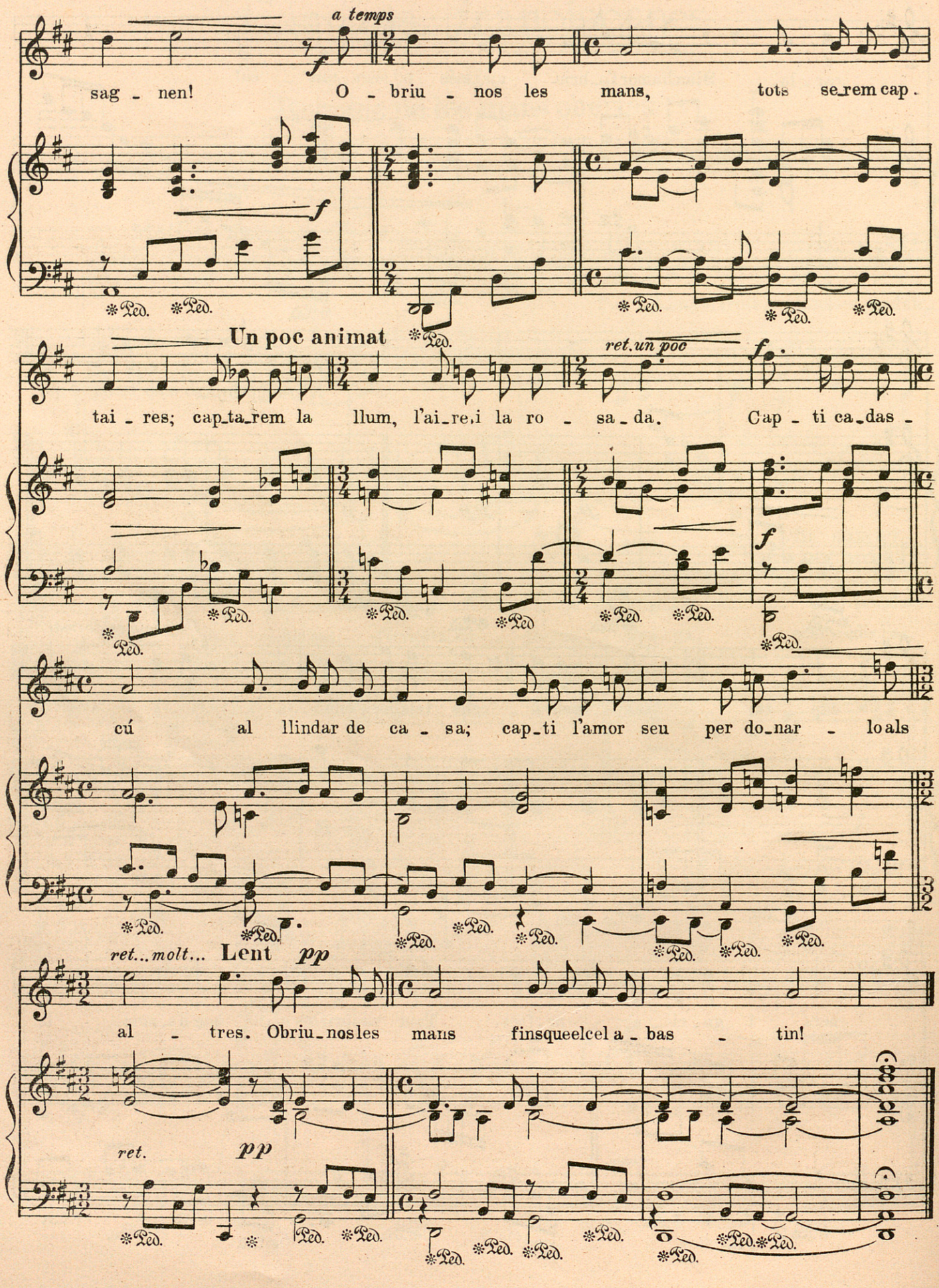
I

Romanç de les mans obertes

Lletra de MELCIOR FONT *Música de BALTASAR SAMPER*
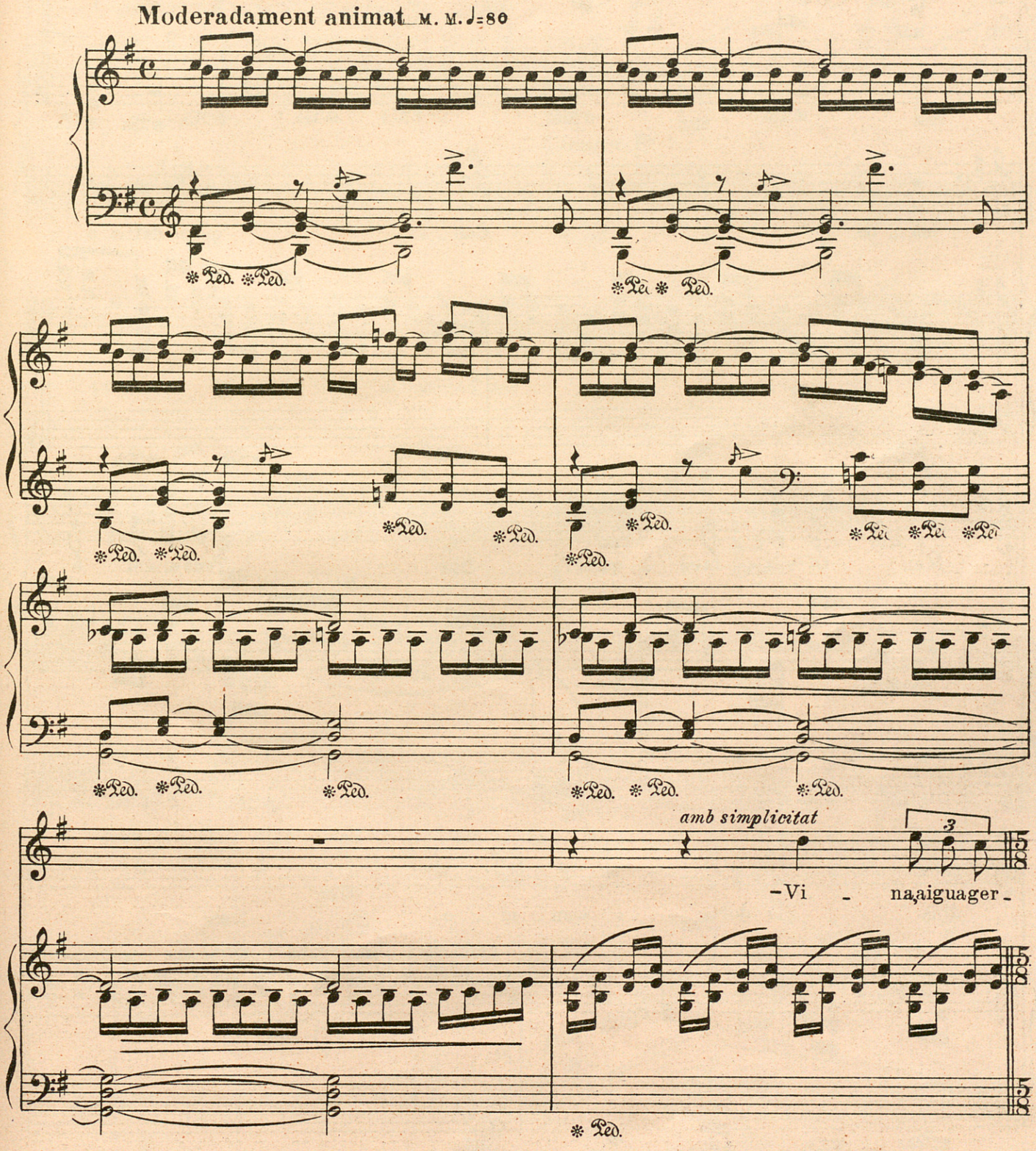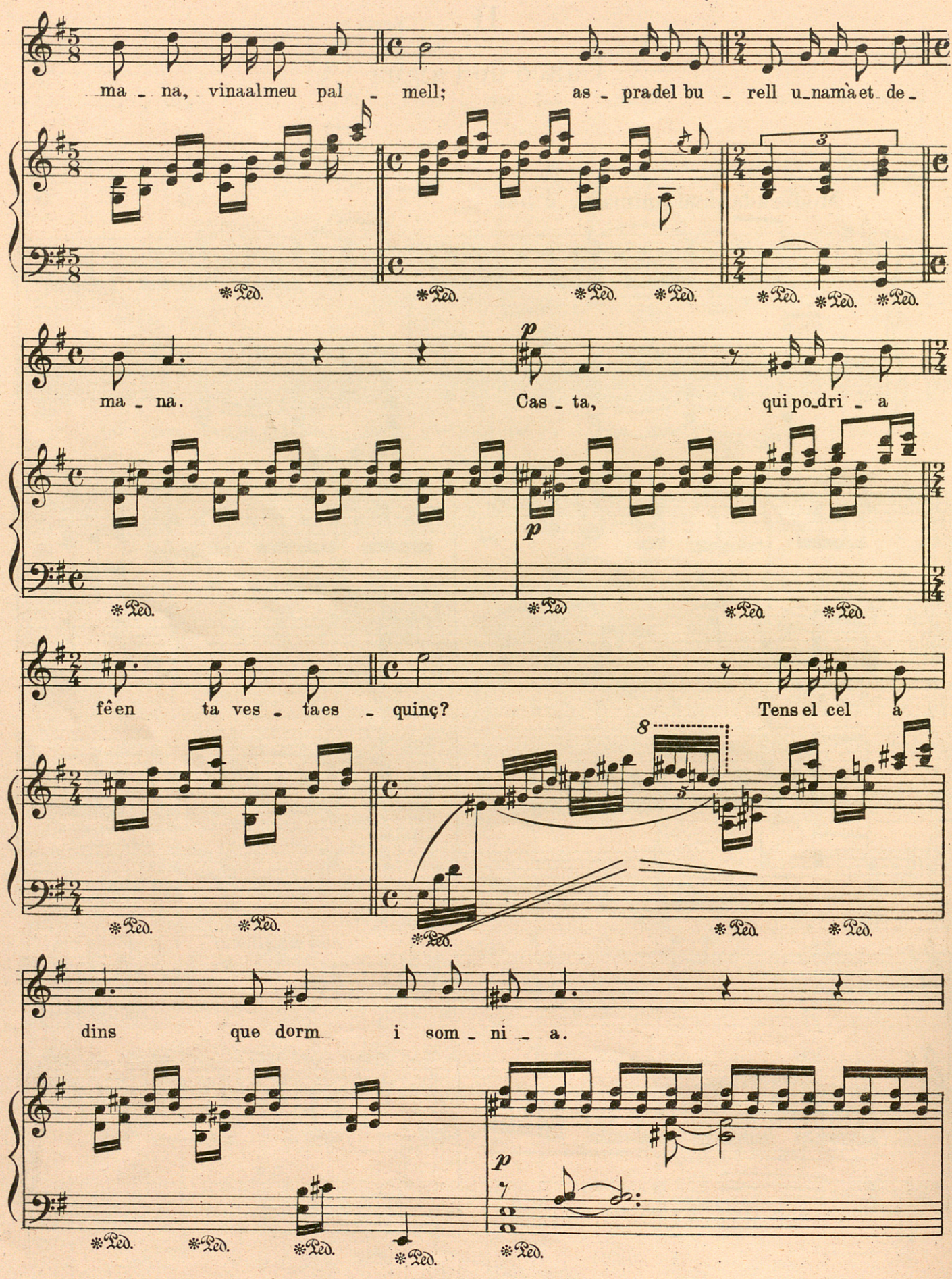

rar - la. Si amb amor l'o - briu mai més no seus - tan - ca!
N'era un pobris só amb la mà qui
Un poc més animat
cap - ta; senya - va els o - cells i els llops amoi - xa - va, flo - ri - a es - bar -
zers i go - ri - a na - fres. Tant va obrir les mans que d'a - mor li
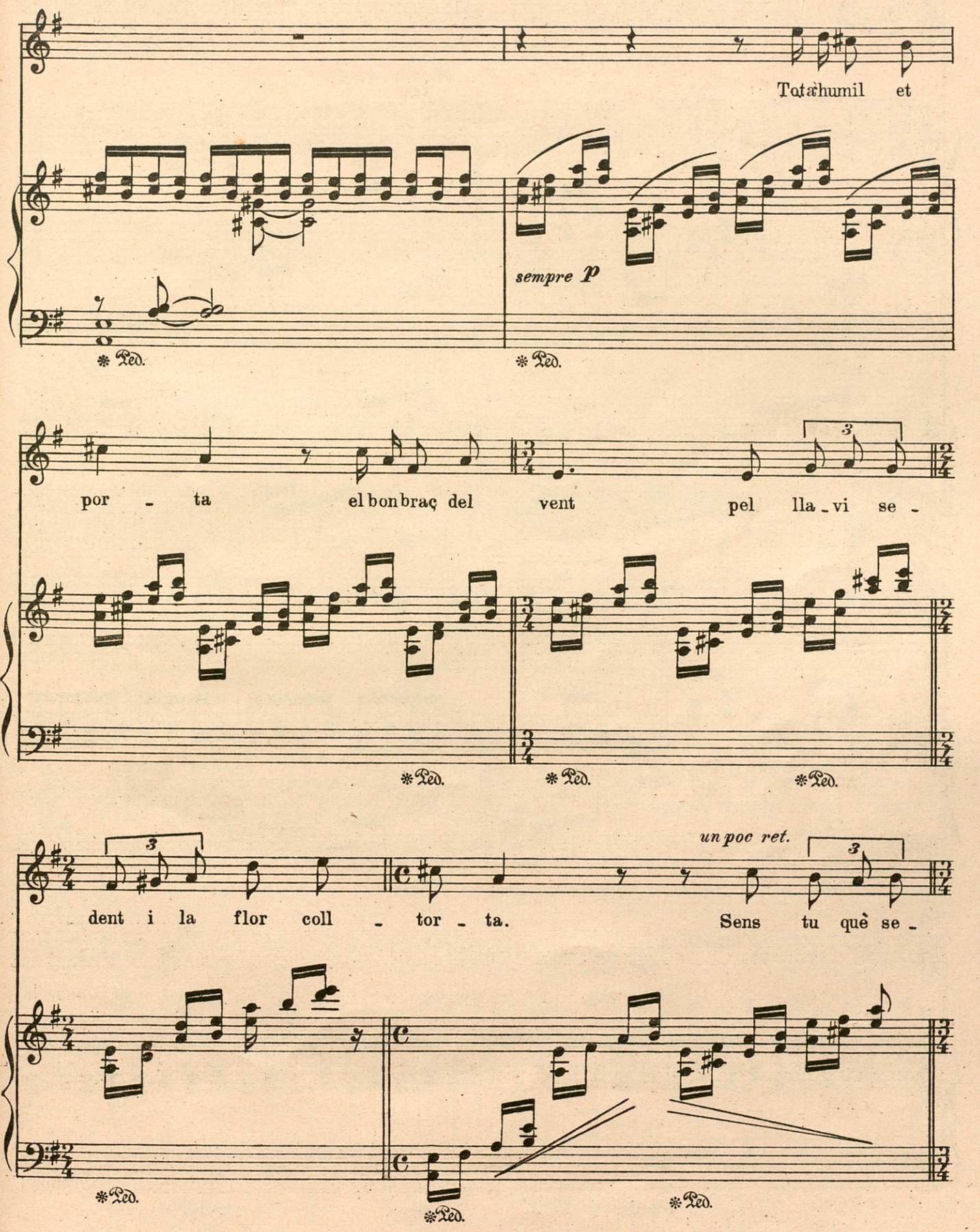

a temps
f
sag - nen! O - briu - nos les mans, tots se_rem cap.
Un poc animat
ret.un poc
tai - res; cap_ta_rem la llum, l'ai_re,i la ro - sa - da. Cap - ti ca_das -
cú al llindar de ca - sa; cap_ti l'amor seu per do_nar - lo als
ret...molt... Lent pp
al - tres. Obriu_nos les mans fins que el cel a - bas - tin!
ret.
pp
Ped.
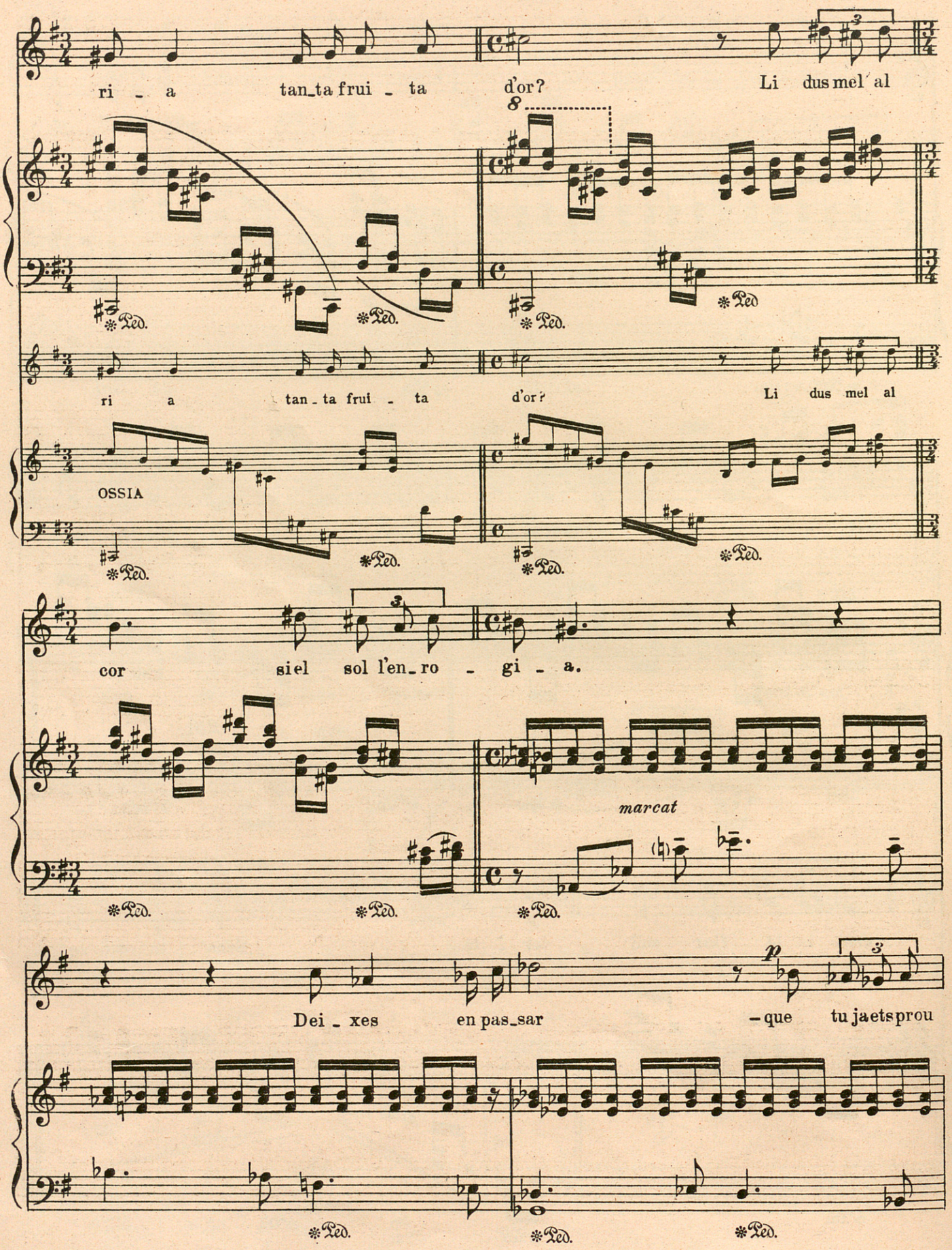
II
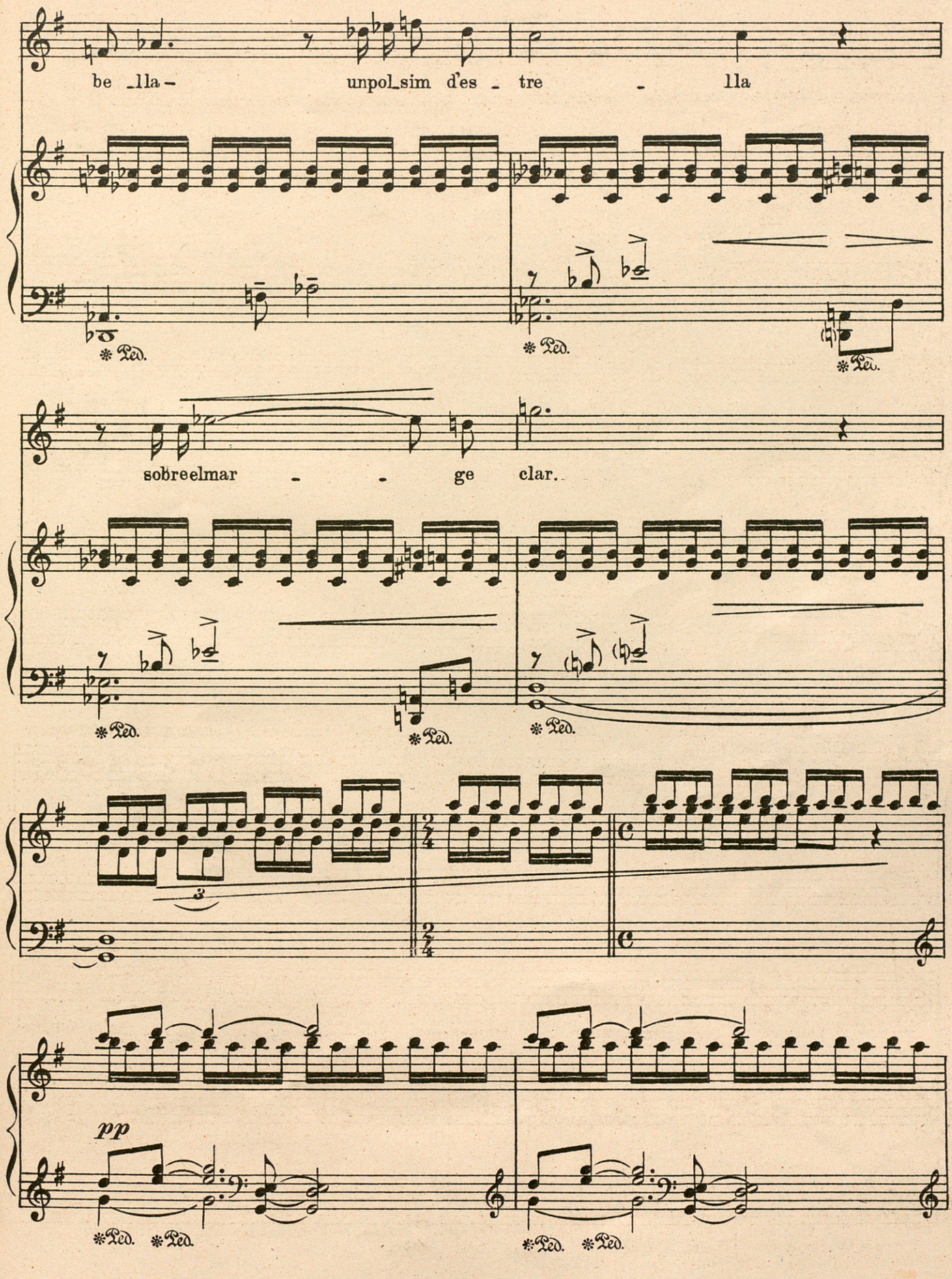
Cançó de l'aigua
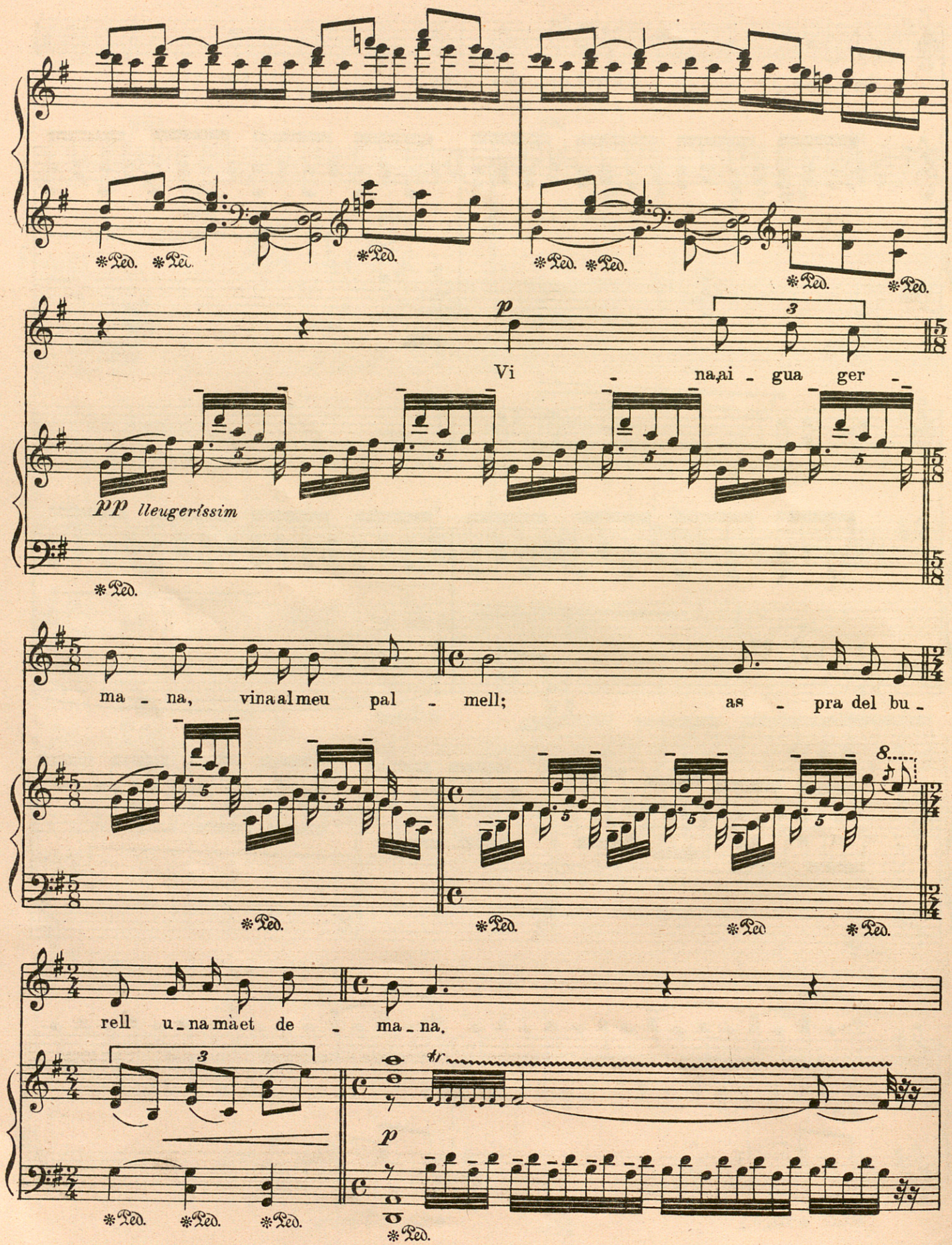

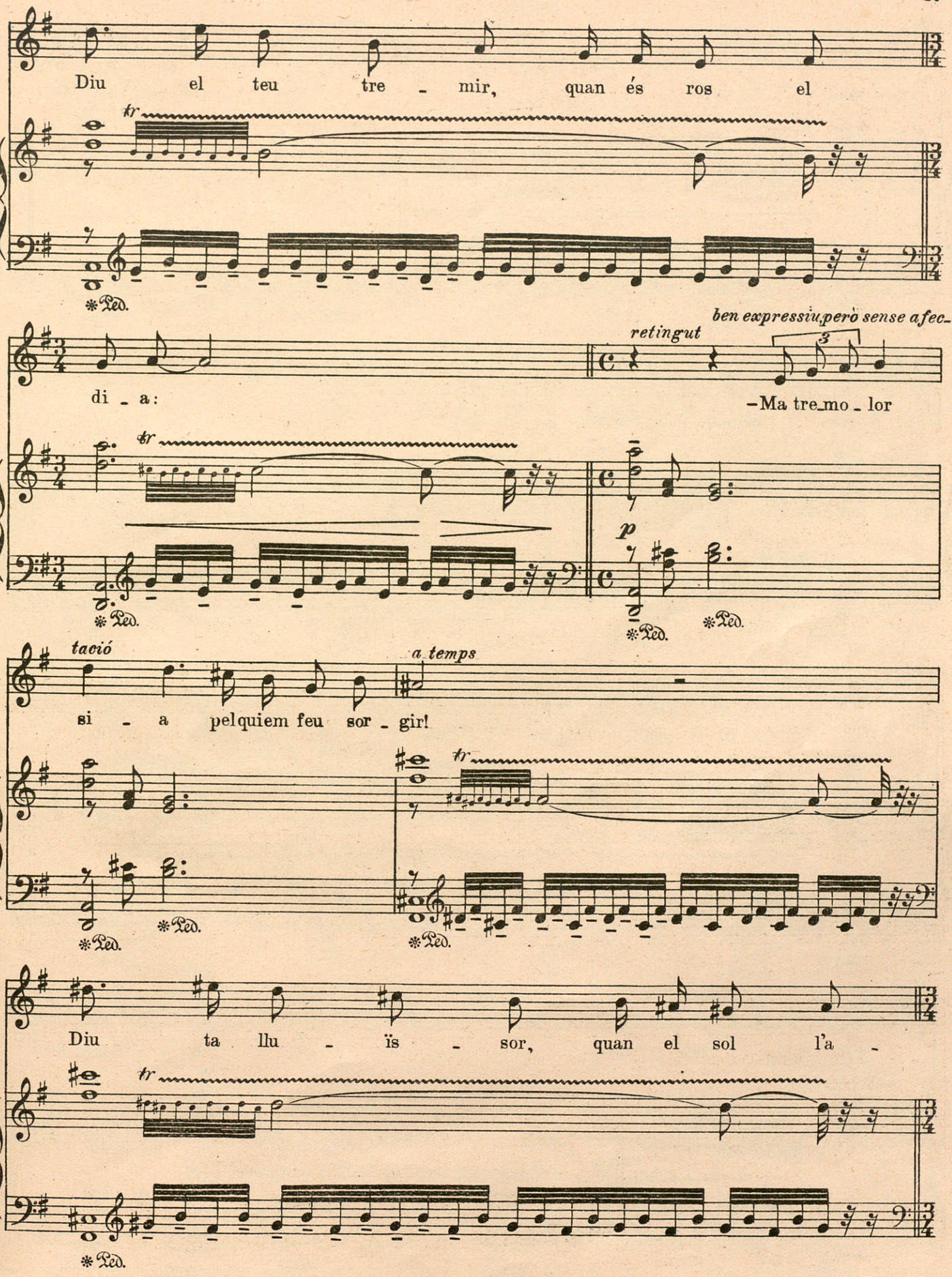

ma - na, vinaalmeu pal - mell; as - pradel bu - rell u_namàet de -
ma - na. Cas - ta, qui po_dri - a
fêen ta ves - taes - quinç? Tens el cel à
dins que dorm i som - ni - a.
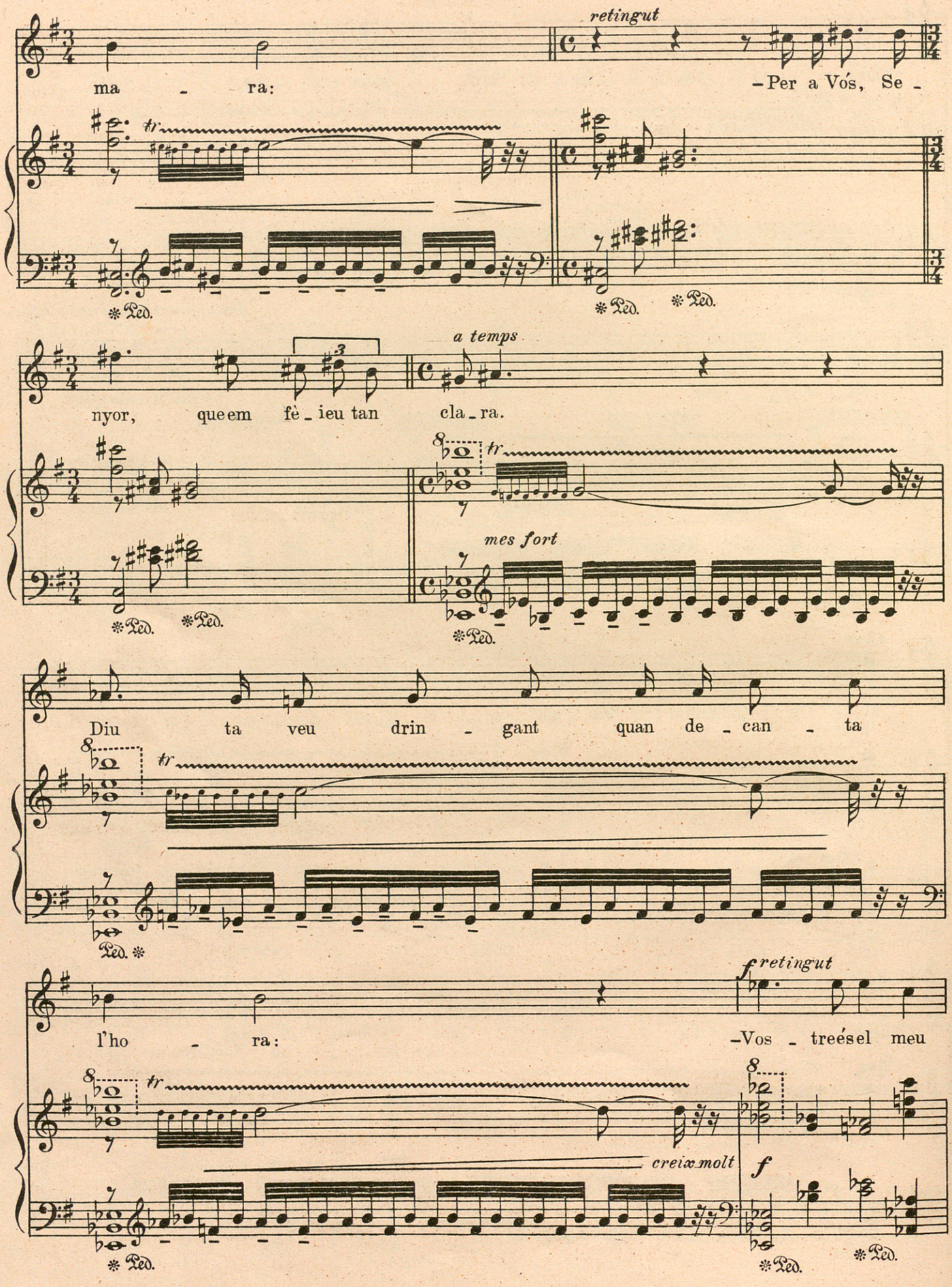

Tota humil et
sempre p
Ped.
Ped.
porta el bon braç del vent pel lla-vi se-
Ped.
Ped.
Ped.
un poc ret.
dent i la flor coll-tor-ta. Sens tu què se-
Ped.
Ped.
Ped.

ri - a tan_ta frui - ta d'or? Li dus mel al
ri a tan - ta frui - ta d'or? Li dus mel al
OSSIA
cor siel sol l'en_ro - gi - a.
marcat
Dei - xes en pas_sar - que tu jaets prou

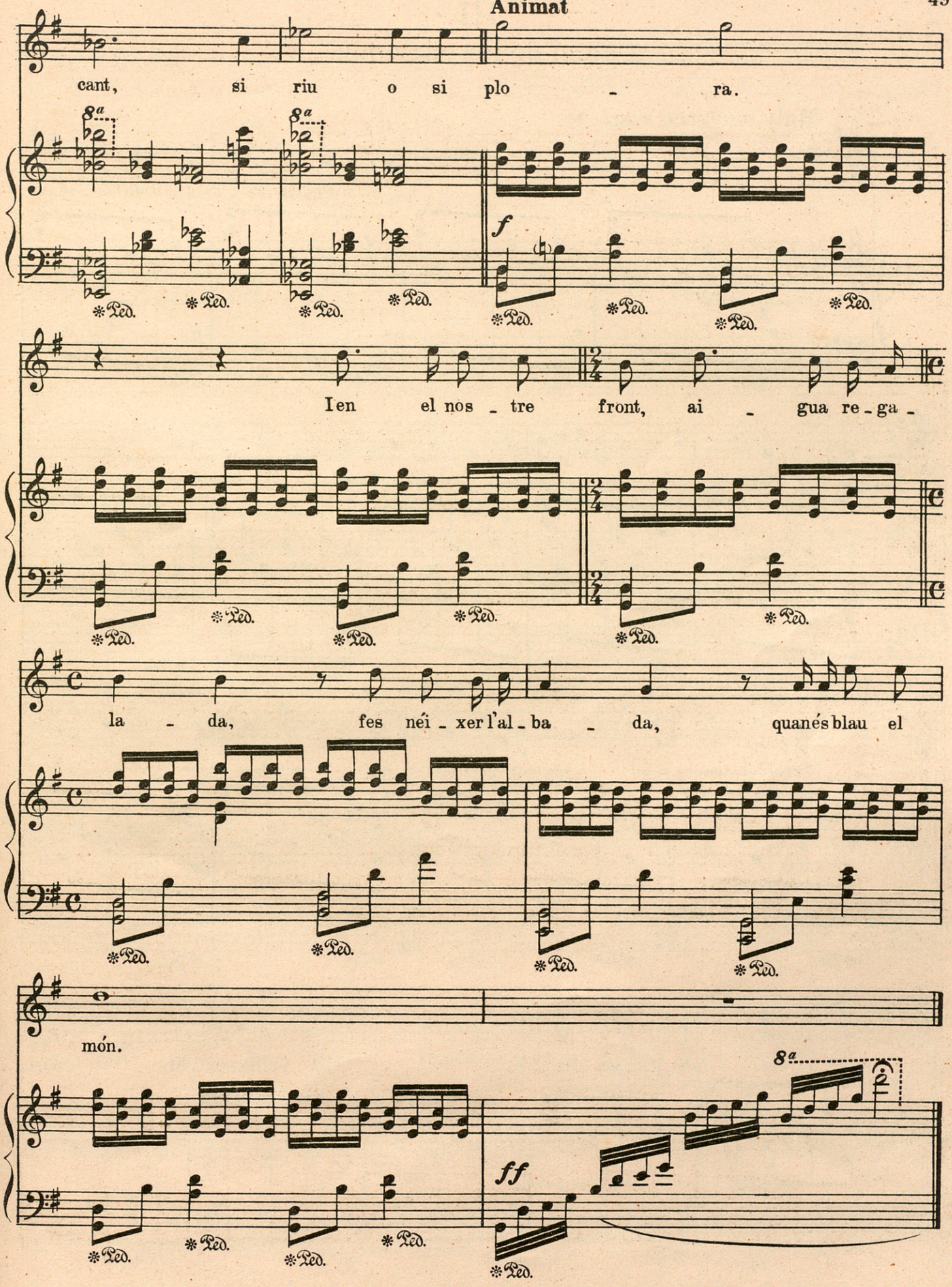

be _lla – unpol_sim d'es _ tre _ lla
sobre el mar _ _ ge clar.
pp

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.
p
Vi - na, ai - gua ger -
pp lleugerissim
Ped.
ma - na, vina al meu pal - mell; as - pra del bu -
Ped. Ped. Ped Ped.
rell u - na mà et de - ma - na.
fr
p
Ped. Ped. Ped.
Ped.

Diu el teu tre - mir, quan és ros el
tr
*Ped.
ben expressiu, però sense afec-
retingut
di - a:
-Ma tre-mo - lor
tr
*Ped.
p
*Ped.
*Ped.
tació
a temps
si - a pel quiem feu sor - gir!
tr
*Ped.
*Ped.
*Ped.
Diu ta llu - ïs - sor, quan el sol l'a -
tr
*Ped.
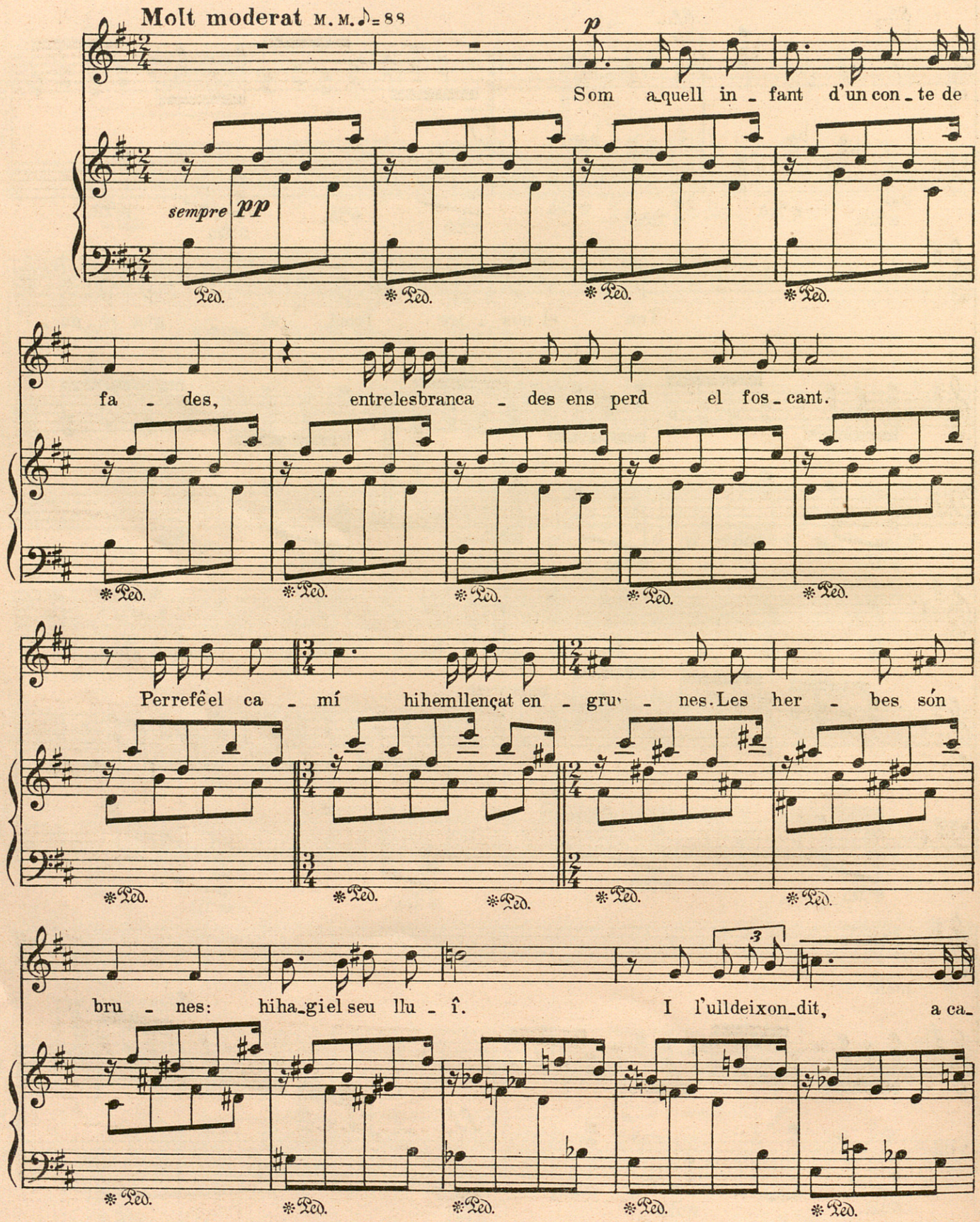

retingut
ma - ra:
-Per a Vós, Se -
tr
Ped.
Ped.
Ped.
a temps
nyor, que em fè - ieu tan cla - ra.
tr
mes fort
Ped.
Ped.
Ped.
Diu ta veu drin - gant quan de - can - ta
tr
Ped.
f retingut
l'ho - ra:
-Vos - treésel meu
tr
creix molt
f
Ped.
Ped.
Ped.

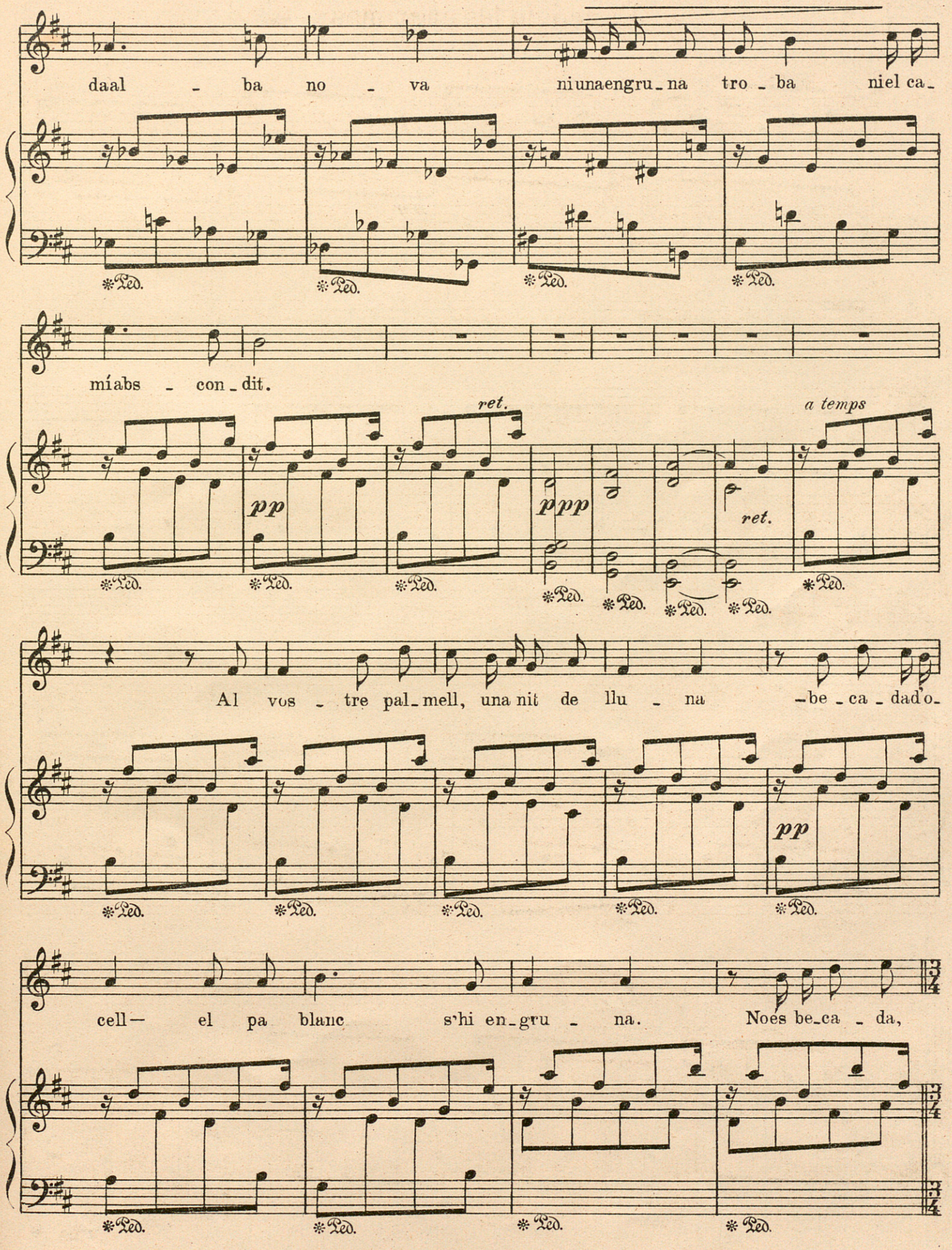
Animat

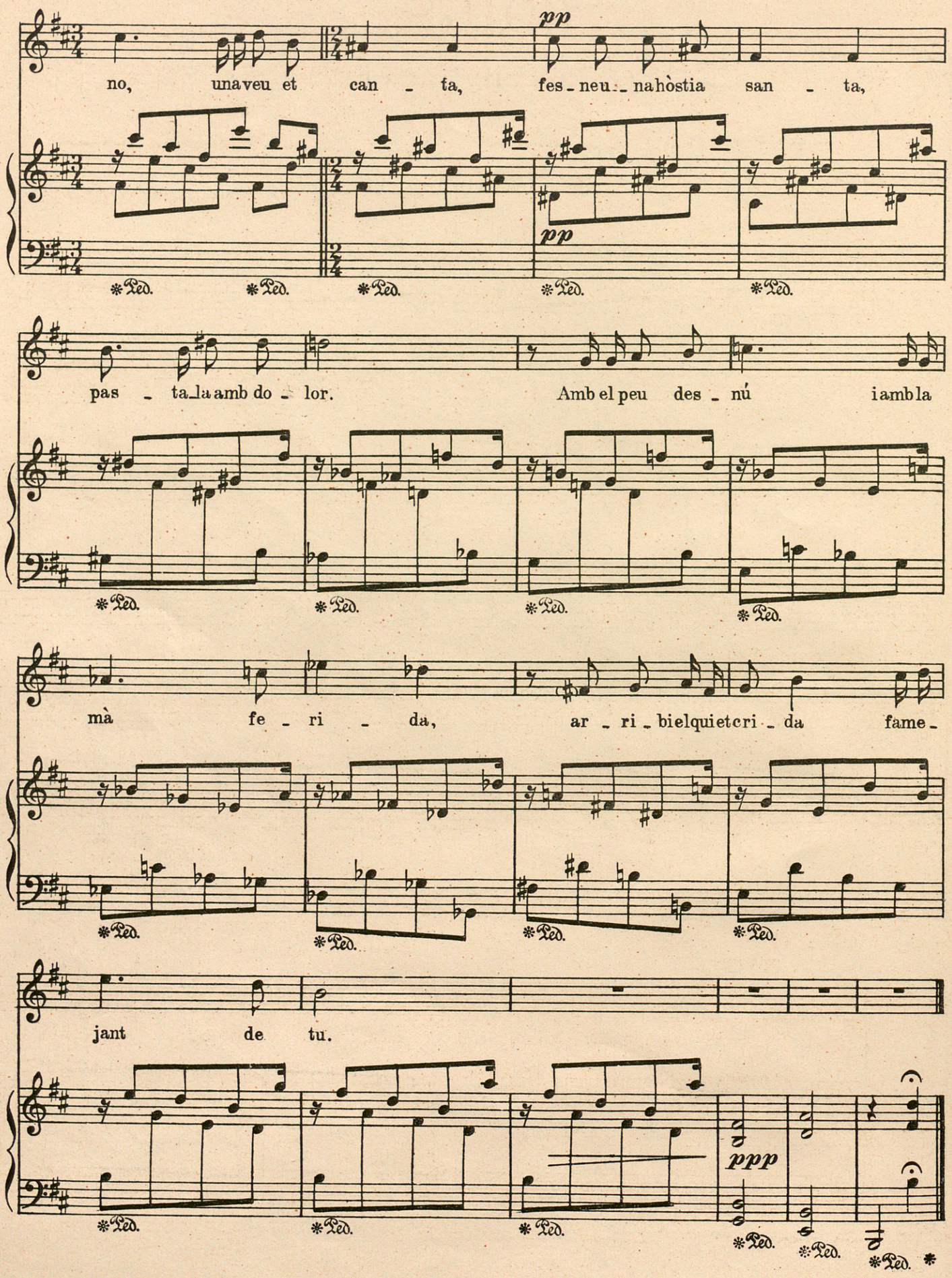

cant, si riu o si plo - ra.
I en el nos - tre front, ai - gua re - ga -
la - da, fes néi - xer l'al - ba - da, quanés blau el
món.
8a
f
ff
Ped.

III

Cançó de les engrunes

daal - ba no - va niunaengru-na tro-ba niel ca-
mí abs - con-dit.
ret.
a temps
pp
ppp
ret.
Al vos - tre pal-mell, una nit de llu - na -be-ca-dad'o-
pp
cell— el pa blanc s'hi en-gru - na. Noes be-ca - da,
Ped.
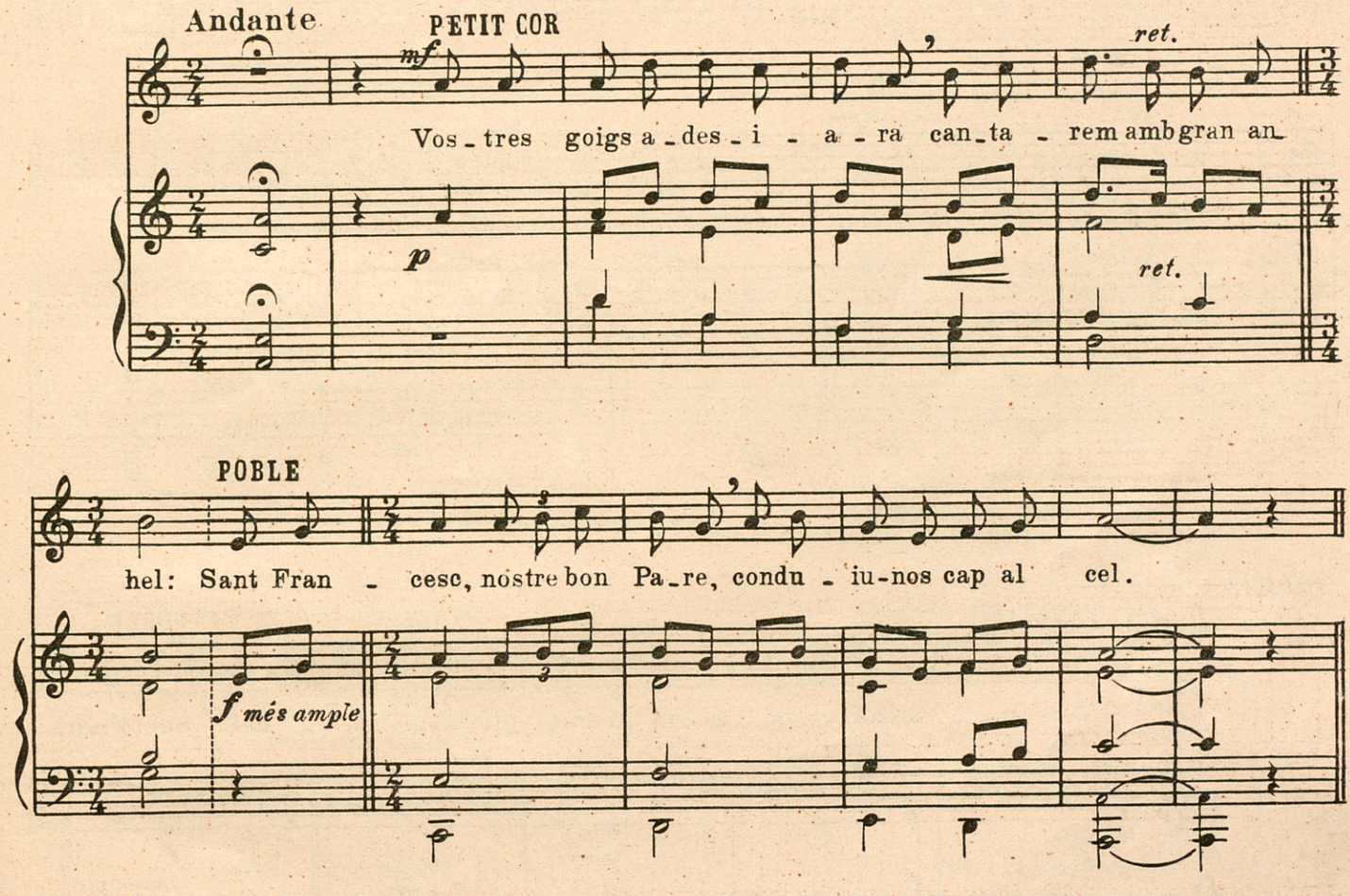

pp
no, unaveu et can - ta, fes - neu - nahòstia san - ta,
pp
pas - ta_laamb do - lor. Amb el peu des - nú iambla
mà fe - ri - da, ar - ri - bielquietcri - da fame -
jant de tu.
ppp
Ped.

GOIGS
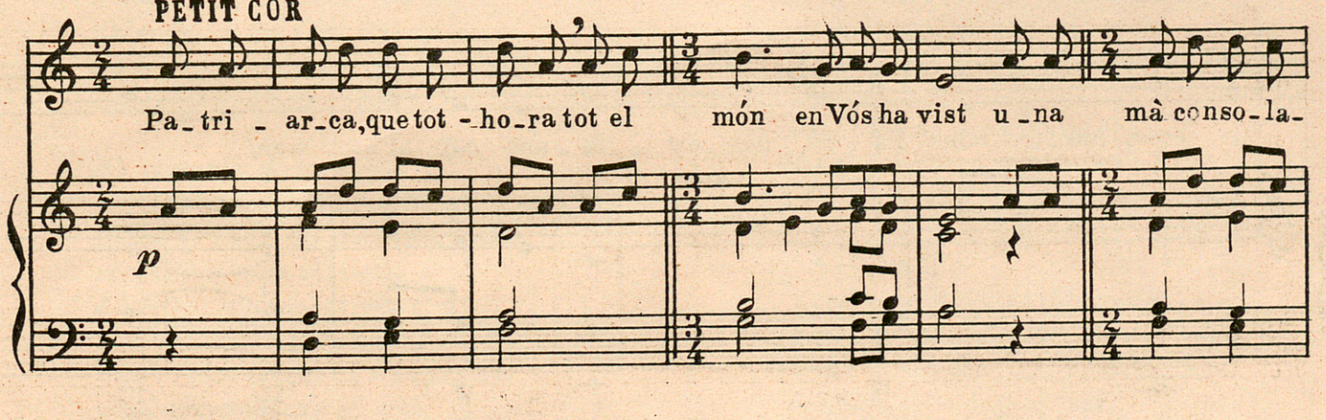
a llaor del Seràfic Pare Sant Francesc d' Assis

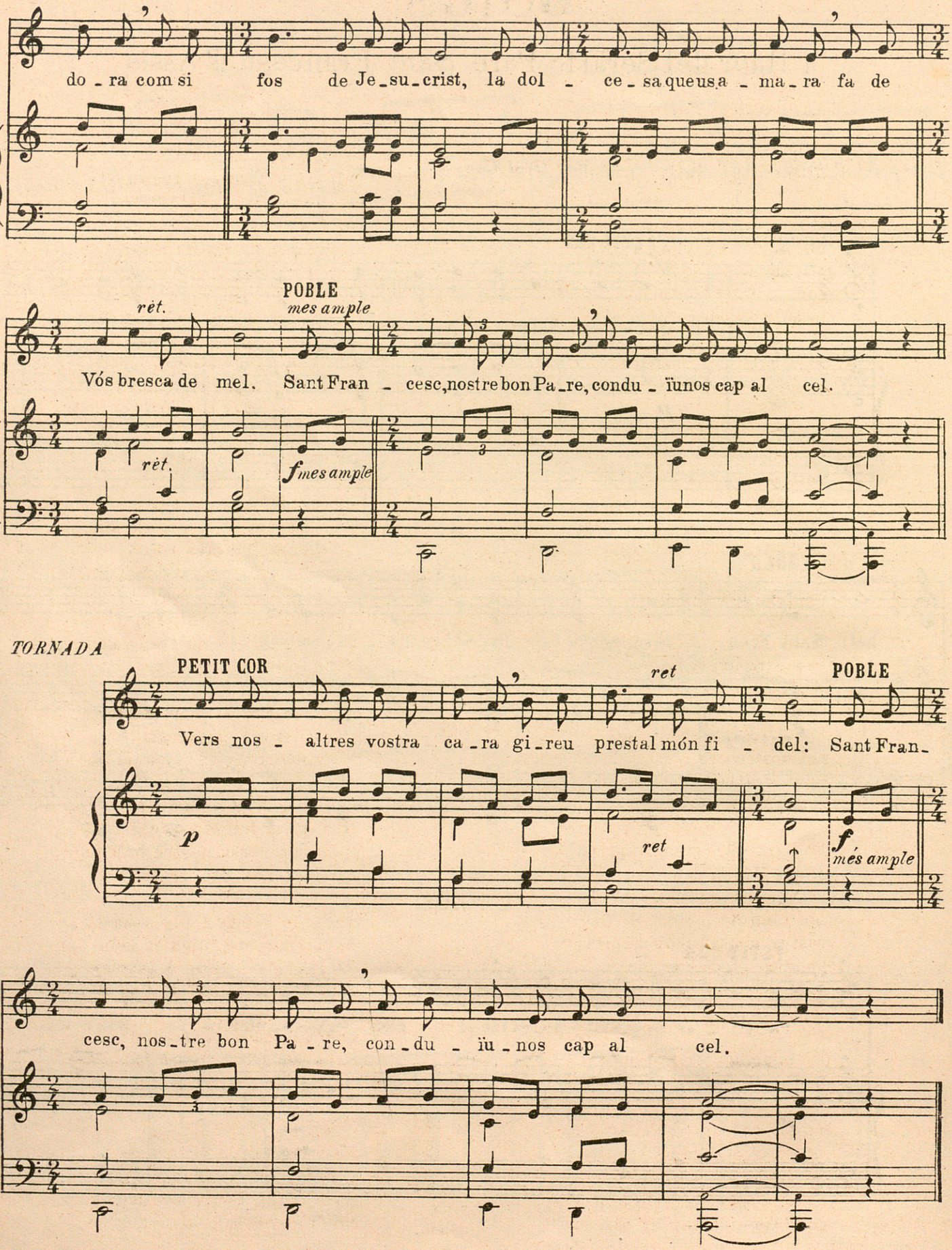
Lletra del P. Fr. HILARI d'Arenys de Mar O.M.Cap.

Música de Mossèn LLUIS ROMEU

Cobles

do - ra com si fos de Je - su - crist, la dol - ce - sa queusa - ma - ra fa de
POBLE
rèt.
mes ample
Vós bresca de mel. Sant Fran - cesc, nostre bon Pa - re, condu - ïunos cap al cel.
rèt.
f mes ample
TORNADA
PETIT COR
ret
POBLE
Vers nos - altres vostra ca - ra gi - reu prestal món fi - del: Sant Fran -
p
ret
f més ample
cesc, nos - tre bon Pa - re, con - du - ïu - nos cap al cel.

Entrada:
Vostres goig adesiara
cantarem amb gran anhel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Patriarca que tothora
tot el món en Vós ha vist
una mà consoladora
com si fos de Jesucrist,
la dolcesa que us amara
fa de Vós bresca de mel.
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Jovença tot alegria
us amà tota la gent;
vostre cor se us enardia
quan Vós éreu combatent;
el bon Déu que vos ampara
us detura en vostre zel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Sou tan bo que la pobresa
és vostra única heretat;
obeïu amb gran finesa
i sou blanc de castedat.
Per la vostra vida clara
pel vostre cor sense fel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

El Sant Pare atén i aprova
ço que Vós li demaneu;
vostra vida el món renova,
sou vingut en nom de Déu;
vostra vida el món aclara;
ablaniu el més cruel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

El miracle de La-Verna
la Porciúncula, els ocells,
és la veu que un món governa,
sentorosa com clavells
de virtut, que no es separa,
ho sap bé, el món fidel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel

Santa Clara és beneïda
amb les monges del convent
aromós com la florida
d'un jardí tan benolent,
ple de bàlsam-atzavara,
de jonquilla i xuclamel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

El Terç Orde Venerable
d'allà on és, en fa un convent;
pietós, es ben amable,
el Terç Orde fefaent,
de virtut la més preclara
per al món és viu estel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Us moríeu; les aloses
van cantant un plany de dol;
l'esbarzer llevava roses
aprenent el "cant del Sol";
de tothom el cor s'amara,
sent l'embat d'un gran anhel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Vostres Frares són la glòria,
son atletes, bons germans;
són un crit de gran victòria;
ells estenen tant les mans
que el seu pit el món ampara;
llur amor fon cors de gel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Amb la corda i els rosaris,
Sant Francesc, guieu el món;
en la vida hi han calvaris;
on Vós sou, el dol se fon
i se torna adesia
com un rou de rosa-mel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Entrada II:
Vers nosaltres vostra cara
gireu prest al món fidel:
Sant Francesc, nostre bon Pare,
conduïu-nos cap al cel.

Composicions premiades amb premi extraordinari

Càntics franciscans . . . . . FREDERIC ALFONSO

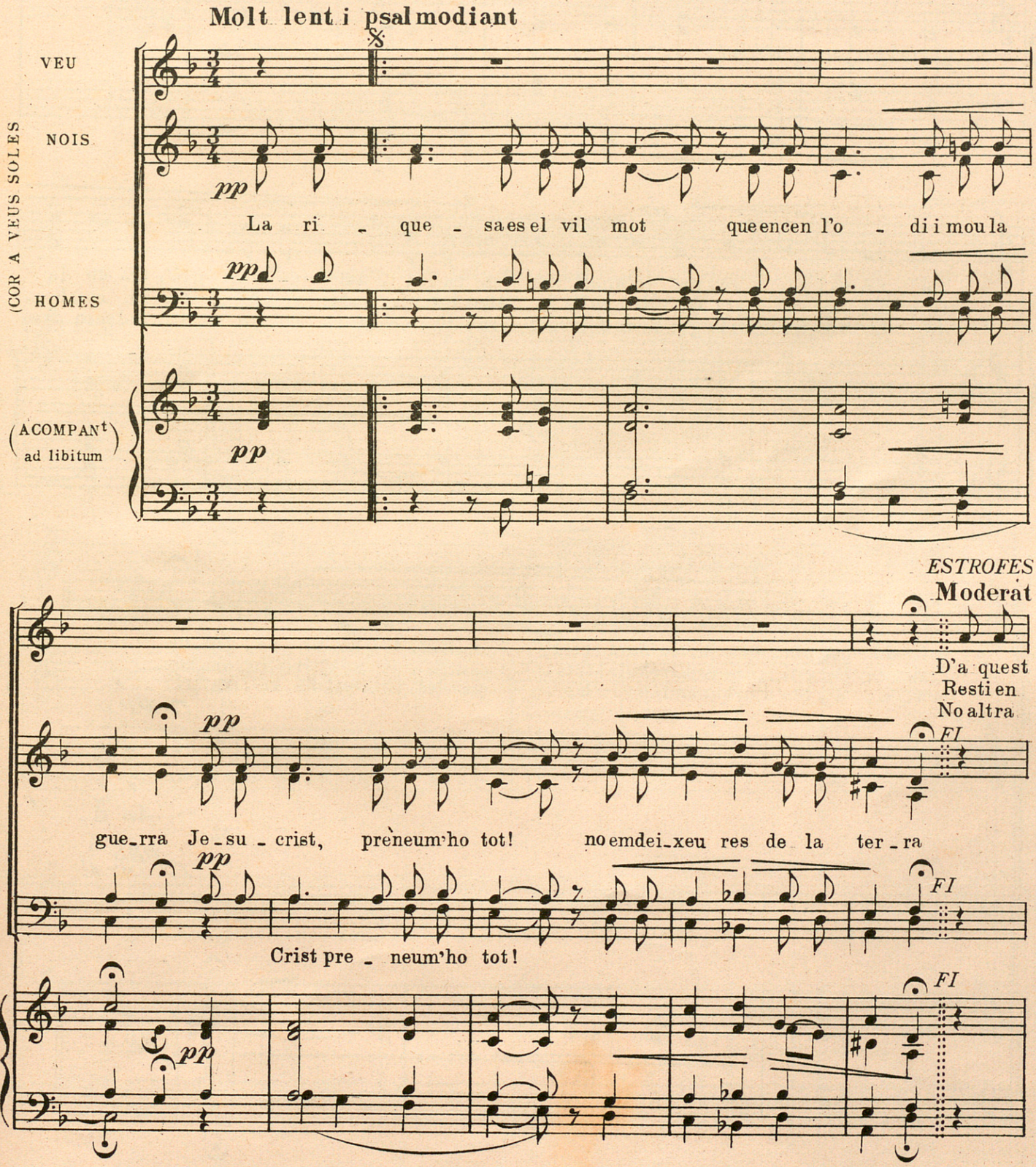
La riquesa és el vil mot...
Pobret, pobrissó...
Fred, fred és el meu cor...
Lloat sia el Senyor!
Eixut el meu cor...

Camí de Siena . . . . . PÉREZ MOYA

Cantics Franciscans

I

Lletra de JOAN LLONGUERES — *Música de FREDERIC ALFONSO*

món jo no en vull res perquè tot me'n dóna pe-na. Sols me resti el cor en-cès pu-ra
mi sols la bon-dat i la fe sempre arbo-ra-da; l'a-fec-tuo-sa pi-e-tat i la
co-sa que el so-frir vull por-tar en mon ba-gatge. La vos-tra ombra vull se-guir i es-ser

p Acompanyament obligat

pp

l'à-ni-ma i se-re-na i a-quell foc de ca-ri-tat que es la grà-cia de la
llum del cel sa-gra-da. No vull fo-lles tor-pi-tuds, va-ni-tats ni co-be-
jo la vos-tra i-mat-ge. Veus del cel sen-to can-tar, se-re-ní del meu des-

pp

vi-da tot pla-er ja, de bon grat, a-ban-do-no de se-gui-da.
jan-ces. Se-gui-ré vos-tres vir-tuts. can-ta-ré vos-tres llo-an-ces.
va-ri, a-les d'or que em fan vo-lar per les vi-es del cal-va-ri.

pp

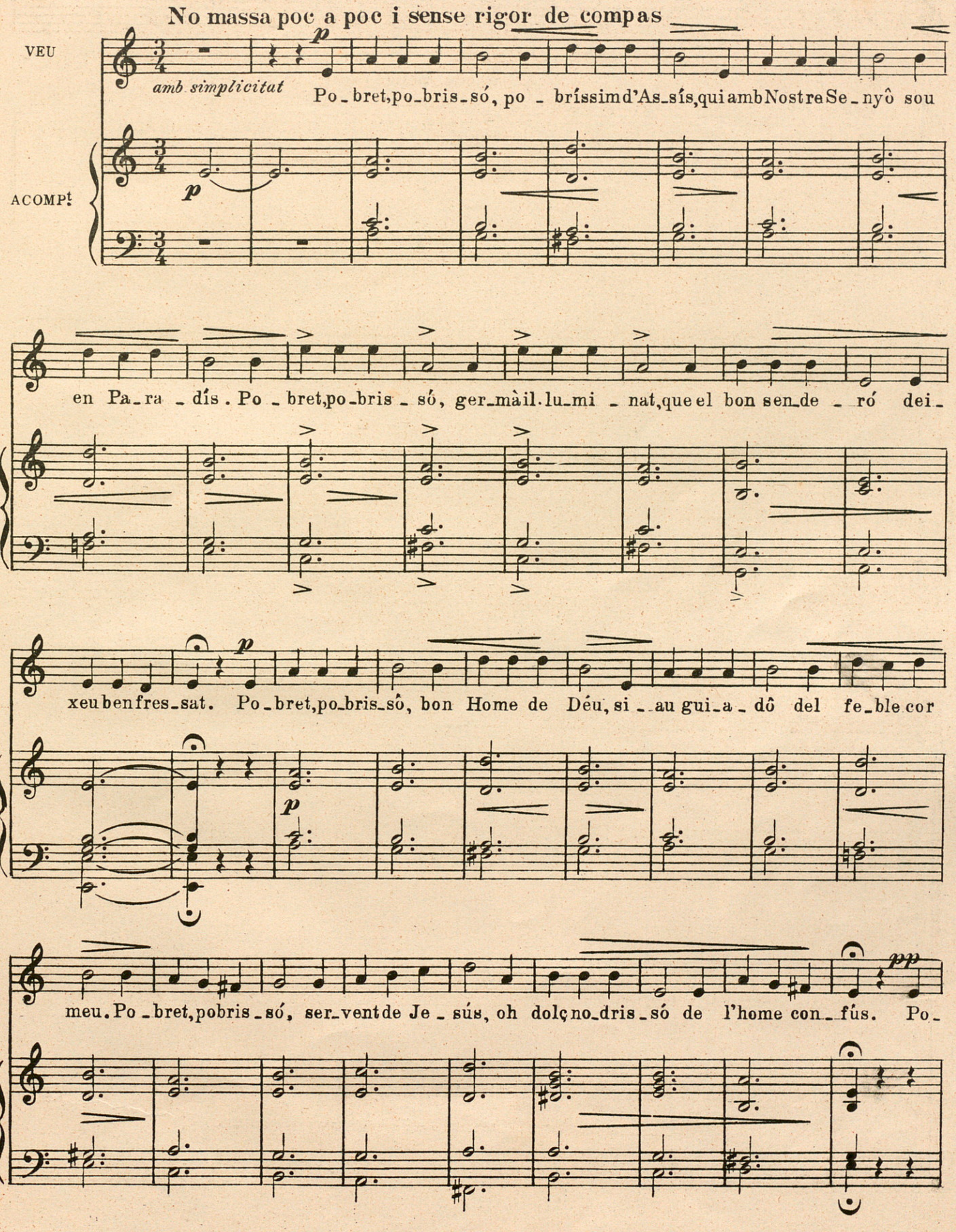
a la

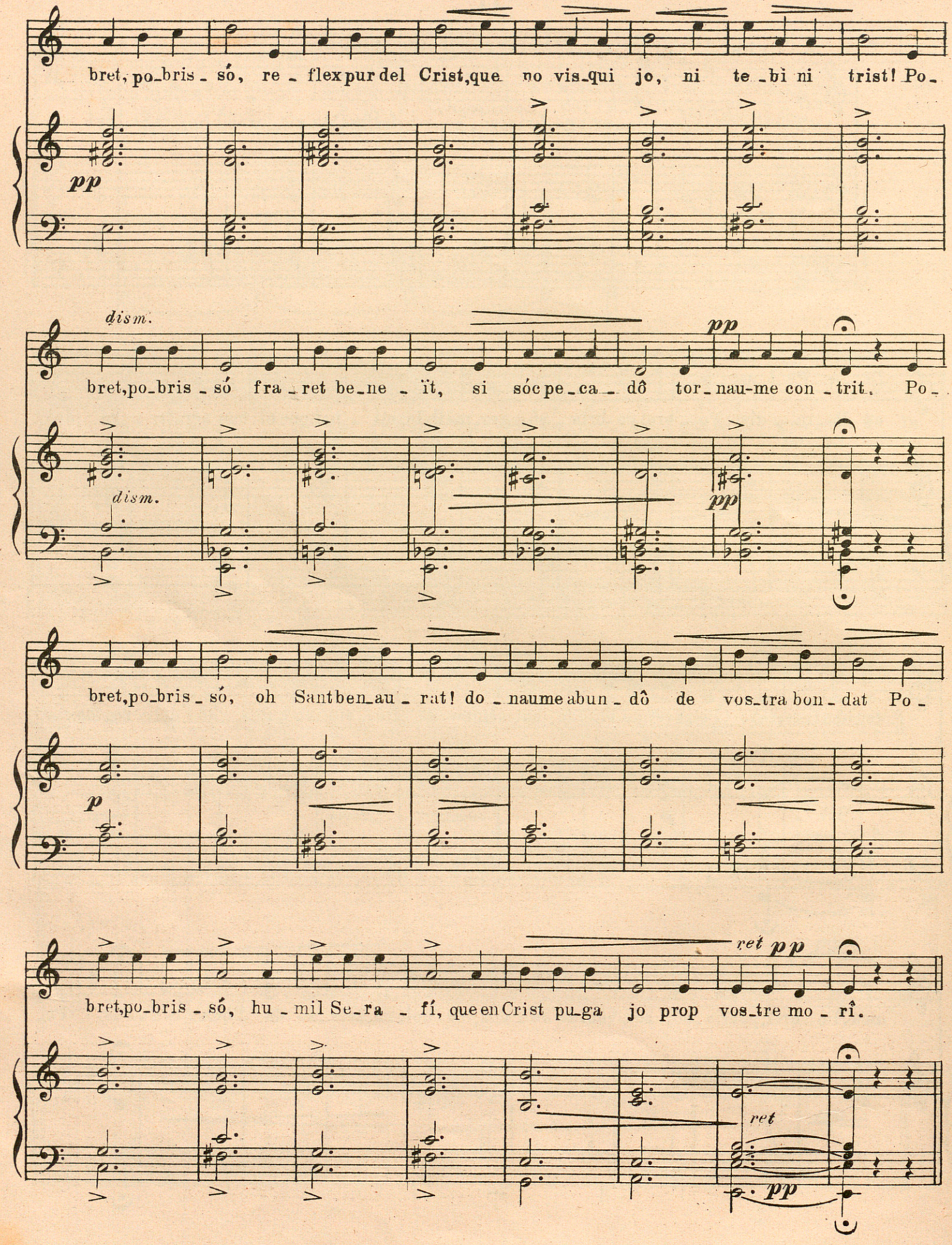
La ri-

pp
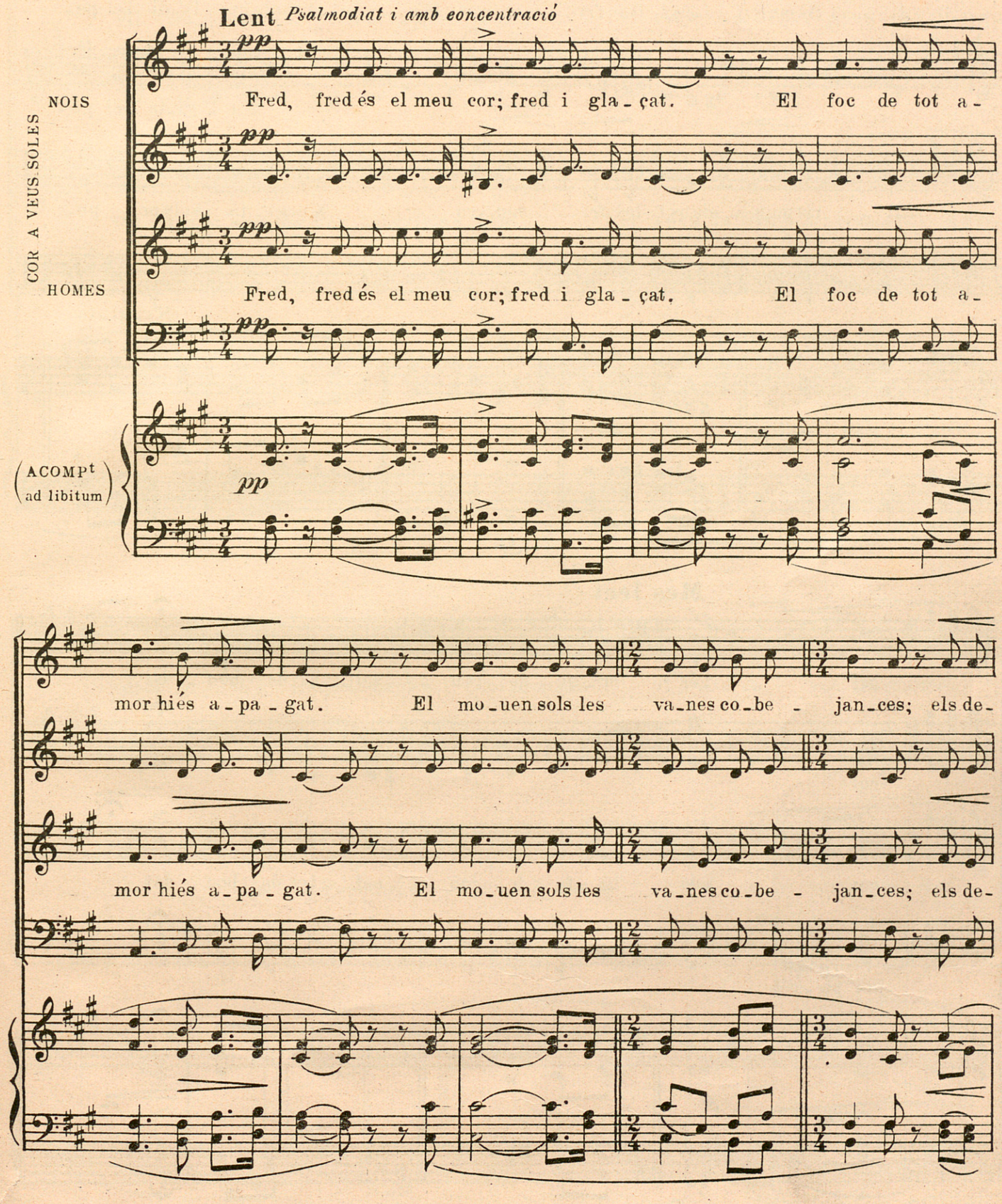
pp

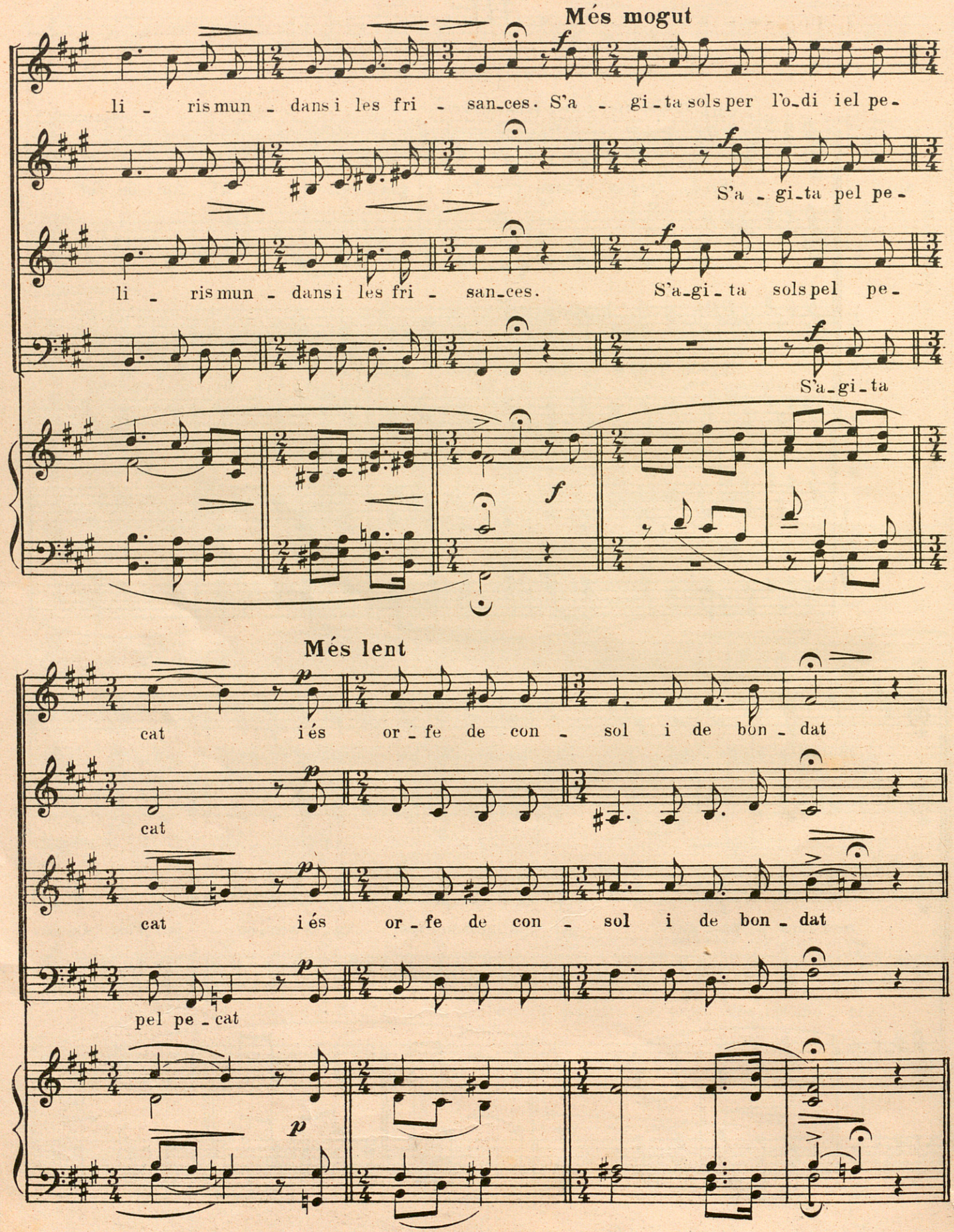
No massa poc a poc i sense rigor de compas

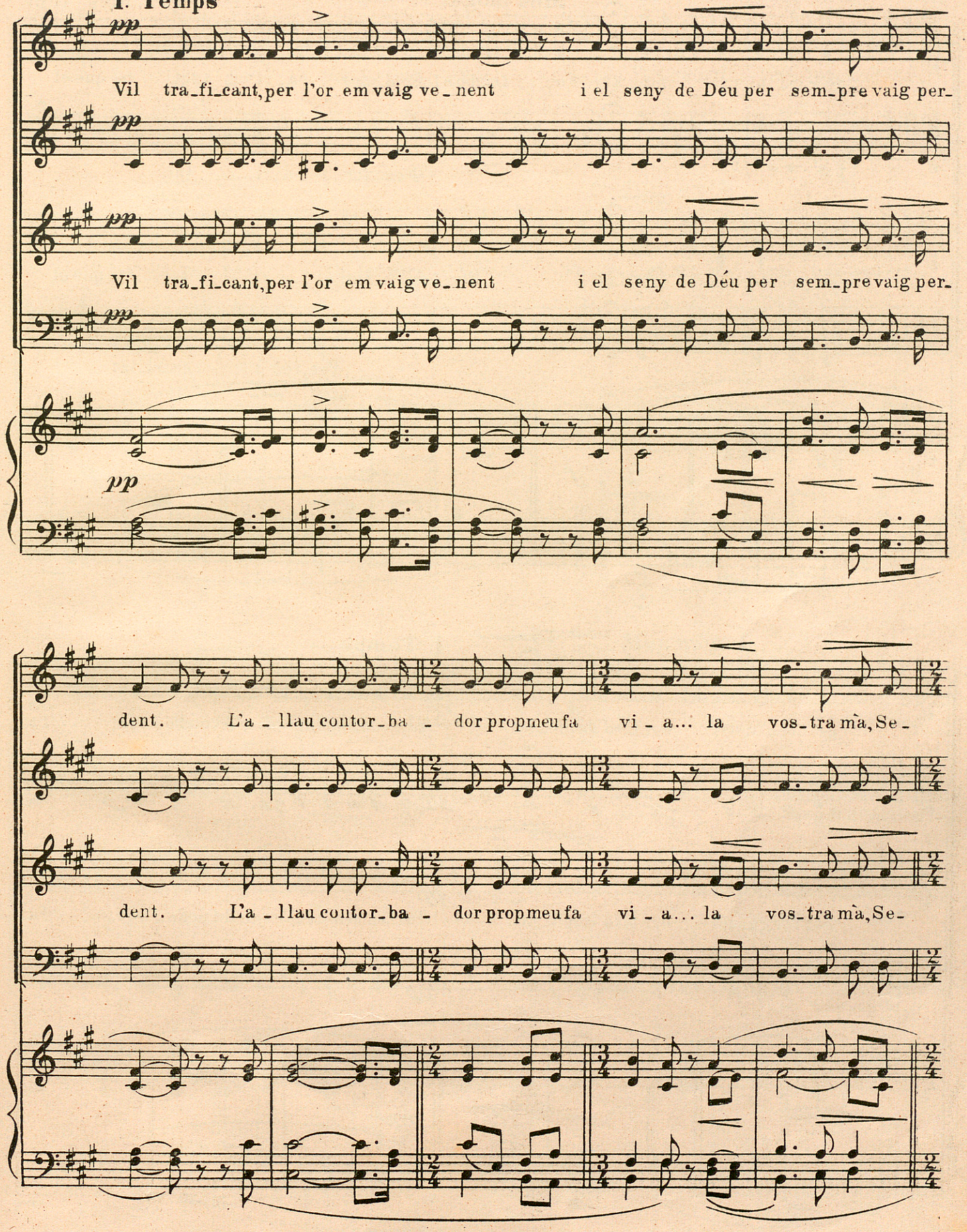

bret, po_bris_só, re_flex pur del Crist, que no vis_qui jo, ni te_bi ni trist! Po_
pp
dism.
bret, po_bris_só fra_ret be_ne_ït, si sóc pe_ca_dô tor_nau-me con_trit. Po_
dism.
pp
bret, po_bris_só, oh Sant ben_au_rat! do_naume abun_dô de vos_tra bon_dat Po_
p
ret pp
bret, po_bris_só, hu_mil Se_ra_fí, que en Crist pu_ga jo prop vos_tre mo_rî.
ret
pp

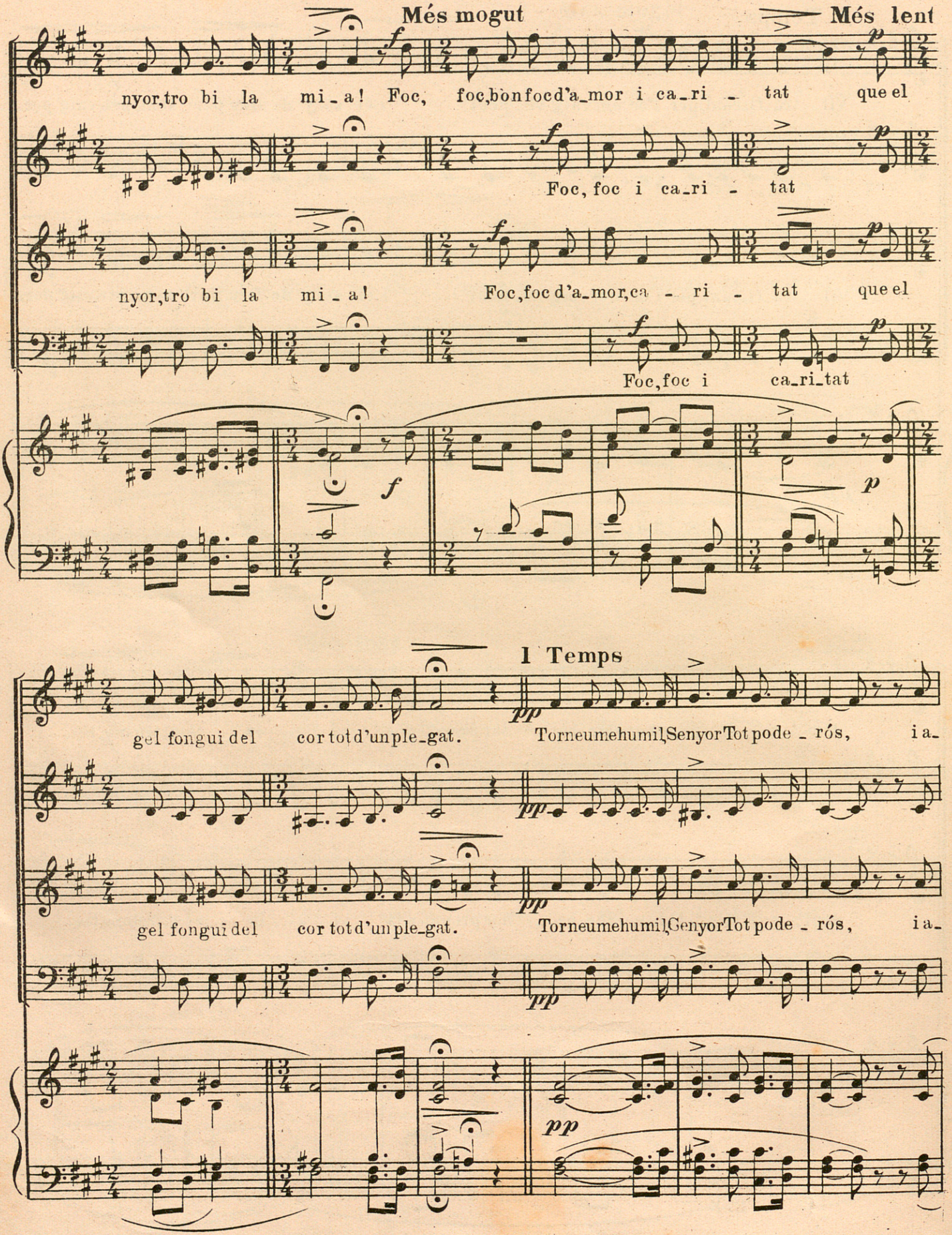
III

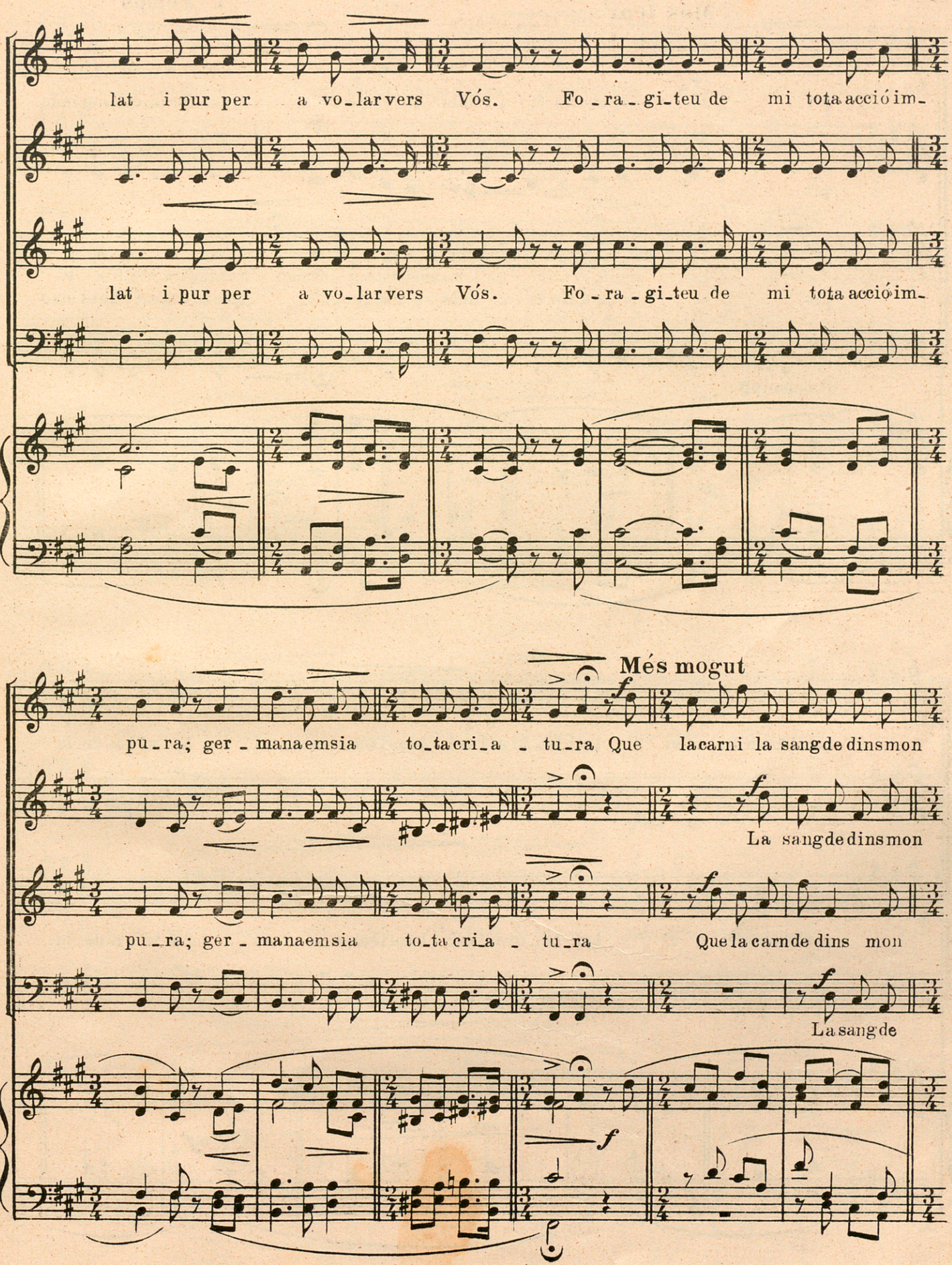

Lent
Psalmodiat i amb concentració
COR A VEUS SOLES
NOIS
HOMES
(ACOMPt ad libitum)
pp
Fred, fred és el meu cor; fred i gla - çat. El foc de tot a -
mor hiés a - pa - gat. El mo - uen sols les va - nes co - be - jan - ces; els de -

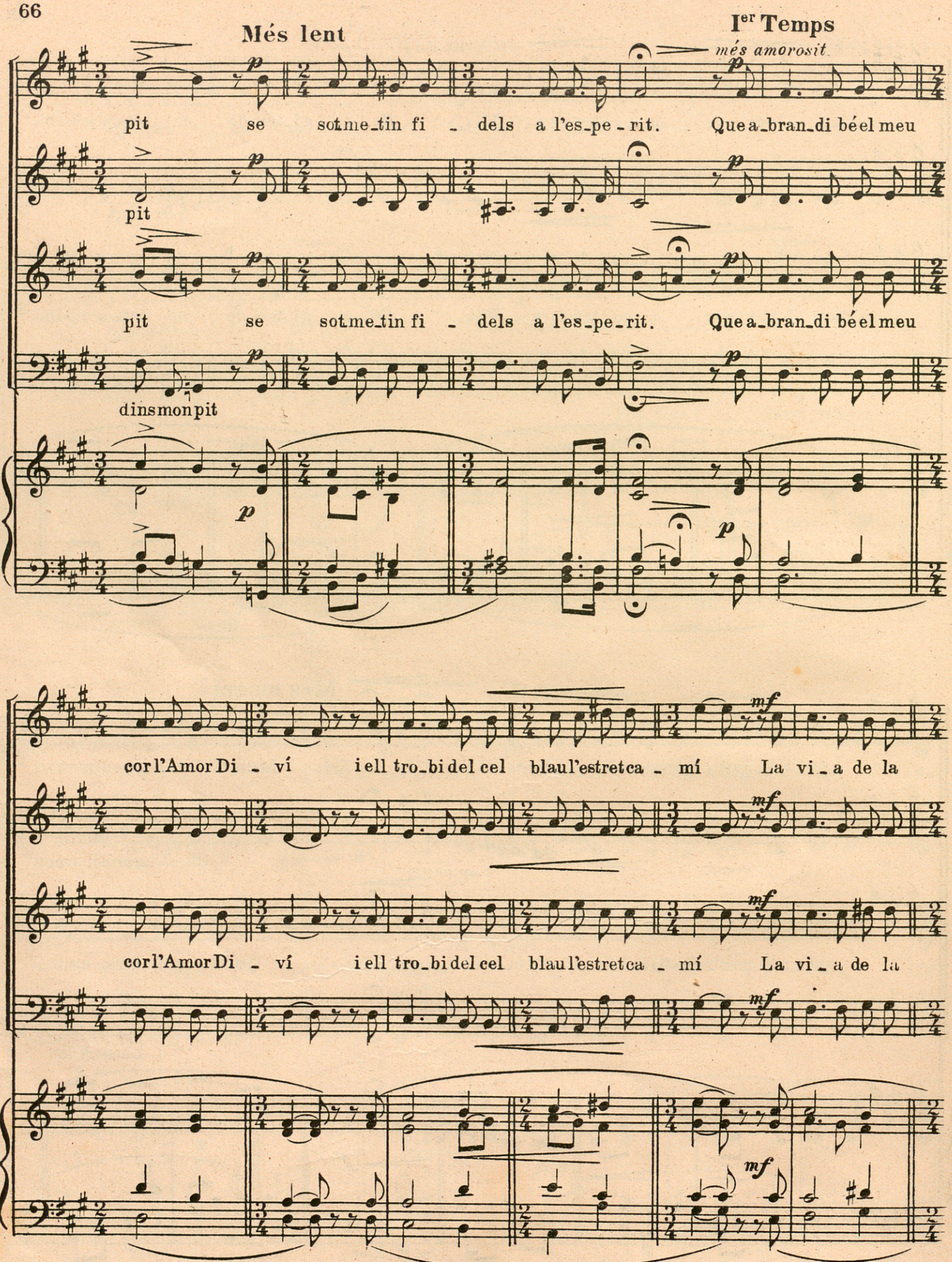

Més mogut
li - ris mun - dans i les fri - san_ces. S'a - gi_ta sols per l'o_di iel pe-
S'a - gi_ta pel pe-
li - ris mun - dans i les fri - san_ces. S'a_gi_ta sols pel pe-
S'a_gi_ta
Més lent
cat i és or_fe de con - sol i de bon_dat
cat
cat i és or_fe de con - sol i de bon_dat
pel pe_cat

I. Temps

pp
Vil tra_fi_cant, per l'or em vaig ve_nent i el seny de Déu per sem_pre vaig per_
pp
Vil tra_fi_cant, per l'or em vaig ve_nent i el seny de Déu per sem_pre vaig per_
pp
dent. L'a_llau contor_ba_dor prop meu fa vi_a... la vos_tra mà, Se_
dent. L'a_llau contor_ba_dor prop meu fa vi_a... la vos_tra mà, Se_

Més mogut
Més lent
nyor, tro bi la mi_a! Foc, foc, bon foc d'a_mor i ca_ri _ tat que el
Foc, foc i ca_ri _ tat
nyor, tro bi la mi_a! Foc, foc d'a_mor, ca _ ri _ tat que el
Foc, foc i ca_ri_tat
1 Temps
gel fongui del cor tot d'un ple_gat. Torneu me humil, Senyor Tot pode _ rós, i a_
gel fongui del cor tot d'un ple_gat. Torneu me humil, Senyor Tot pode _ rós, i a_

lat i pur per a vo_lar vers Vós. Fo_ra_gi_teu de mi tota acció im_
lat i pur per a vo_lar vers Vós. Fo_ra_gi_teu de mi tota acció im_
Més mogut
pu_ra; ger_mana em sia to_ta cri_a_tu_ra Que la carn i la sang de dins mon
La sang de dins mon
pu_ra; ger_mana em sia to_ta cri_a_tu_ra Que la carn de dins mon
La sang de

Més lent
Ier Temps
més amorosit
pit se sot me_tin fi - dels a l'es_pe_rit. Que a_bran_di bé el meu
pit
pit se sot me_tin fi - dels a l'es_pe_rit. Que a_bran_di bé el meu
dins mon pit
cor l'Amor Di - ví i ell tro_bi del cel blau l'estret ca - mí La vi_a de la
cor l'Amor Di - ví i ell tro_bi del cel blau l'estret ca - mí La vi_a de la

creixent

Creu, suspesa en l'ai-re, que ex-ha-la del so - frir l'òptima flai re; la vi-a ambles pet-

Creu, suspesa en l'ai-re, que ex-ha-la del so - frir l'òptima flai re; la vi-a ambles pet-

p

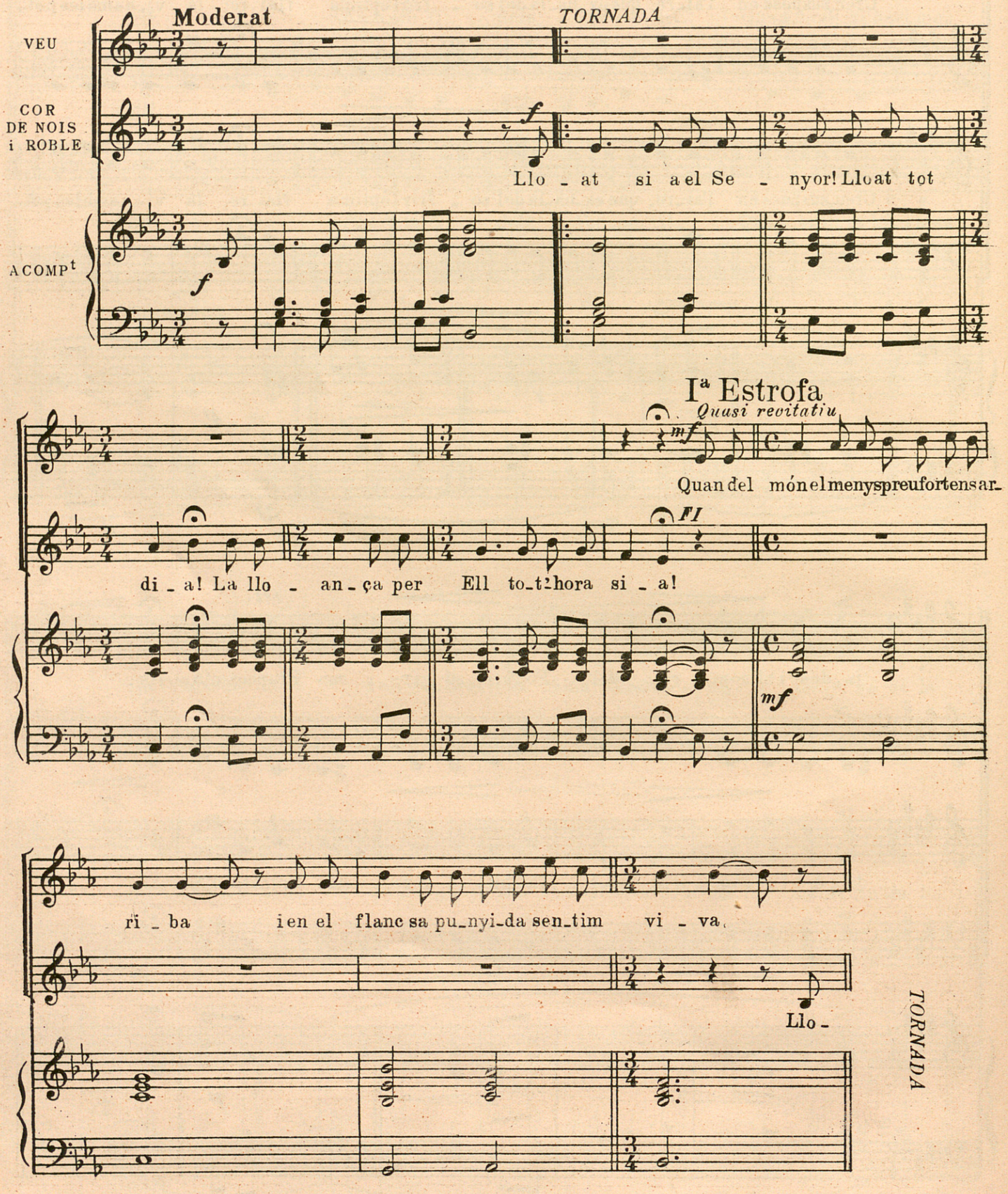
ret.
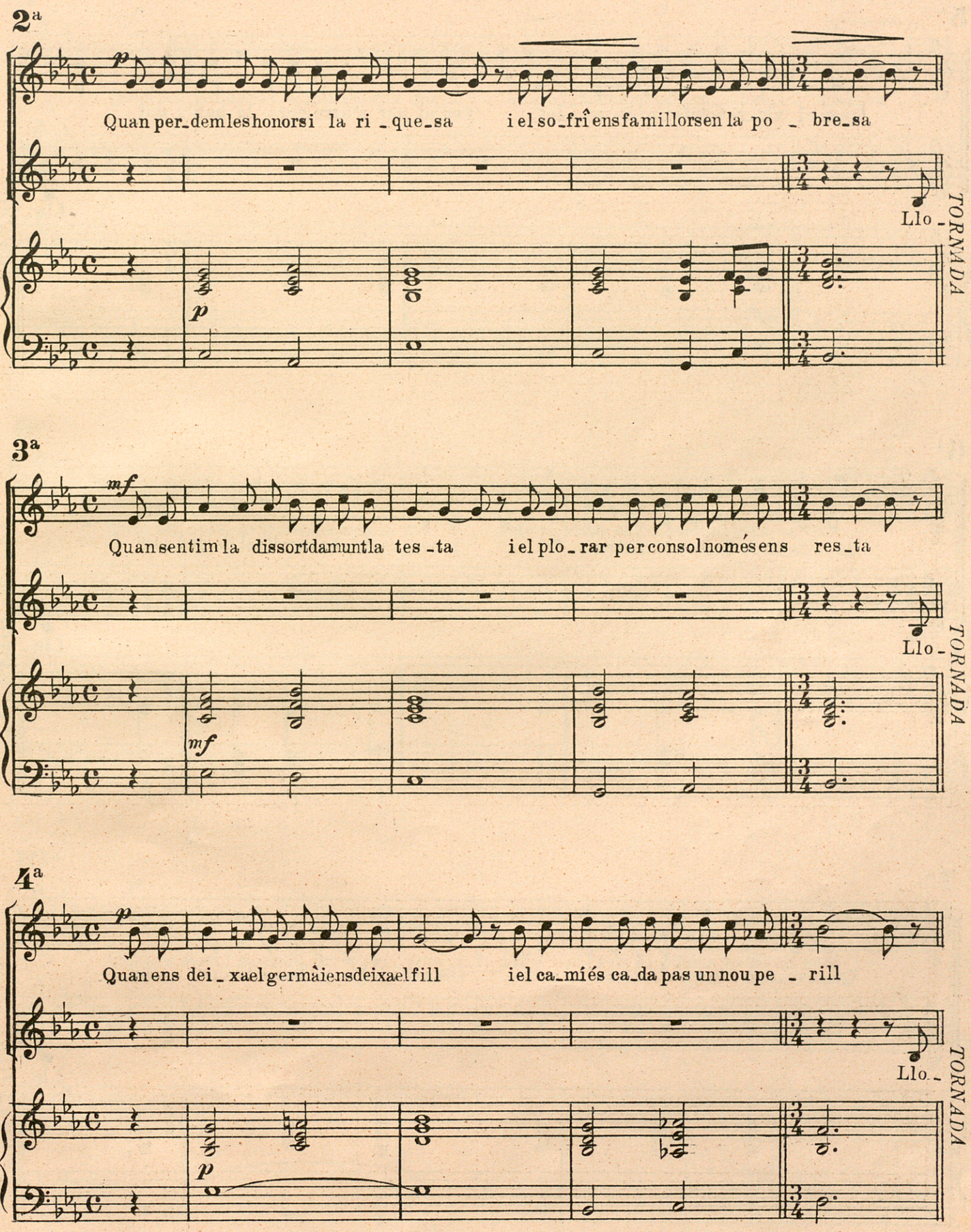
ja-des i el som - rís, del Po-bris-só ger - mà Frances d'As-sís.

ja-des i el som - rís, del Po-bris-só ger - mà Frances d'As-sís.
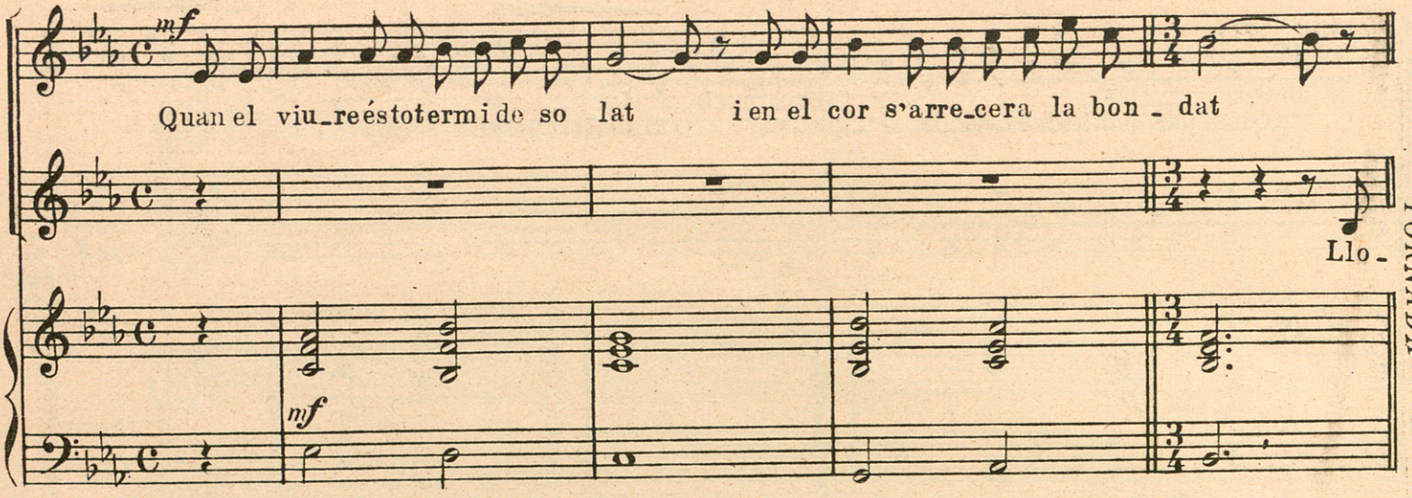
p

IV
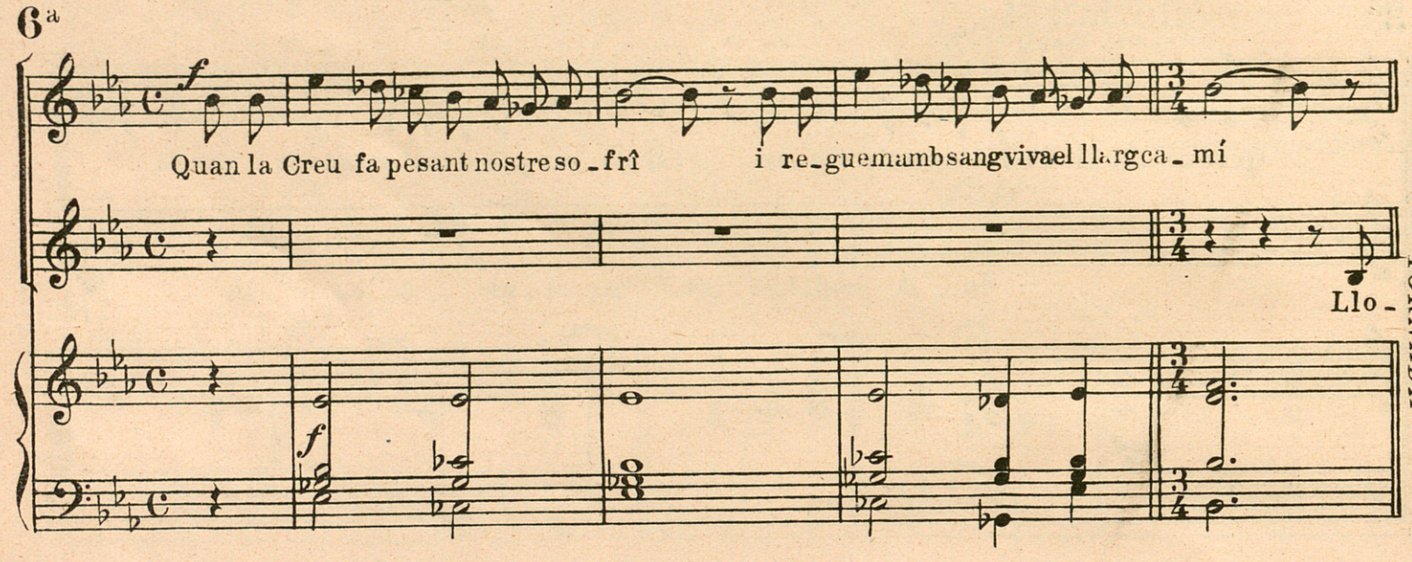

Moderat
TORNADA
VEU
COR DE NOIS i ROBLE
ACOMPt
Llo - at si a el Se - nyor! Lloat tot
Iª Estrofa
Quasi recitatiu
Quan del món el menys preu fort ensar-
di - a! La llo - an - ça per Ell to-t'hora si - a!
FI
ri - ba i en el flanc sa pu-nyi-da sen-tim vi - va.
Llo -
TORNADA

2ª
p
Quan per_dem les honors i la ri _ que_sa
i el so_frî ens fa millors en la po _ bre_sa
Llo _
TORNADA
p
3ª
mf
Quan sentim la dissort damunt la tes _ ta
i el plo_rar per consol només ens res_ta
Llo _
TORNADA
mf
4ª
p
Quan ens dei _ xa el germà i ens deixa el fill
i el ca_mí és ca_da pas un nou pe _ rill
Llo _
TORNADA
p
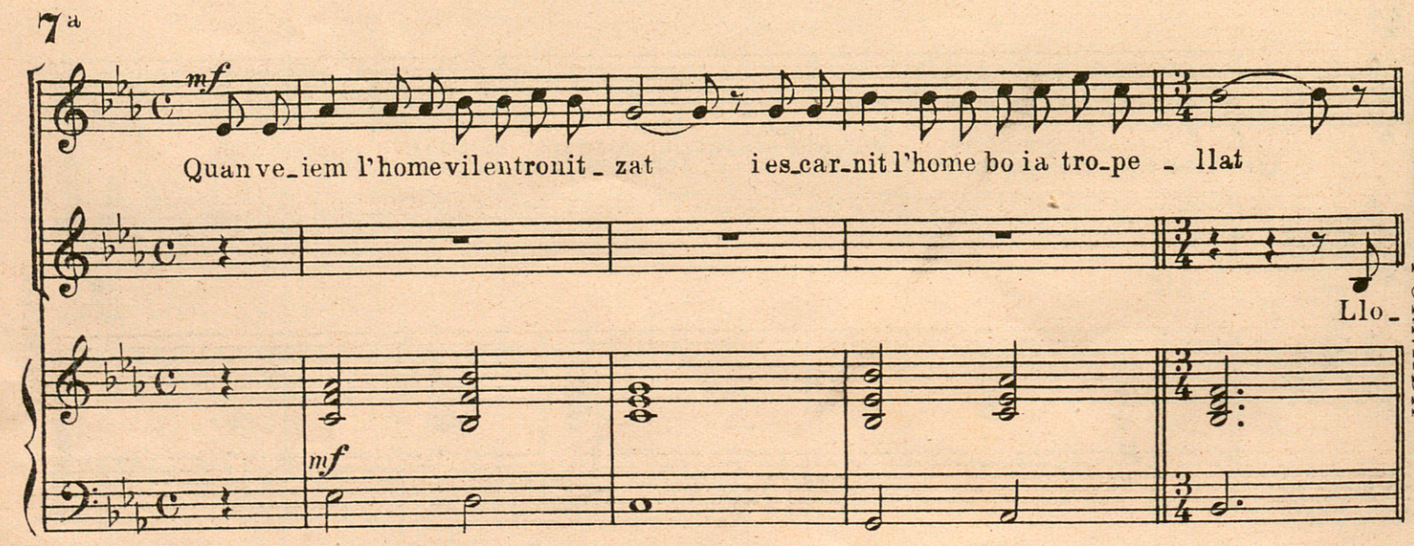
5ª

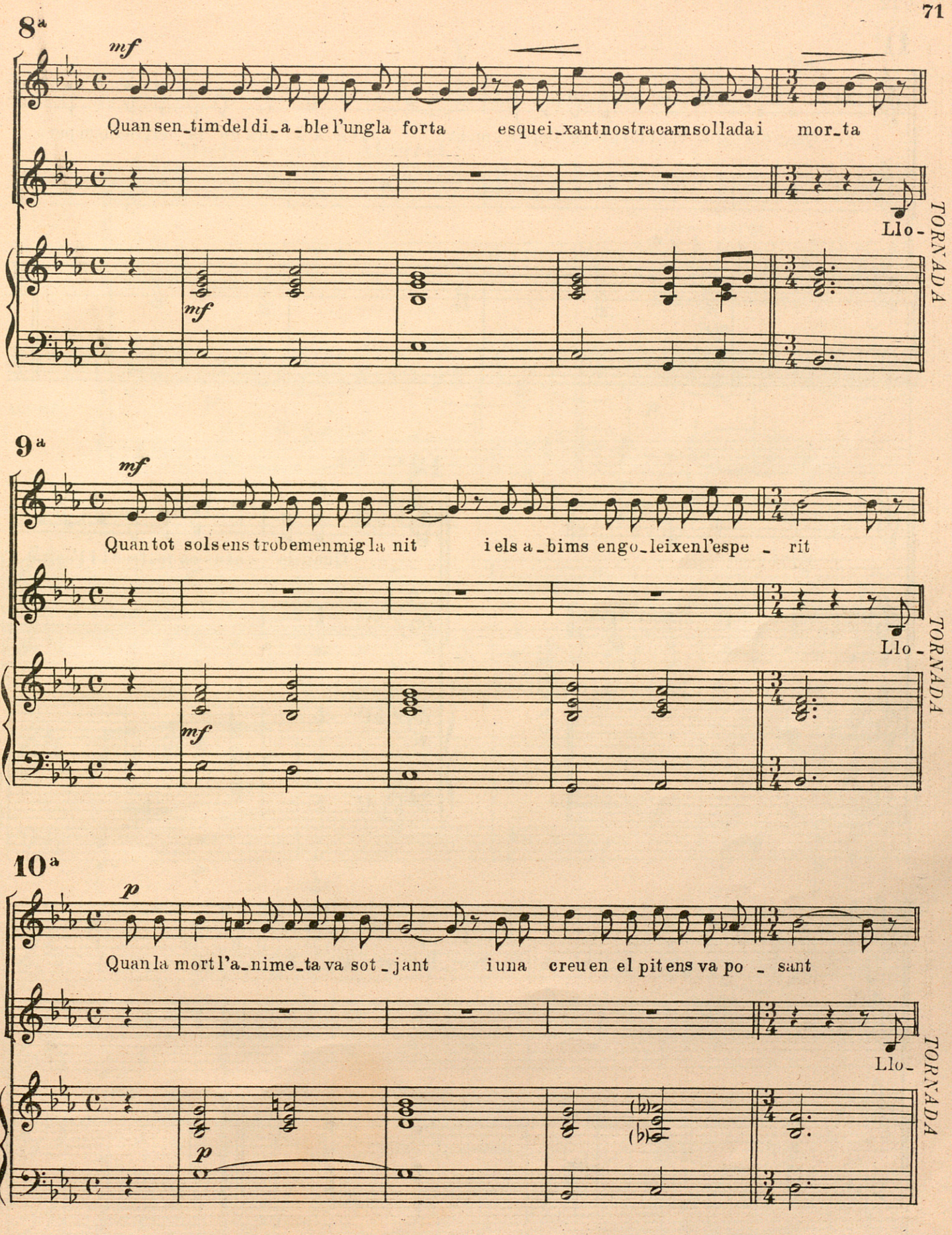

mf
Quan el viu_reéstotermi de so lat
i en el cor s'arre_cera la bon - dat
Llo -
TORNADA
mf

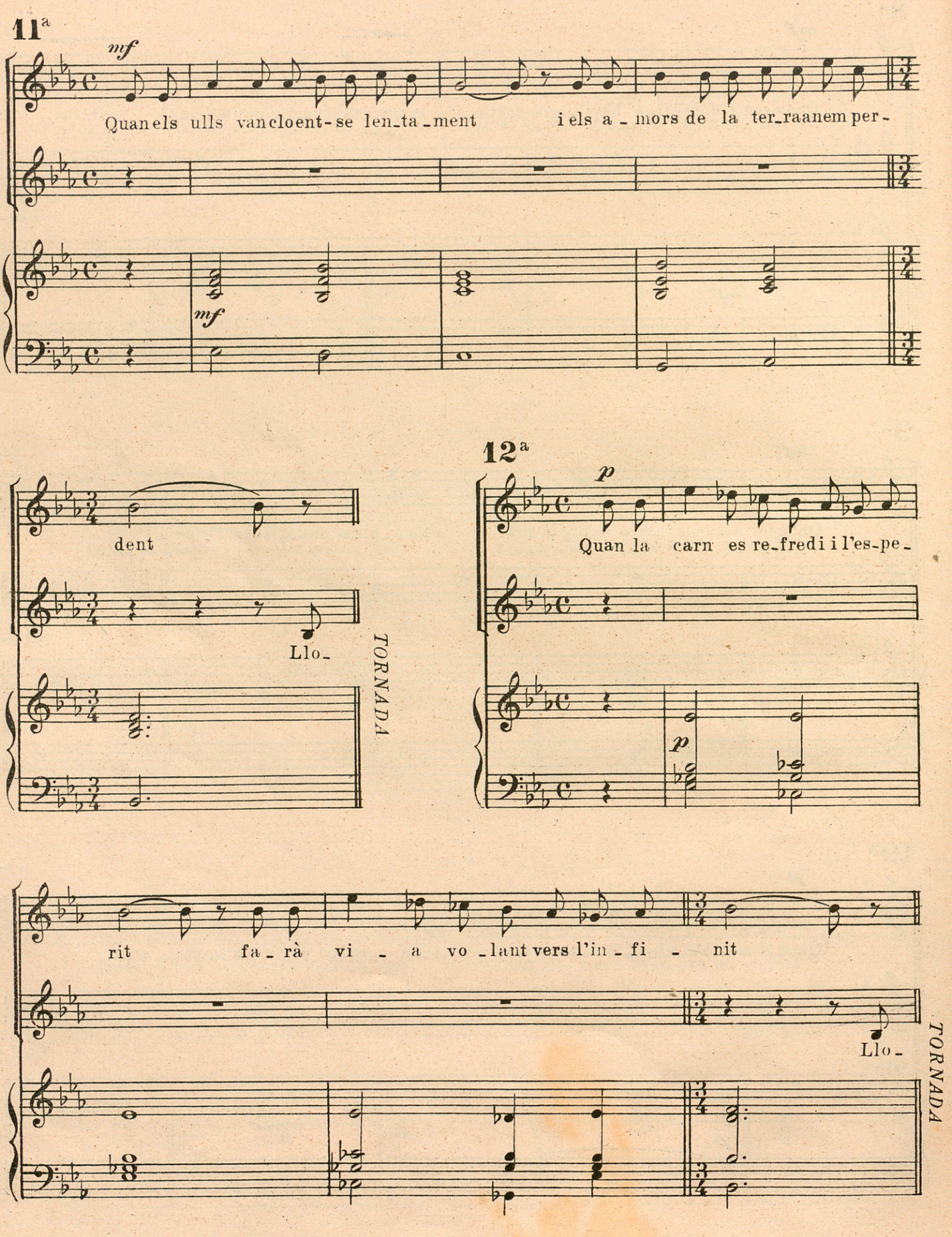
6ª

f
Quan la Creu fa pesant nostre so - frî
i re_guem amb sang viva el llarg ca - mí
Llo -
TORNADA
f

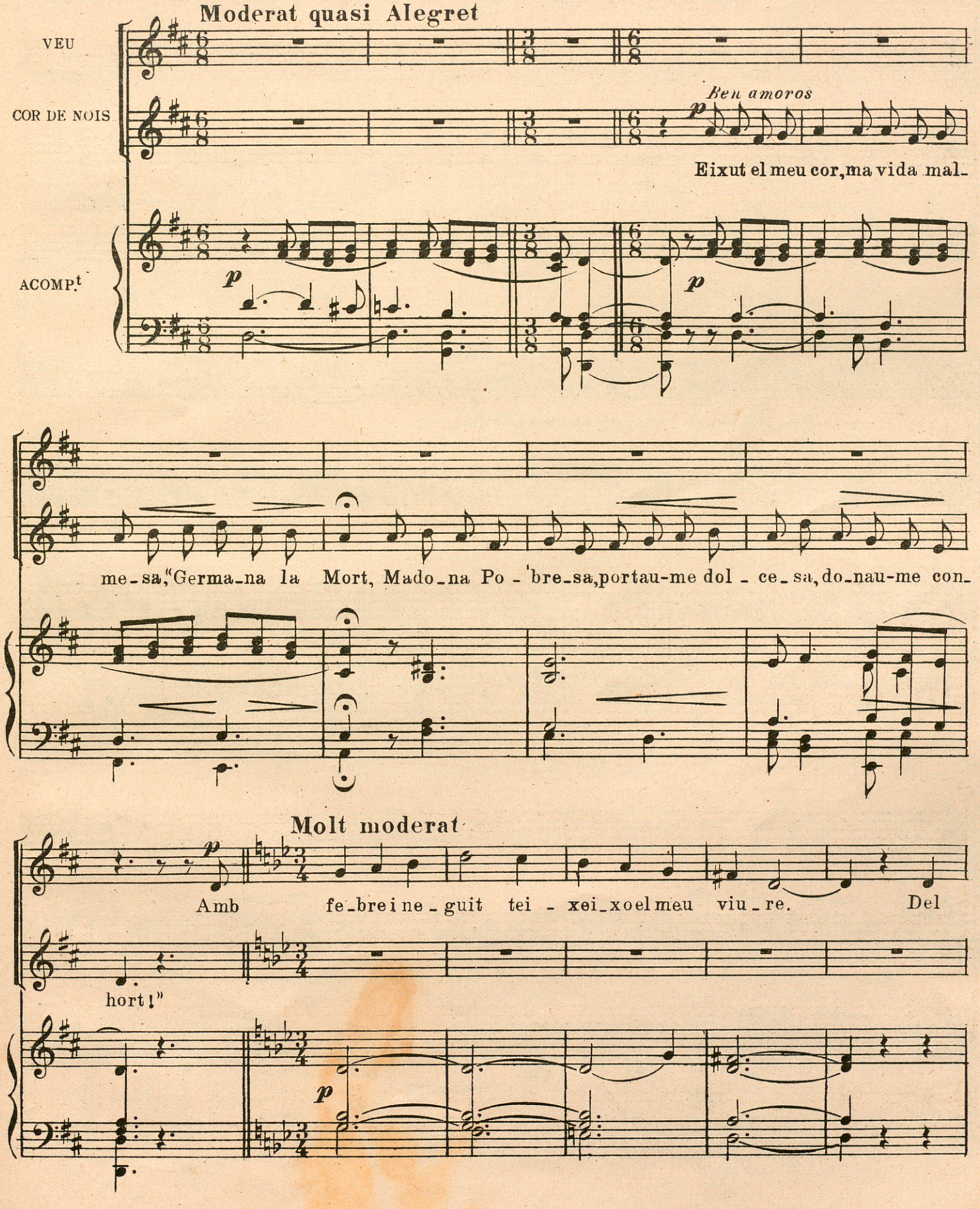
7ª

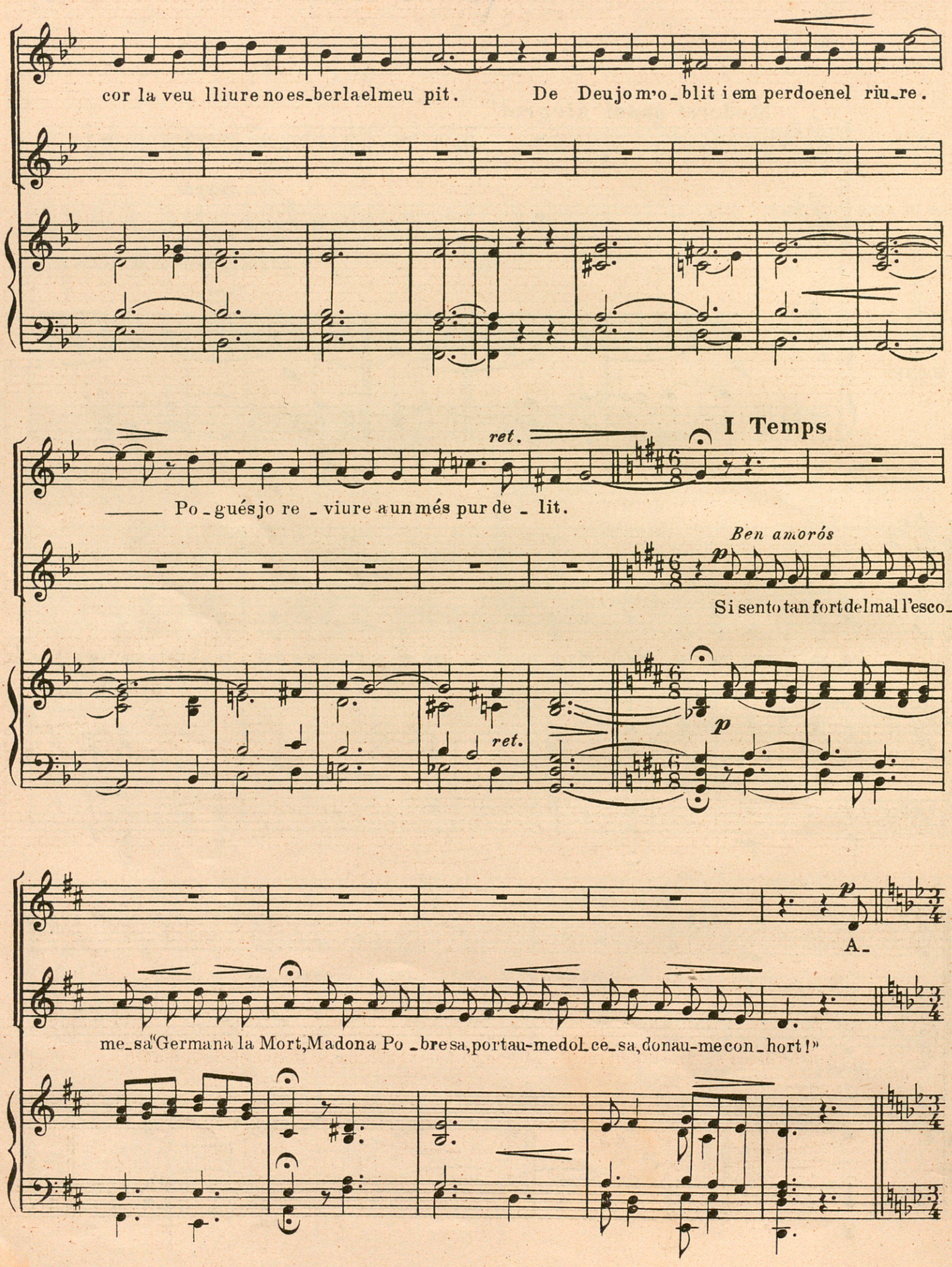

mf
Quan ve_iem l'home vil entronit - zat
i es_car_nit l'home bo ia tro_pe - llat
Llo -
TORNADA
mf
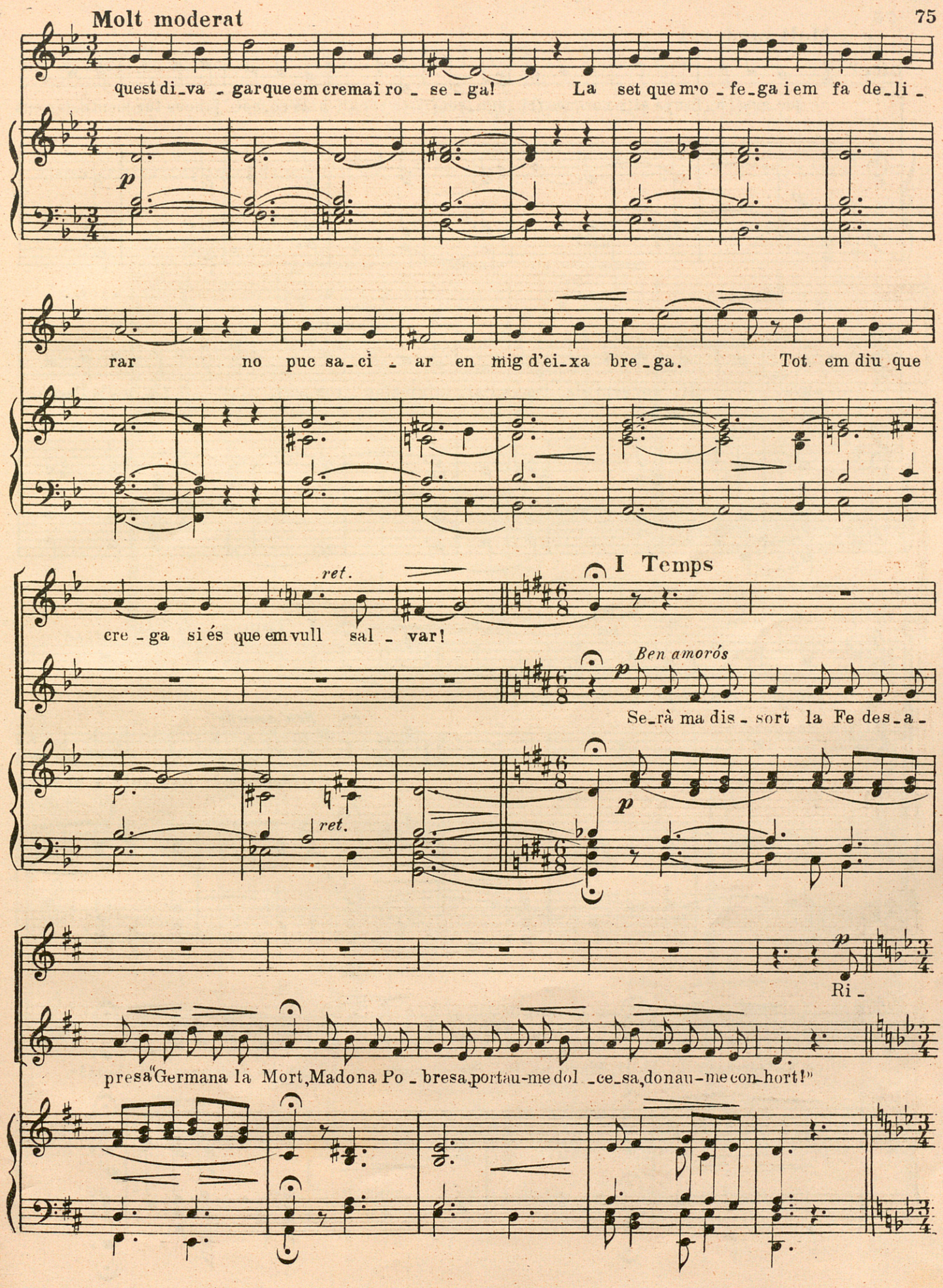

8ª
mf
Quan sen_tim del di_a_ble l'ungla forta esquei_xant nostra carn sollada i mor_ta
Llo-
TORNADA
mf
9ª
mf
Quan tot sols ens trobem enmig la nit i els a_bims engo_leixen l'espe_rit
Llo-
TORNADA
mf
10ª
p
Quan la mort l'a_nime_ta va sot_jant i una creu en el pit ens va po_sant
Llo-
TORNADA
p
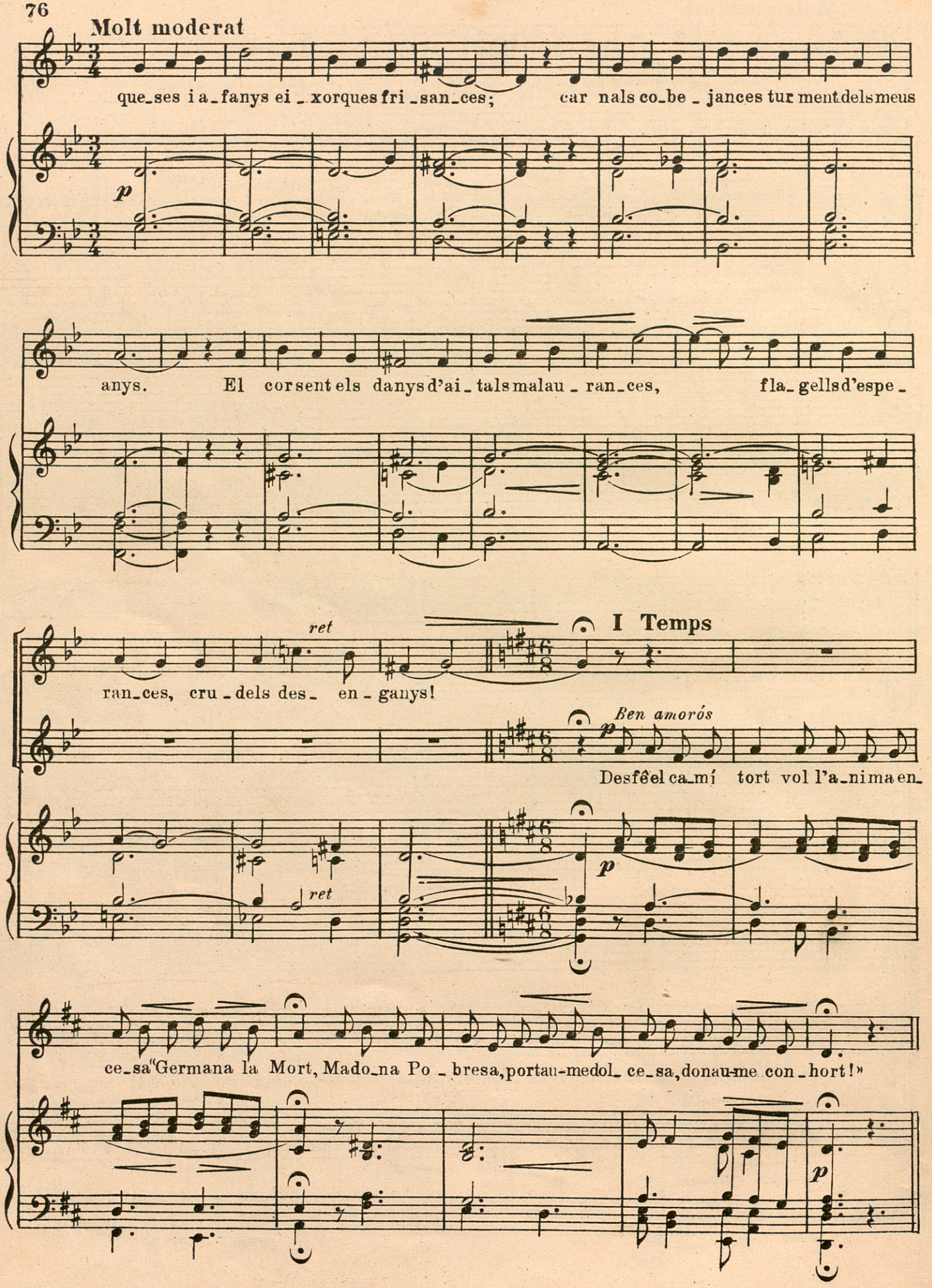

11ª
mf
Quan els ulls vancloent-se len_ta_ment
i els a_mors de la ter_raanem per-
mf
dent
Llo_
TORNADA
12ª
p
Quan la carn es re_fredi i l'es_pe_
p
rit
fa_rà vi_a vo_lant vers l'in_fi_nit
Llo_
TORNADA

V

Moderat quasi Alegret
VEU
COR DE NOIS
ACOMP.t
Ben amoros
Eixut el meu cor, ma vida mal-
me-sa, "Germa-na la Mort, Mado-na Po-bre-sa, portau-me dol-ce-sa, do-nau-me con-
Molt moderat
Amb fe-bre i ne-guit tei-xei-xo el meu viu-re. Del
hort!"

cor la veu lliure no es_berla el meu pit. De Deu jo m'o_blit i em perdoen el riu_re.
I Temps
ret.
Po_gués jo re_viure a un més pur de_lit.
Ben amorós
Si sento tan fort del mal l'esco_
ret.
A_
me_sa "Germana la Mort, Madona Po_bresa, porta-u-me dol_ce_sa, dona-u-me con_hort!"

Molt moderat
quest di_va - gar que em crema i ro - se - ga! La set que m'o - fe_ga i em fa de_li -
p
rar no puc sa_ci - ar en mig d'ei_xa bre_ga. Tot em diu que
ret.
I Temps
cre - ga si és que em vull sal - var!
Ben amorós
p
Se_rà ma dis - sort la Fe des_a -
ret.
p
Ri -
presa "Germana la Mort, Madona Po - bresa, portau-me dol_ce_sa, donau-me con_hort!"
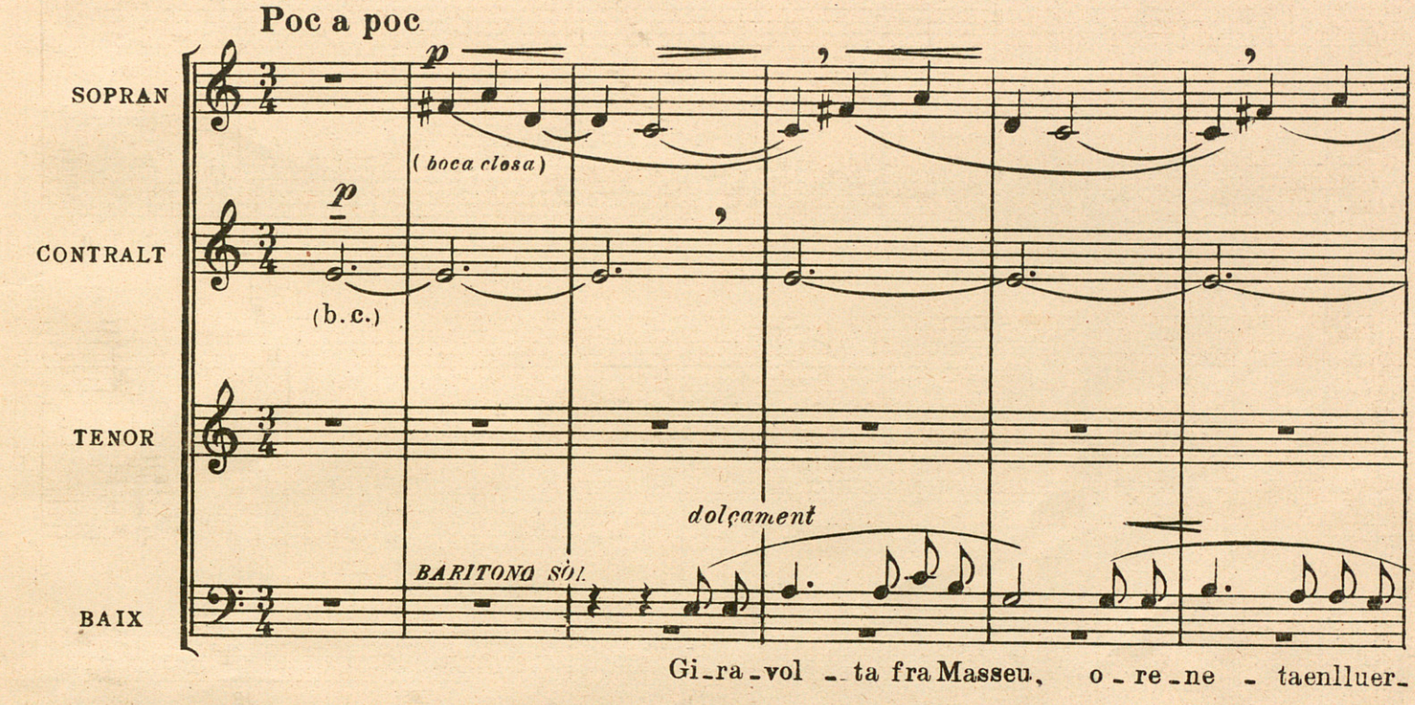

Molt moderat
que_ses i a_fanys ei_xorques fri_san_ces; car nals co_be_jances tur ment dels meus
p
anys. El cor sent els danys d'ai_tals malau_ran_ces, fla_gells d'espe_
ret
I Temps
ran_ces, cru_dels des_en_ganys!
Ben amorós
p
Des fê el ca_mí tort vol l'a_nima en_
ret
p
ce_sa "Germana la Mort, Mado_na Po_bresa, portau-me dol_ce_sa, donau-me con_hort!»
p
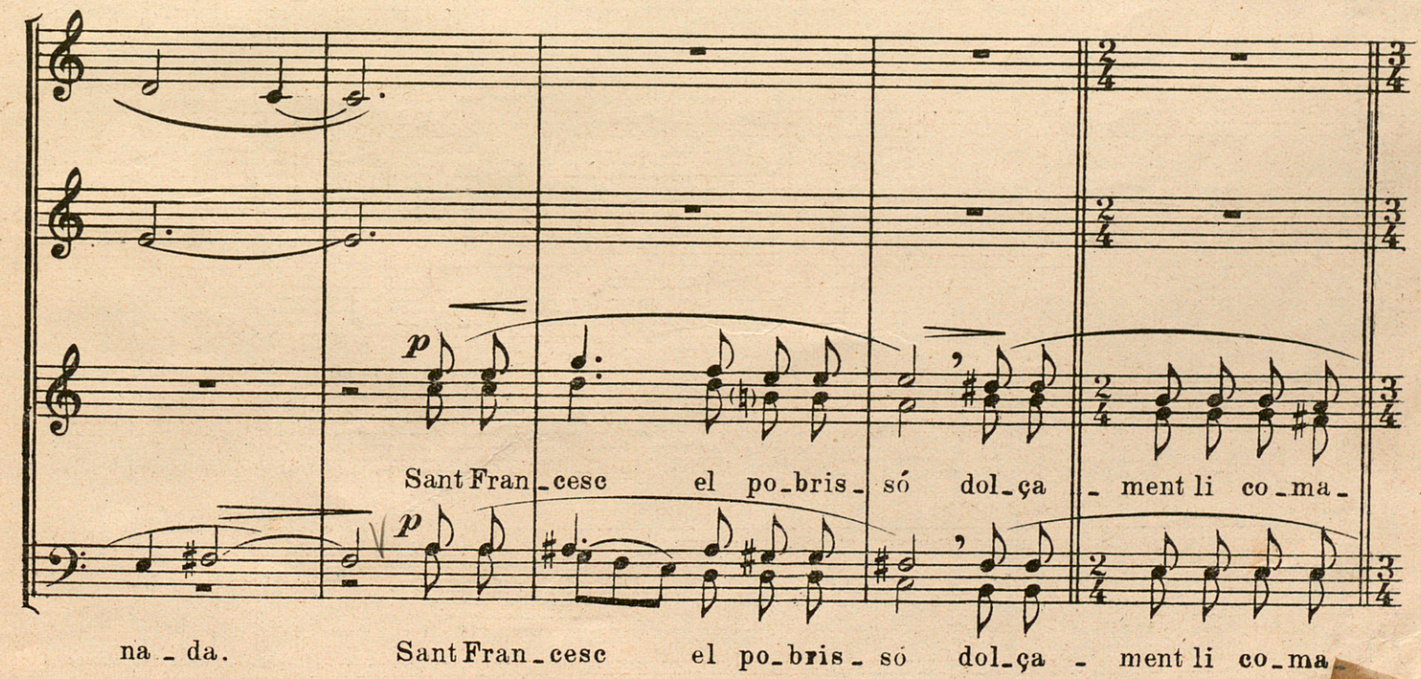
El Camí de Siena
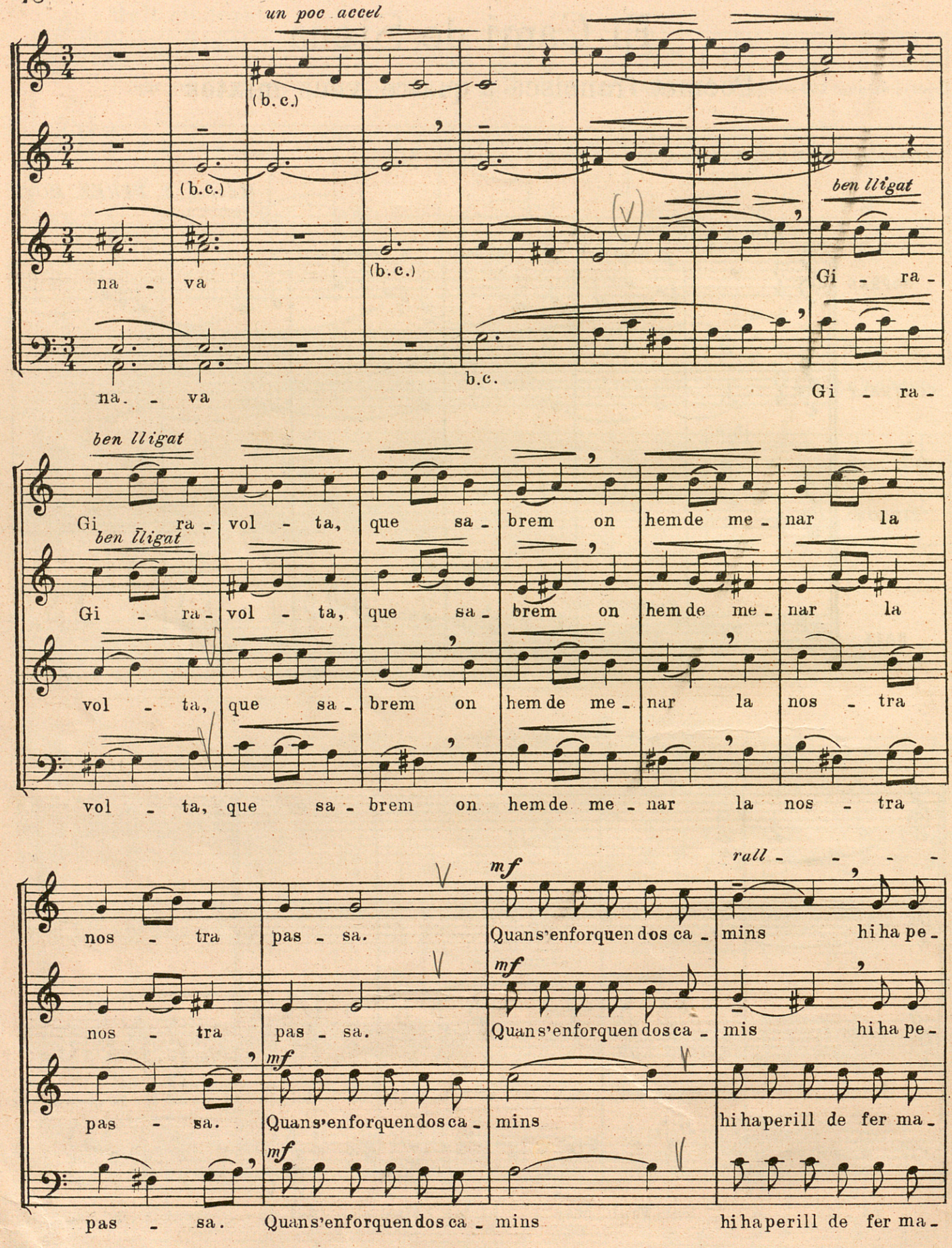
Poemet franciscà a quatre veus mixtes

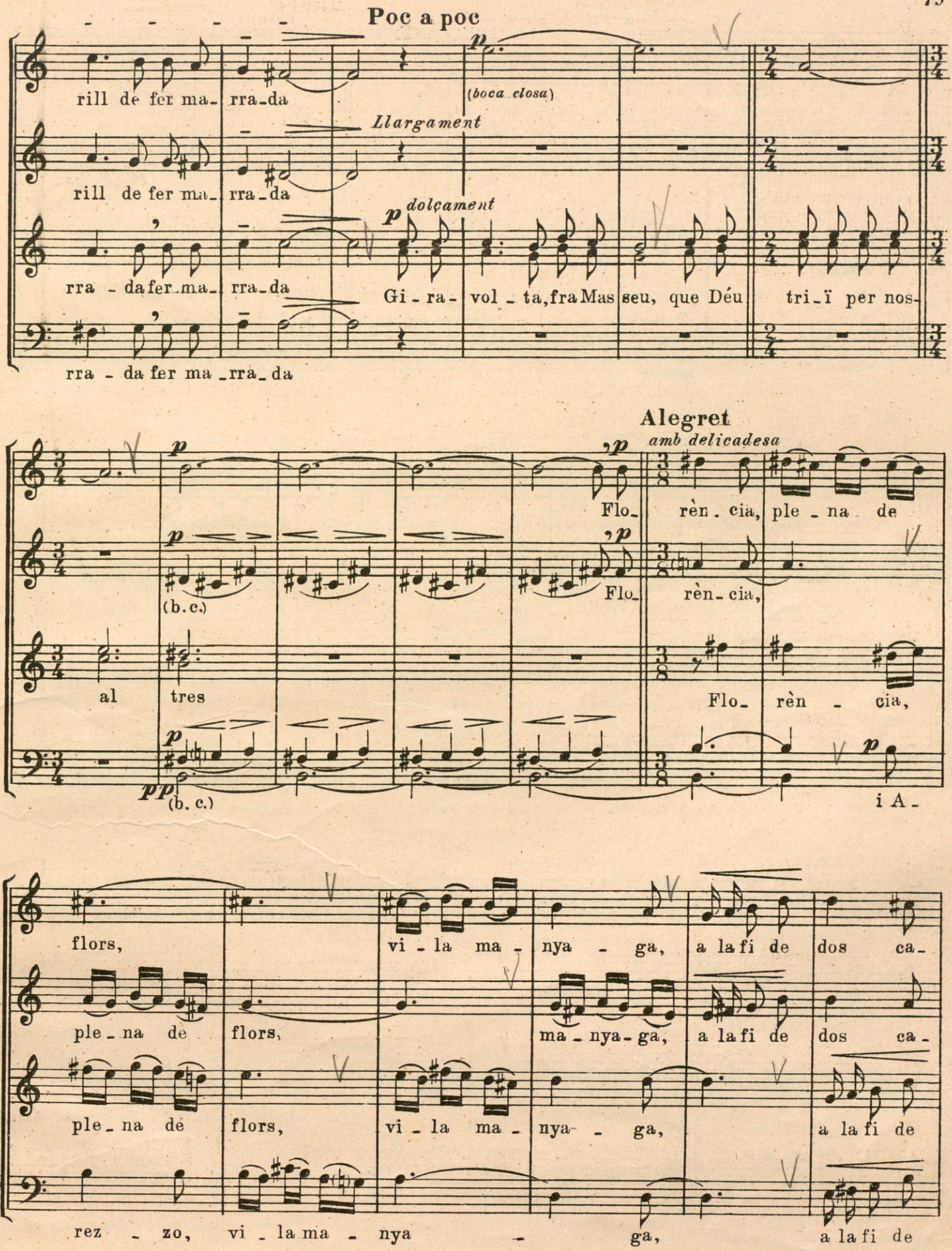
Lletra de TOMAS GARCES

Música A. PEREZ MOYA
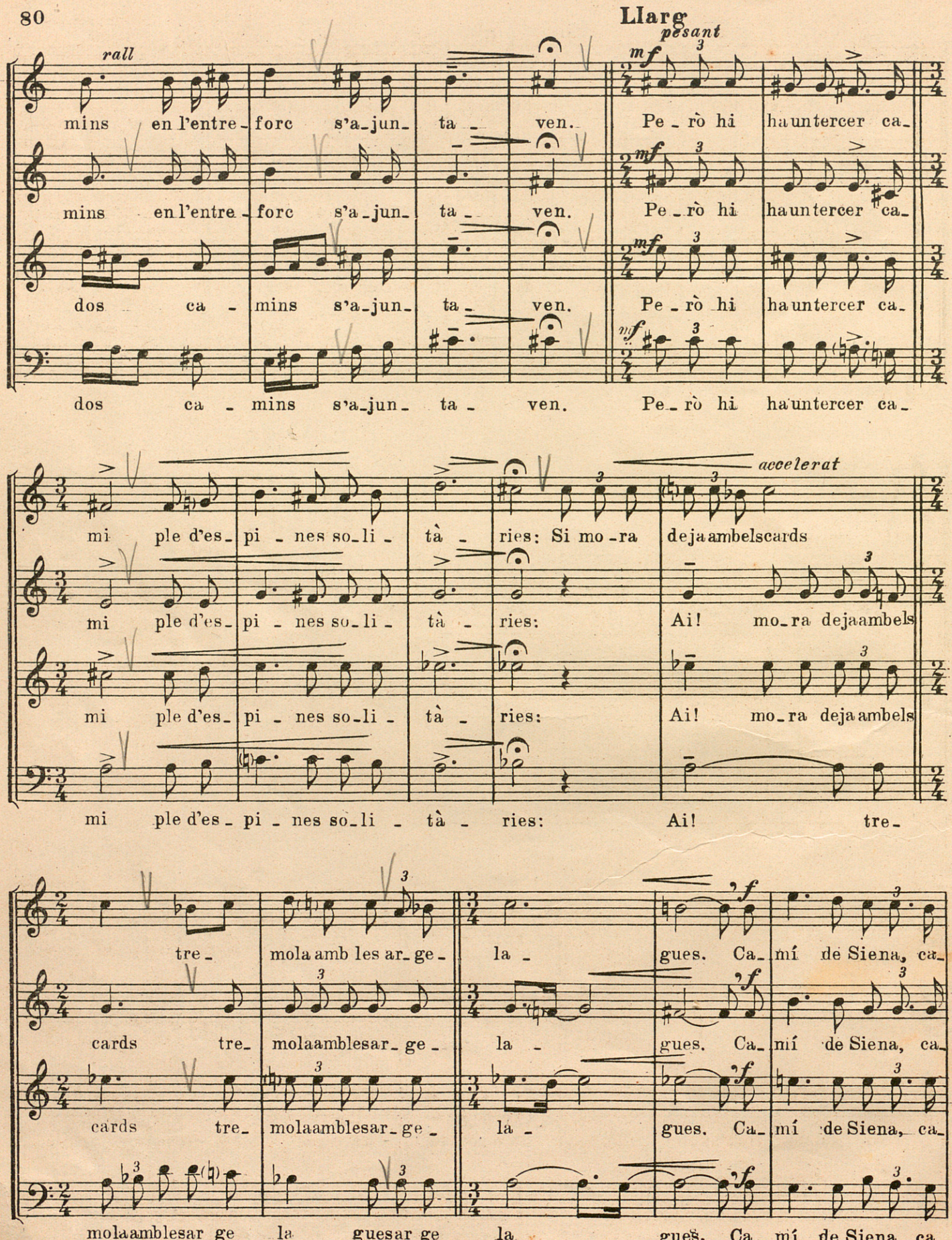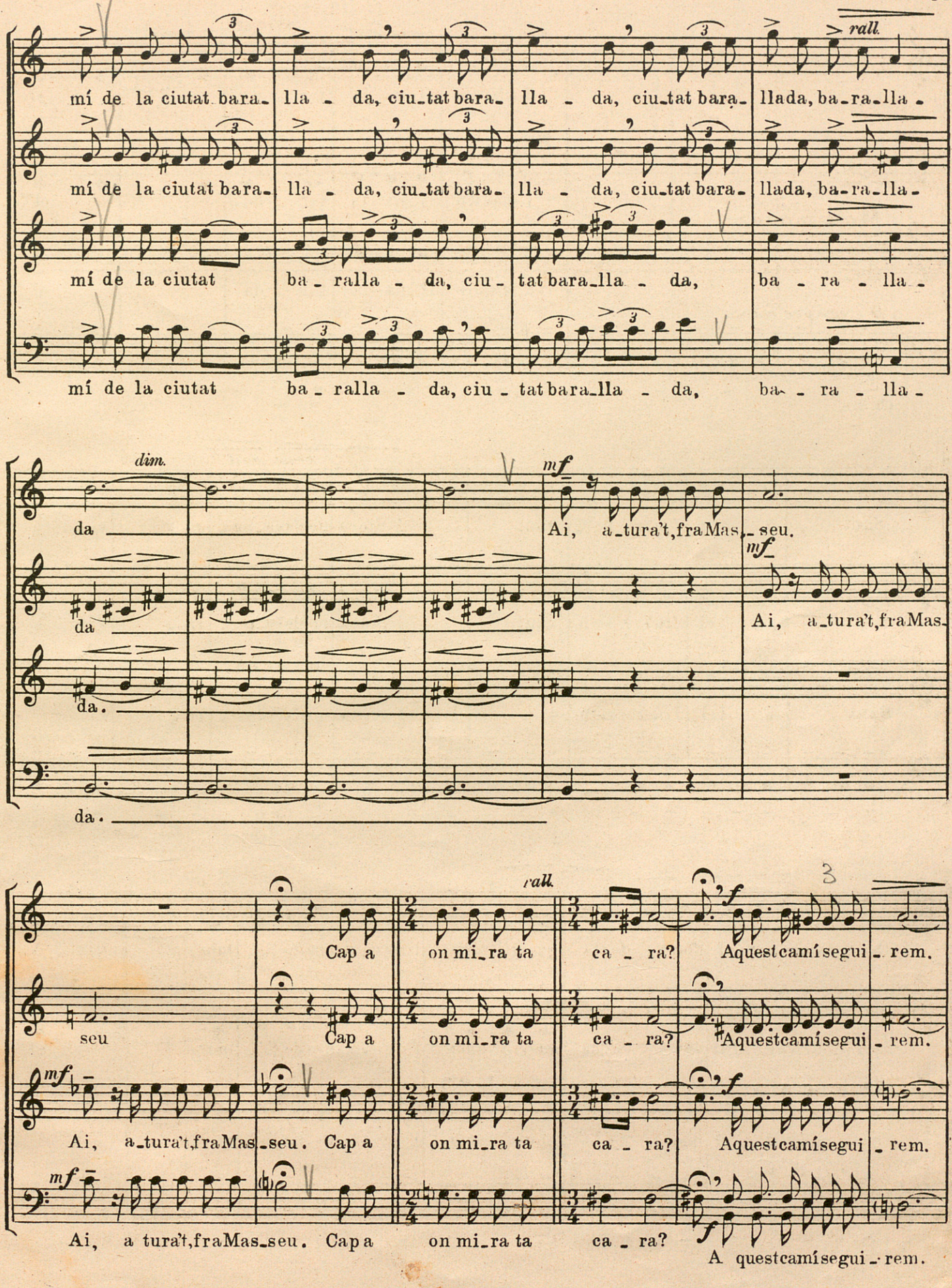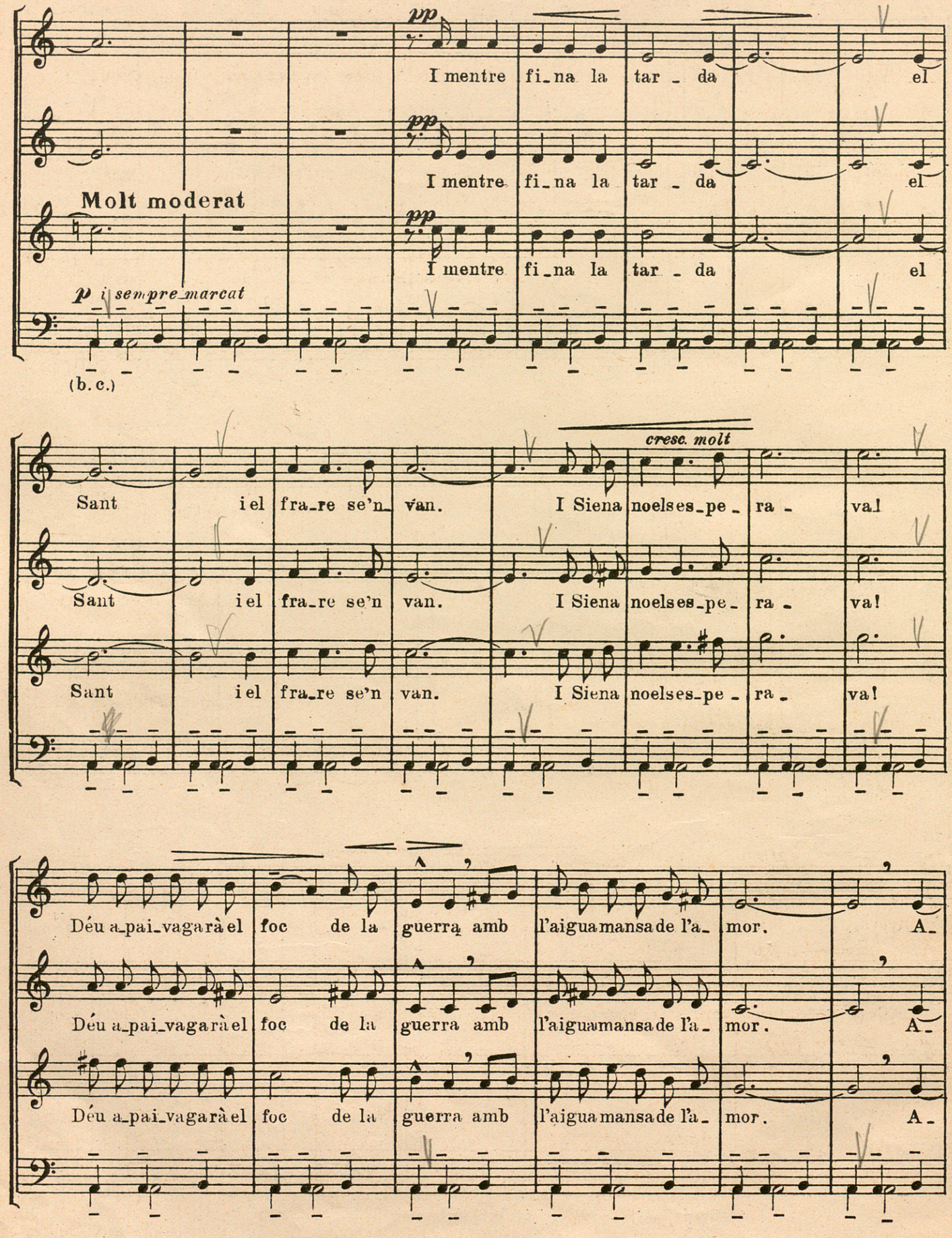

un poc accel
(b.c.)
(b.c.)
(b.c.)
ben lligat
na - va
Gi - ra -
na - va
b.c.
Gi - ra -
ben lligat
Gi - ra - vol - ta, que sa - brem on hem de me - nar la
ben lligat
Gi - ra - vol - ta, que sa - brem on hem de me - nar la
vol - ta, que sa - brem on hem de me - nar la nos - tra
vol - ta, que sa - brem on hem de me - nar la nos - tra
mf
rall
nos - tra pas - sa. Quans'enforquen dos ca - mins hi ha pe -
mf
nos - tra pas - sa. Quans'enforquen dos ca - mis hi ha pe -
pas - sa. Quans'enforquen dos ca - mins hi ha perill de fer ma -
pas - sa. Quans'enforquen dos ca - mins hi ha perill de fer ma -
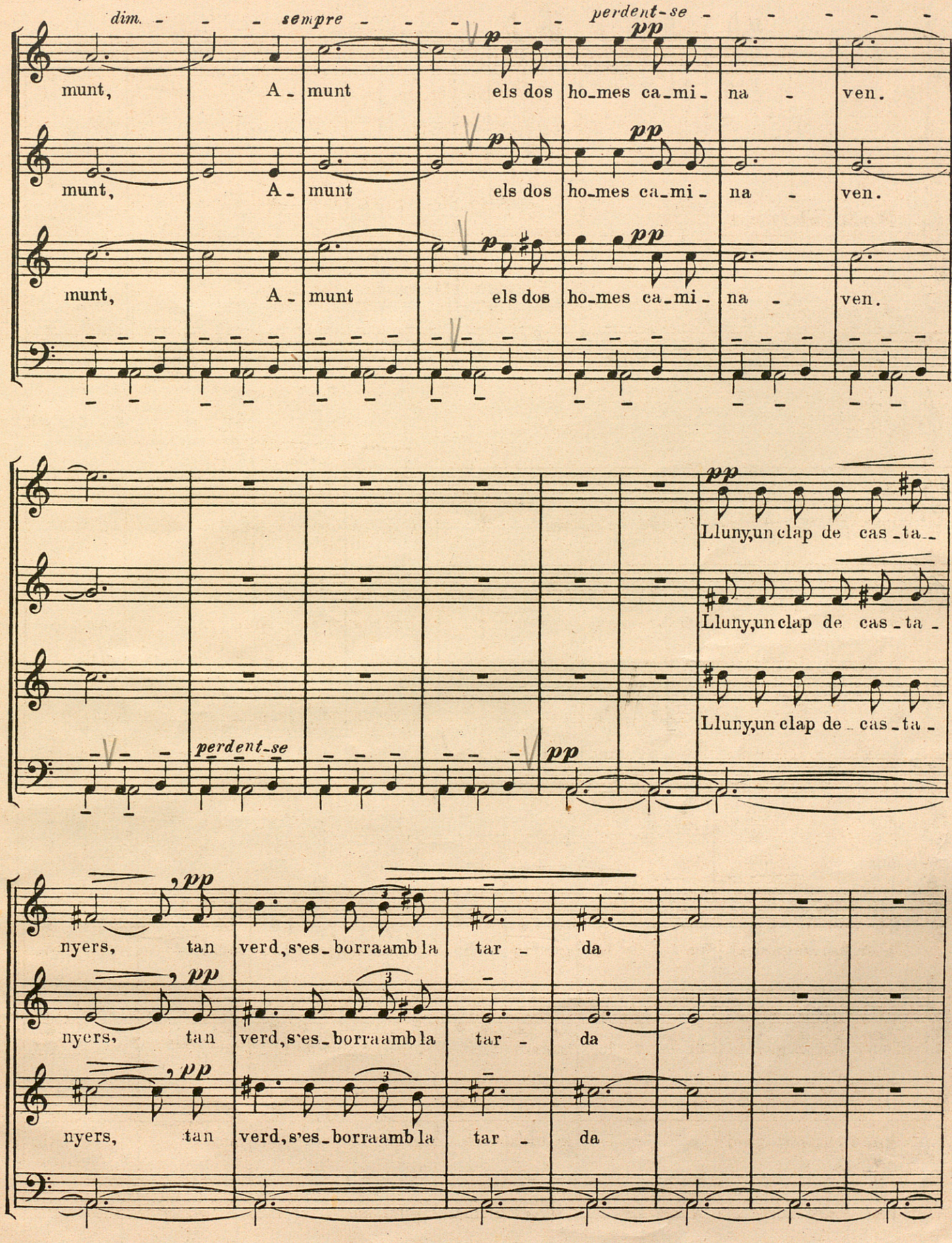

Poc a poc
rill de fer ma- rra-da
(boca closa)
Llargament
rill de fer ma- rra-da
dolçament
rra - da fer ma- rra-da
Gi - ra- vol - ta, fra Mas seu, que Déu tri-ï per nos-
rra - da fer ma -rra- da
Alegret
amb delicadesa
Flo- rèn . cia, ple - na de
Flo- rèn- cia,
(b.c.)
al tres
Flo- rèn - cia,
(b. c.)
i A-
flors,
vi - la ma - nya - ga, a la fi de dos ca-
ple - na de flors,
ma - nya - ga, a la fi de dos ca-
ple - na de flors,
vi - la ma - nya - ga, a la fi de
rez - zo, vi - la ma - nya - ga, a la fi de
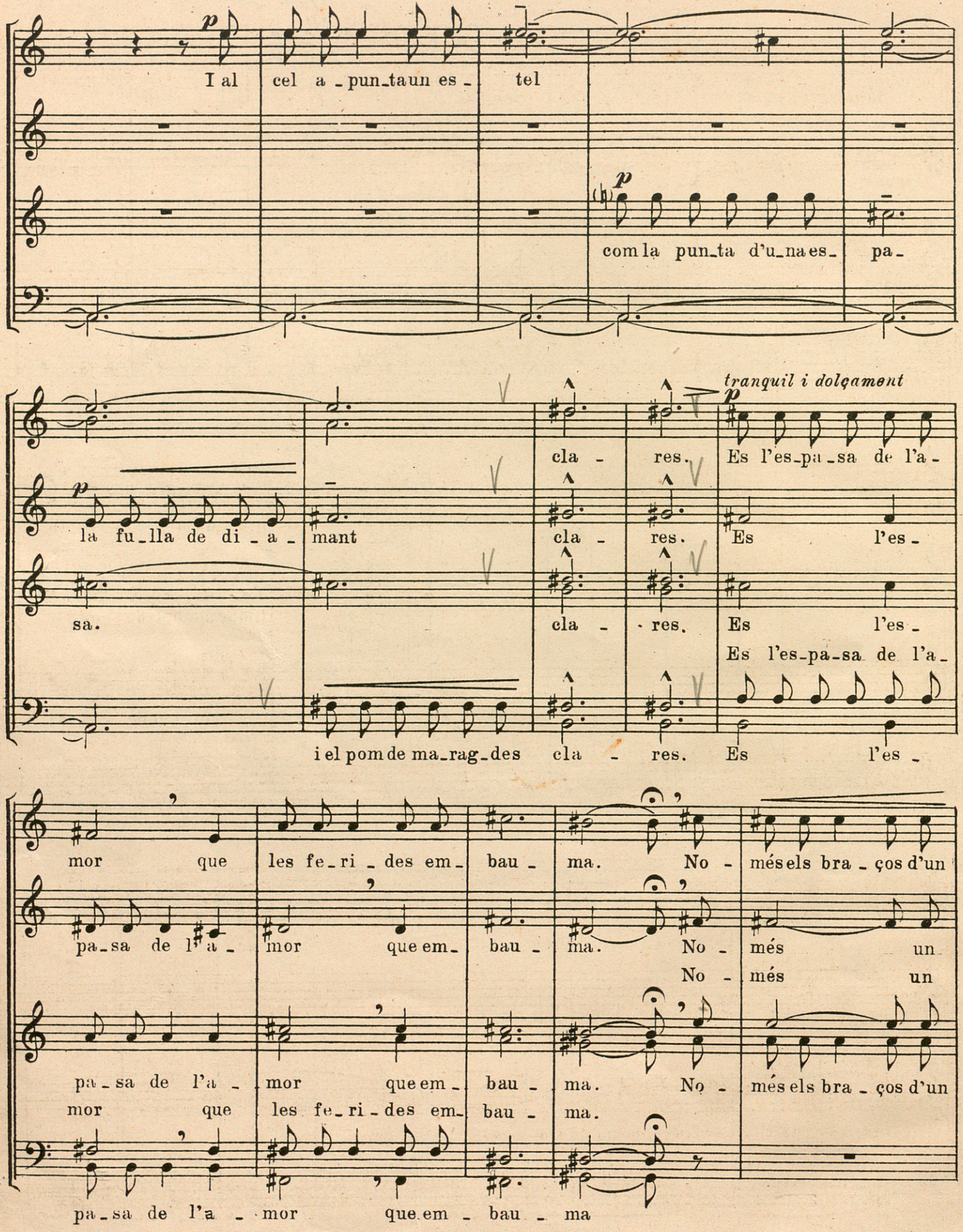
Llarg
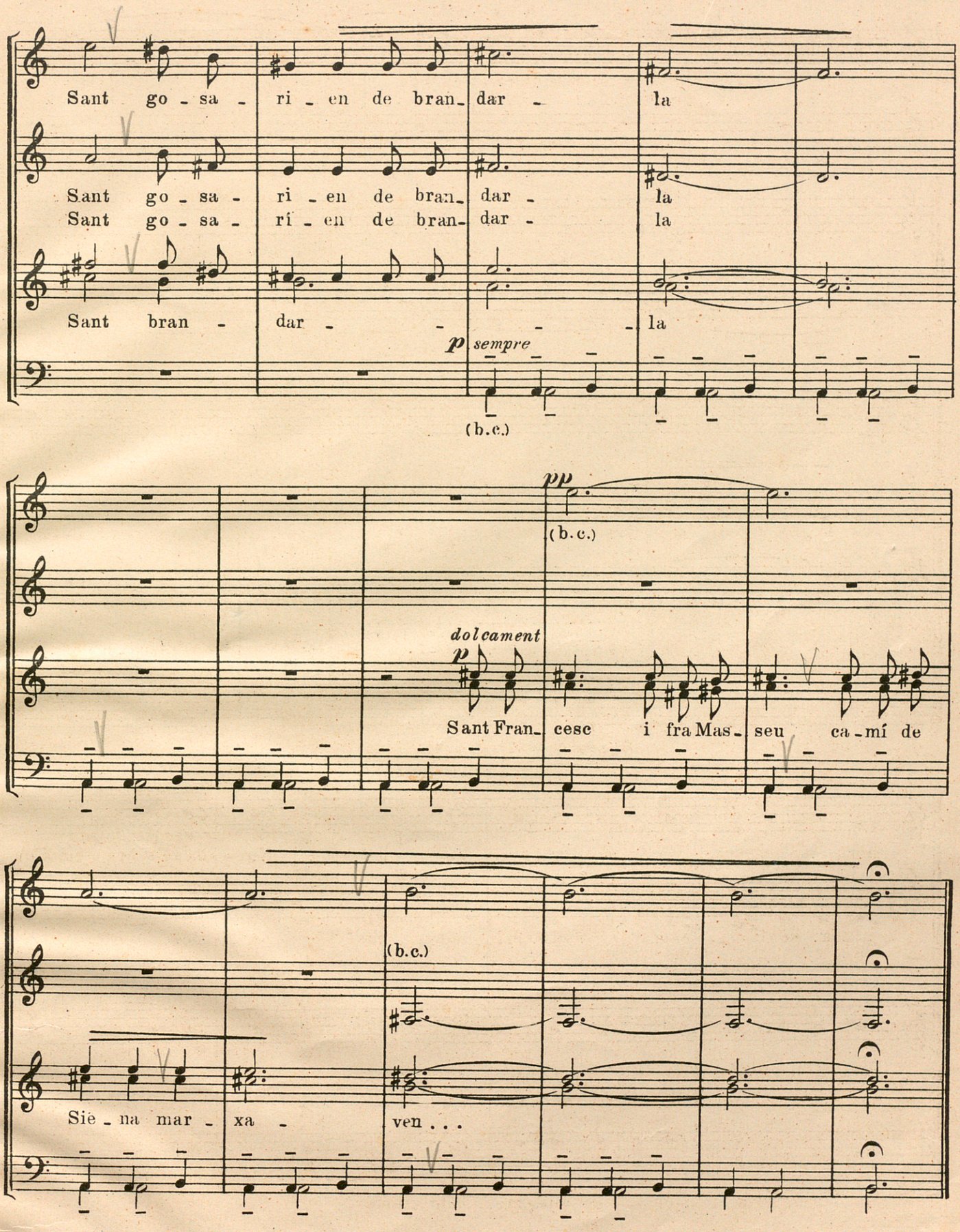

rall
pesant
mins en l'entre-forc s'a-jun-ta-ven. Pe-rò hi hauntercer ca-
mins en l'entre-forc s'a-jun-ta-ven. Pe-rò hi hauntercer ca-
dos ca-mins s'a-jun-ta-ven. Pe-rò hi hauntercer ca-
dos ca-mins s'a-jun-ta-ven. Pe-rò hi hauntercer ca-
accelerat
mi ple d'es-pi-nes so-li-tà-ries: Si mo-ra dejaambelscards
mi ple d'es-pi-nes so-li-tà-ries: Ai! mo-ra dejaambels
mi ple d'es-pi-nes so-li-tà-ries: Ai! mo-ra dejaambels
mi ple d'es-pi-nes so-li-tà-ries: Ai! tre-
tre-mola amb les ar-ge-la-gues. Ca-mí de Siena, ca-
cards tre-molaamblesar-ge-la-gues. Ca-mí de Siena, ca-
cards tre-molaamblesar-ge-la-gues. Ca-mí de Siena, ca-
molaamblesar ge la guesar ge la gues. Ca-mí de Siena, ca-

rall.
mí de la ciutat bara- lla - da, ciu_tat bara- lla - da, ciu_tat bara- lla - da, ciu_tat bara- llada, ba-ra-lla-
mí de la ciutat bara- lla - da, ciu_tat bara- lla - da, ciu_tat bara- llada, ba-ra-lla-
mí de la ciutat ba - ralla - da, ciu - tat bara_lla - da, ba - ra - lla -
mí de la ciutat ba - ralla - da, ciu - tat bara_lla - da, ba - ra - lla -
dim.
da
da
da.
da.
mf
Ai, a_tura't, fra Mas_seu.
mf
Ai, a_tura't, fra Mas_
rall.
Cap a on mi_ra ta ca - ra? Aquest camí segui_rem.
seu Cap a on mi_ra ta ca - ra? Aquest camí segui_rem.
mf
Ai, a_tura't, fra Mas_seu. Cap a on mi_ra ta ca - ra? Aquest camí segui_rem.
mf
Ai, a tura't, fra Mas_seu. Cap a on mi_ra ta ca - ra?
A quest camí segui_rem.

Molt moderat
pp
I mentre fi_na la tar_da el
I mentre fi_na la tar_da el
I mentre fi_na la tar_da el
p i sempre marcat
(b. c.)
cresc. molt
Sant i el fra_re se'n van. I Siena noelses_pe_ra_va!
Sant i el fra_re se'n van. I Siena noelses_pe_ra_va!
Sant i el fra_re se'n van. I Siena noelses_pe_ra_va!
Déu a_pai_vagarà el foc de la guerra amb l'aigua mansa de l'a_mor. A_
Déu a_pai_vagarà el foc de la guerra amb l'aigua mansa de l'a_mor. A_
Déu a_pai_vagarà el foc de la guerra amb l'aigua mansa de l'a_mor. A_

dim. - - - sempre - - - - - - perdent-se - - - - - -
munt, A - munt els dos ho-mes ca-mi- na - ven.
munt, A - munt els dos ho-mes ca-mi- na - ven.
munt, A - munt els dos ho-mes ca-mi- na - ven.
Lluny,un clap de cas-ta-
Lluny,un clap de cas-ta -
Lluny,un clap de cas-ta -
perdent-se
nyers, tan verd,s'es-borraamb la tar - da
nyers, tan verd,s'es-borraamb la tar - da
nyers, tan verd,s'es-borraamb la tar - da

I al cel a-pun-ta un es-tel
com la pun-ta d'u-na es-pa-
tranquil i dolçament
la fu-lla de di-a-mant
cla-res.
Es l'es-pa-sa de l'a-
sa.
Es l'es-
i el pom de ma-rag-des
mor que les fe-ri-des em-bau-ma.
No-més els bra-ços d'un
pa-sa de l'a-mor que em-bau-ma.
No-més un

Taller de gravat i estampació de música de A. Boileau i Bernasconi. Provença, 285. Barcelona

Tallers de gravats i estampació de música
d'A. Boileau i Bernasconi. Provença, 285, Barcelona.

CANTS FRANCISCANS

6